Dosarul nr. 2r-1253/25 *Judecătoria Chișinău, sediul Centru*
(2-25077893-02-2r-25062025) *Judecător Natalia Moldovanu*

D E C I Z I E

3 iulie 2025 **municipiul Chișinău**

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău
Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Ruxanda Pulbere
Judecătorii Constantin Roșca și Roman Pascari

examinând, în lipsa părților, recursul declarat de avocatul Macovei Tatiana, în interesele victimei Marian Diana, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 iunie 2025, prin care s-a respins cererea depusă de victima Diana Marian (Gudima), în nume propriu și în interesele copiilor minori Gudima Samantha Anastasia, ***** și *****, cu privire la eliberarea ordonanței de protecție a victimelor violenței în familie împotriva acțiunilor agresorilor Gudima Victor, Gudima Ana și Bogdevici Ludmila,

C O N S T A T Ă:

Poziția și soluția instanței de fond:

1. La 03 iunie 2025, ora 10.03, pretinsa victimă Marian Diana, în nume propriu şi în interesele copiilor minori *****, ***** şi *****, a sesizat instanța de judecată cu privire la eliberarea ordonanţei de protecţie a victimelor violenţei în familie împotriva acţiunilor presupuşilor agresori Gudima Victor şi Gudima Ana (f.d.7-26, vol. I).
2. În motivarea cererii, Marian (anterior Gudima) Diana a indicat că la 20 noiembrie 2020 a fost emisă hotărârea judecătorească privind desfacerea căsătoriei şi stabilirea domiciliului copiilor minori cu mama, iar tata a fost obligat să achite pensia de întreţinere pentru copii minori, astfel hotărârea este una definitivă şi irevocabilă. Copiii au locuit cu mama şi au avut o relaţie armonioasă, prietenoasă până în vara anului 2022.
3. Agresorii Gudima Victor şi Gudima Ana sunt căsătoriţi, iar la 20 octombrie 2023, în jurul orelor 21.00 Gudima Ana a răpit-o pe Mia de la domiciliul mamei şi s-au deplasat într-o direcţie necunoscută, fără ca să-i permită copilului să aibă o comunicare cu mama sa, ori să se reîntoarcă la domiciliul ei conform deciziei judecătoreşti. În prezent pe rolul instanţei de judecată se află litigiul prin care

mama copiilor solicită să se întoarcă copiii la domiciliul ei.

4. Agresorul Gudima Victor prin hotărîrea Judecătoriei Chişinău, sediul Rîşcani din 11 aprilie 2024 a fost recunoscut vinovat de săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 64 alin. (2) Cod contravenţional, încălcarea de către părinţi/reprezentanţi legali, bunici, fraţi sau surori ale copilului a deciziei autorităţii tutelare privind stabilirea modului de realizare a dreptului de comunicare cu copilul.
5. La 21 mai 2020, prin decizia instanţei de judecată, agresorul Gudima Victor a avut ordonanţă de protecţie pe o perioadă de 3 luni de zile prin care i s-a interzis orice comunicare cu victimele, această ordonanţă fiind sistematic încălcată de către agresor.
6. La 02 aprilie 2024 a fost eliberat ordinul de restricţie pentru faptul că agresorul Gudima Victor împreună cu Gudima Ana au luat forţat minora ***** şi au plecat într-o direcţie necunoscută, limitându-i mamei orice comunicare cu copilul minor. Acest ordin de restricţie a fost contestat, însă recursul agresorului a fost respins. Pe perioada ordinului de restricţie, Direcţia de Protecţiei a Drepturilor Copilului ilegal a plasat copiii sub supravegherea agresoarei Gudima Ana, deşi autoritatea cunoştea faptul că domiciliul copiilor este stabilit prin hotărâre judecătorească cu mama copiilor.
7. Totodată, mama copiilor, cât şi bunica pe linie maternă au solicitat ca copiii să fie transmişi mamei sau bunicii pe linie maternă, însă autoritatea tutelară cu încălcarea gravă a legii a trasmis ilegal copiii unei persoane străine (Gudima Ana).
8. La 12 aprilie 2025, Direcţia Generală Protecţia Copiilor, prin înştiinţarea nr. G-51/7/24 a expediat o notificare în adresa agresorilor Gudima Victor şi Gudima Ana prin care îi obligă să şteargă toate postările în care sunt vizaţi copiii minori şi mama acestora (victimele) cu scopul de a fi protejată viaţa privată şi intimă a victimelor. Cu toate acestea, lucrurile s-au agravat, nu doar prin faptul că nu au fost şterse postările, dar prin faptul că copiilor minori li se scriu texte, sunt impuse să le citească şi copiii sunt filmaţi şi postează din numele său, iar agresorii răspândesc aceste video-uri expunând copiii minori şi implicându-i în conflictele maturilor.
9. La 17 iulie 2024, Centrul Naţional Pentru Protecţia Datelor cu Caracter Personal a constatat că agresoarea Gudima Ana a încălcat Legea cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal a victimelor minore şi a mamei acestora victima Marian (Gudima) Diana.
10. Prin raportul de expertiză din 18 noiembrie 2024, s-a constatat că copilul ***** are semne de alienare parentală, este inclus de către maturi (tata) în conflictele cu mama minorilor. Din cauza vârstei, opiniile copilului minor nu pot fi considerate conştiente, mai ales că este inflenţată şi manipulată de agresori.
11. Potrivit expertizei din 18 noiembrie 2024, copilul Gudima Samantha Anastasia a fost implicată în situaţia post-divorţ a părinţilor. În cazul acestei minore se identifică semne de alienare parentală, prin rezistenţa de a comunica cu mama şi prin substituirea cuvântului „mama” cu „Diana”, raţionalizări inconsistente, ilogice, sau absurde prin care copilul o devalorizează pe mama, fenomenul

gânditorului independent. Se evidenţiează prezenţa la copil a scenariilor împrumutate de la părintele alienator (agresorul Gudima Victor).

12. Potrivit expertizei s-a constatat că copilul *****, are o dezvoltare insuficientă a conştiinţei de sine, din cauza vârstei, opiniile ei şi judecăţile ei nu pot fi considerate deplin conştiente, e supusă sugestibilităţii şi orientării către opiniile celorlalţi din cauza implicării minorei în cadrul conflictului parental, opinia copilei este determinată de atitudinea adulţilor. Victima, desemnează semne de alienare parentală, nu este capabilă să dezvolte atitudini independente faţă de un părinte sau altul, opiniile copilului sunt determinate de atitudinea adulţilor cu care trăieşte (agresorilor Gudima Victor şi Gudima Ana) şi care îi definesc semnele alienării parentale.
13. Conform răspunsului emis de către Şcoala Primară „Grigore Vieru", se confirmă că minora ***** are o relaţie apropiată şi armonioasă cu mama sa biologică, Marian (Gudima) Diana. Totuşi, se constată că la evenimentul organizat de instituţia de învăţământ a fost prezentă şi Gudima Ana, persoană care nu deţine nici o autoritate tutelară sau legală asupra copilului.
14. A opiniat că, prezenţa constantă a acesteia la activităţile educaţionale ale minorei, în lipsa unui temei legal, poate fi calificată drept comportament de urmărire şi ingerinţă în relaţia dintre mamă şi copil. Această conduită are un caracter perturbator şi intimidant pentru mama biologică, întrucât Gudima Ana îşi arogă un rol parental fără drept, încercând să o marginalizeze pe reclamanta Marian (Gudima) Diana şi să o înlocuiască în rolul său de părinte în faţa copilului şi a colectivului şcolii.
15. Victima Marian (Gudima) Diana a înaintat o acţiune civilă împotriva pârâtei Gudima Ana având ca obiect *apărarea onoarei, demnităţii si reputaţiei profesionale*, ca urmare a postărilor denigratoare şi ofensatoare făcute public de aceasta. Cu toate acestea, în pofida existenţei unui *litigiu pendinte în instanţă*, pârâta continuă să publice imagini şi conţinut defăimător la adresa victimei, în care sunt implicaţi în mod abuziv şi copiii minori ai acesteia. Acest comportament demonstrează o lipsă de respect faţă de procesul judiciar şi o atitudine de hărţuire continuă, care aduce atingere gravă nu doar demnităţii mamei, ci şi interesului superior al copiilor minori, afectaţi emoţional de aceste expuneri publice. În aceste condiţii, a considerat că, singura măsură eficientă şi necesară este emiterea unei ordonanţe de protecţie, prin care instanţa de judecată să dispună, în mod expres, toate interdicţiile prevăzute de Legea nr.45/2007 privind prevenirea şi combaterea violenţei în familie. În cazul dat agresoarea este subiect de sancţionare conform legii, *chiar dacă nu este membra al familiei,* legea protejează femeile şi de violenţa care vine din partea unei persoane care nu este membrul familial.
16. Aceste acţiuni ilegale sunt calificate, ca ingerinţă nejustificată în viaţa de familie şi în exercitarea drepturilor părinteşti ale mamei biologice, în sensul art.8 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului; violenţă psihologică, conform art. 2 lit.c) din Legea nr.45/2007 privind prevenirea şi combaterea violenţei în familie, întrucât generează suferinţă emoţională şi intimidare atât asupra mamei, cât şi

asupra copiilor; comportament de hărţuire, cu potenţial traumatizant pentru minori, manifestat prin afirmarea nejustificată a unei autorităţi parentale false, fapt ce le creează copiilor confuzie, instabilitate emoţională şi conflicte de loialitate.

17. La 01 iunie 2025, agresoarea Gudima Ana a publicat pe contul său personal de Instagram o fotografie a victimei Marian (Gudima) Diana, însoţită de următorul text: „ *Eroina Istoriei. Eu cred că merită să o ştiţi în faţă. Poza preluată de pe contul Diana Marin”.* Subliniază faptul că această postare are un caracter batjocoritor şi denigrator, având scopul de a expune public victima şi de a o supune oprobiului public, fără acordul acesteia *şi cu* violarea vieţii sale private.
18. În aceeaşi zi, agresoarea a publicat o altă postare cu textul: „Ruşine, pozor, merită să te cunoască toată ţara! Ce îţi pot face trei copii de îi urăşti aşa tare?” Opiniază că, această postare face referire directă la mama biologică a minorilor şi reprezintă o formă de *defăimare publică*, menită să îi *afecteze imaginea* şi să inducă ideea că aceasta nu îşi iubeşte şi nu are grijă de propriii copii.
19. Tot la 01 iunie 2025, pe un cont de Instagram atribuit uneia dintre minore a fost publicat un videoclip în care minora apare filmată în timp ce citeşte un text în care îşi învinuieşte mama biologică şi menţionează inclusiv numele unor deputaţi, pe care îi acuză că nu intervin în favoarea ei. Conţinutul mesajului fiind evident redactat de un adult, într- un limbaj şi cu o structură complexă, imposibil de elaborat de către un copil de 12 ani. Mai mult, filmarea şi publicarea acestui conţinut par a fi fost realizate de către agresori, cu scopul de a o manipula pe minoră şi de a o discredita public pe mama sa.
20. Toate aceste probe demonstrează că agresorii, Gudima Ana şi al soţului acesteia, Gudima Victor public, aplică violenţă psihologică asupra mamei şi a copiilor, prin acţiunile de hărţuire şi denigrare publică; prin manipularea emoţională a copiilor; prin forţarea minorilor să participe la campanii de defăimare.
21. Instrumentalizarea copiilor minori în conflicte de familie din partea agresorilor, contravine grav interesului superior al copilului prevăzut în Legea cu privire la protecţia copilului aflat în situaţie de risc, şi art. 3 din Convenţia ONU privind protecţia drepturilor copiilor, care impune statul să protejeze copiii şi să acţioneze în interesul superior a copiilor minori.
22. Agresorul Gudima Victor a creat un grup de discuţii pe aplicaţia WhatsApp, intitulat „Familia Gudima”, în care a inclus victimele, respectiv cei trei copii minori şi mama acestora, Marin (Gudima) Diana.
23. La 01 iunie 2025, în jurul orei 00.00 (miezul nopţii), agresorul, fără a se afla în prezenţa copiilor, a transmis un mesaj în acest grup, cu următorul conţinut: „Bună, dragele fetiţe, ştiu că dormiţi, dar vă scriu că e trecut de 00:00 şi deja este ziua voastră, Ziua Copiilor. Am pregătit pentru voi un cadou - o vacanţă la mare pentru 3 săptămâni, dar nu a fost să fie. Vă transmit acest mesaj aici ca să ştiţi de ce nu puteţi pleca la mare: după cum cunoaşteţi, mama voastră a cerut să nu puteţi pleca peste hotare”.
24. Mai mult, în acelaşi mesaj, le-a transmis minorilor o copie a încheierii instanţei de judecată prin care s-a restricţionat deplasarea acestora peste hotare. Această

expunere deliberată a copiilor la conţinut juridic complex şi implicarea lor în conflictul parental, în mod emoţional şi manipulativ, a avut ca efect imediat o reacţie ostilă a copiilor faţă de mama, or, deşi aceştia nu au capacitatea psihologică şi intelectuală de a înţelege contextul juridic al hotărîrii instanţei.

25. Comportamentul descris constituie o formă clară de violenţă psihologică, atât faţă de copii, cât şi faţă de mama acestora, conform Legii nr.45/2007 care prevede expres că violenţa psihologică care include „impunerea voinţei sau a controlului personal, provocarea de tensiune şi suferinţă psihică, manifestată prin constrângere, intimidare, şantaj, umilire, izolare”.
26. Codul familiei a R.M. interzice folosirea copiilor ca instrumente în conflictele dintre părinţi.
27. Convenţia ONU privind Drepturile Copilului obligă statele să protejeze copilul împotriva tuturor formelor de violenţă fizică sau psihologică, vătămare sau abuz, neglijare sau tratamente neglijente, rele tratamente sau exploatare, în timp ce se află în grija părinţilor săi.
28. Convenţia de la Istambul art. 33 și art. 35 definesc violenţa psihologică și violenţa domestică, inclusiv asupra copilului, chiar și când acesta este martor, drept fapte ce trebuie prevenite, cercetate și sancţionate.
29. În concluzie, prin aceste acţiuni, probate prin anexele din prezenta cerere, acţiunile de transmitere a unor acuzaţii directe împotriva mamei, de către agresor, încărcate emoţional și însoţite de documente judiciare, reprezintă o formă de manipulare parentală si alienare emoţională, interzise de lege și contrare principiului interesului superior al copilului.
30. Acest comportament abuziv: încalcă dreptul copiilor la protecţie împotriva stresului emoţional și implicării în conflicte parentale; subminează autoritatea maternă, inducând în copii sentimente de vinovăţie, ură și confuzie; expune mama la umilire și izolare parentală, ceea ce constituie violenţă psihologică repetată în contextul violenţei domestice.
31. Prin urmare, mama minorilor și cei trei copii minori sunt victime a violenţei domestice din partea lui Gudima Victor și victime a violenţei din *partea unei persoane care nu este familie*, dar este inclusă în lege ca agresor *Gudima Ana.*
32. Un alt element concludent care demonstrează violenţa psihologică gravă exercitată asupra minorei Mia, îl reprezintă incidentul recent în care copilul a fost forţat de agresori să își fotografieze gestul ofensator - arătând degetul mijlociu mamei sale - imagine care a fost ulterior expediată direct victimei, mama biologică.
33. A remarcat faptul că, în lipsa supravegherii agresorilor, minora reușește să comunice cu mama sa în mod sincer și afectuos, contactând-o telefonic pe ascuns șsi spunându-i „te iubesc”, ceea ce demonstrează clar afecţiunea naturală a copilului faţă de mama sa ți absenţa unui conflict real în relaţia maternă.
34. Acest comportament ambivalent din partea copilului - unul afectuos în absenţa agresorilor și altul ostil în prezenţa lor - este proba directă a unei influenţe psihologice toxice și distructive exercitate în mod repetat de către ambii agresori. Această manipulare emoţională are ca efect dezumanizarea relaţiei copilului cu

mama, inducerea unui sentiment fals de ură, confuzie identitară și conflict loialităţii parentale.

35. Acest gest impus minorei este umilitor atât pentru copil, cât și pentru mamă, fiind o formă de instrumentalizare emoţională a minorului împotriva unei părţi din familie (agresorul).
36. Convenţia de la Istambul art. 33 defineste violenţa psihologică ca fiind comportamentul intenţionat de a afecta negativ integritatea psihică a unei persoane. În cazul dat concret, a opiniat că, probele arată că agresorii au un comportament intenţionat de a afecta integritatea psihică a victimelor. Acţiunea impunerii unui gest obscen de către un minor împotriva mamei sale este o formă de instrumentalizare coercitivă a unui copil în cadrul violenţei domestice.
37. În concluzie, fapta de a forţa copilul să exprime ostilitate faţă de mama sa prin gesturi ofensatoare (pe care nici măcar nu le înţelege) combinată cu faptul că, în absenţa agresorilor, copilul își exprimă în mod autentic iubirea faţă de mamă, dovedeste existenţa unui proces activ și abuziv de alienare parentală. Acest comportament prin sine distruge relaţia maternă, afectează profund echilibrul emoţional al minorei, creează un conflict interior traumatizant, încalcă drepturile copilului și valorile fundamentale privind creșterea într-un mediu lipsit de frică și intimidare.
38. La aceiași dată, de 01 iunie 2025, a mai avut loc o violarea a drepturilor mamei şi punerea în pericol a copiilor minori prin acţiuni premeditate de manipulare, instigare şi abuz psihologic din partea agresorilor, prin faptul că, tatăl minorilor, Gudima Victor împreună cu Gudima Ana a recurs la o serie de acţiuni planificate şi premeditate de manipulare psihologică şi instrumentalizare a copiilor în scopul compromiterii relaţiei acestora cu mama lor şi al provocării unui conflict artificial între copil şi părinte. După ce anterior le-a transmis minorilor un mesaj denigrator la adresa mamei în grupul de telegram „Familia Gudima”, incluzând ideea că din cauza mamei nu pot merge în vacanţă, Gudima Victor i-a trimis pe copii la domiciliul mamei, unde aceasta i-a primit, i-a hrănit şi i-a îngrijit.
39. Conform probelor (înregistrări video şi mărturii), fiica cea mare, Samantha, în vârstă de doar 12 ani, a fost instruită în mod clar să provoace scandal, să ridice vocea împotriva mamei şi să organizeze o plecare cu taxiul în toiul nopţii (ora 23.00), însoţită de surorile ei minore.
40. Copiii, nesupravegheaţi de nici un adult cu autoritate legală, s-au aflat în stradă, intenţionând să se urce într-un taxi chemat de Samantha în jurul orei 23.00. Mama a intervenit şi a rugat taximetristul să nu transporte copiii, invocând corect faptul că sunt minori lipsiţi de însoţitor legal, şi că ea este mama lor.
41. În acest moment, Samantha l-a contactat telefonic pe tatăl său, care recunoaşte că nu se află la domiciliu, dar totuşi dă indicaţii telefonice şoferului de taxi să ducă fetele „unde ele cer”, susţinând fals că, mama „nu este sănătoasă” şi delegând astfel responsabilitatea transportului unui adult străin şi neidentificat.
42. Mama, responsabilă şi conştientă de pericol, a decis să transporte personal copiii în siguranţă şi să-i predea tatălui. Copiii s-au deplasat în oraş, în sectorul Rîşcani,

mun. Chişinău, restaurantul „Mcdonalds”. Acolo tatăl lor nu era, dar era agresoarea Gudima Ana, care a avut un comportament agresit verbal şi a bruscat mama, toate petrecându-se în faţa copiilor.

43. Gudima Ana nu are calitate legală în raport cu minorii (nu este rudă, nu are autoritate tutelară, nu este desemnată prin hotărâre judecătorească), dar se comportă ca o „posesoare” a acestora, refuzând să spună unde se află tatăl şi afişând o atitudine provocatoare şi triumfătoare. Aceasta are *mai multe cauze deschise* împotriva ei în judecată şi continuă să participe activ la îndepărtarea copiilor de mama lor, încălcând astfel dispoziţiile legale privind protecţia copilului.
44. În această situaţie comportamentul agresorului, Gudima Victor este calificată ca violenţă psihologică asupra victimelor. Tatăl minorilor a comis o neglijenţă gravă parentală prin trimiterea copiilor minori noaptea nesupravegheaţi, acceptarea transportului cu o persoană străină, lipsa prezenţei personale la întâlnirea copiilor din taxi. Prin aceste acţiuni a fost încălcată autoritatea părintească exclusivă, deoarece există şi o hotărâre judecătorească privind custodia unde este expres specificat că domiciliul minorilor este stabilit cu mama.
45. Agresorul Gudima Victor a pus în pericol integritatea fizică şi psihică a minorilor, a instigat minora la comportament violent şi la provocare deliberată a unui conflict verbal cu mama, de către un copil de 12 ani, care nu este altceva decât o victimă a propriului tată şi a complicelui lui, Gudima Ana.
46. Comportamentul agresoarei Gudima Ana din aceste înregistrări se califică ca însuşire ilegală a unui rol parental, fără nici un drept legal - preluarea minorilor fără consimţământul mamei şi în absenţa tatălui, prin manipularea minorilor, aplicarea violenţei psihologice asupra mamei şi implicare activă în ruperea relaţiei naturale dintre copil şi părinte, încălcarea repetată a dreptului copiilor la o relaţie cu ambii părinţi şi la un mediu securizat emoţional, prevăzut în Convenţia ONU privind Drepturile Copilului.
47. Acţiunile conjugale ale lui Gudima Victor şi Gudima Ana reprezintă un model de *comportament* abuziv, premeditat şi *periculos, atât din perspectiva dreptului familiei, cât și a dreptului penal* şi protecţiei copilului. Copiii au fost şi continuă să fie expuşi la pericole reale, au fost şi continuă să fie manipulaţi emoţional, îndepărtaţi de mama lor în mod abuziv şi plasaţi în situaţii care puteau avea consecinţe tragice.
48. Pe contul agresoarei Gudima Ana se mai regăsesc materiale video cu conţinut personal şi intim ce o vizează direct pe minora Samantha (în vârstă de doar 12 ani), care reprezintă o încălcare gravă a drepturilor copilului, o acţiune iresponsabilă şi abuzivă, cu implicaţii juridice şi psiho-emoţionale grave.
49. Postarea unor videoclipuri în care minora este expusă făcând declaraţii intime, cum ar fi: *„Azi mergem să-i cumpărăm fetei sutien”. „Azi o ducem pe fată la ginecolog”.*
50. Din înregistrările video se observă în mod clar că minora nu este confortabilă cu aceste expuneri. Se simte intimidată, jenată şi ruşinată, fapt vizibil prin limbajul

non-verbal (privirea în jos, evitarea camerei, tonul ezitant).

51. Aceste reacţii reflectă lipsa consimţământului autentic al copilului, care nu are capacitatea psihologică şi legală de a înţelege consecinţele publicării unor astfel de informaţii în spaţiul public.
52. Agresoarea Gudima Ana, nu s-a gândit nici o clipă la riscurile la care a supus şi o supune pe minoră. Reţelele de socializare sunt urmărite şi de persoane cu comportamente deviante, inclusiv pedofili, care pot deveni interesaţi de un copil ale cărui detalii intime şi fizice sunt prezentate public. Expresii precum *„cumpărat sutien”* sau *„vizită la ginecolog”* sunt elemente sexualizate, nepotrivite şi periculoase în asociere cu o minoră.
53. Agresoarea a încălcat dreptul copilului minor la intimitate. Convenţia ONU cu privire la Drepturile Copilului garantează copilului dreptul la viaţă privată, iar publicarea unor detalii despre corpul şi sănătatea copilului fără consimţământul părintelui legal este o încălcare directă.
54. Gudima Ana nu s-a gândit la impactul psihologic ruşinos şi social pe care îl poate suferi minora în urma acestor publicaţii. Copilul poate suferi traume, ruşine, stigmatizare din partea colegilor, cunoscuţilor şi altor persoane care vizionează videoclipurile. Astfel de expuneri contribuie la dezvoltarea unei imagini de sine negative, anxietate şi izolare socială.
55. Conform legii, fiind minoră sub 14 ani, Samantha nu îşi poate da consimţământul legal pentru a fi înregistrată şi postată online. Mama, care deţine autoritatea parentală, nu şi-a dat niciodată acordul pentru aceste înregistrări şi postări, instanţa acordându-i autoritatea parentală deplină prin decizia judecătorească din 2020 când a stabilit minorii cu mama sa.
56. Conform Regulamentului general privind protecţia datelor (G.D.P.R.) aplicabil în U.E., prelucrarea datelor minorilor în scopuri publice necesită consimţământul expres al tutorelui legal care este mama.
57. Prin aceste acţiuni, Gudima Ana a comis următoarele ilegalităţi - violarea vieţii private a minorului, utilizarea neautorizată a imaginii minorei, abuz emoţional şi psihologic, instigare la sexualizare prematură şi expunere indecentă a minorului, contrar normelor morale şi legale.
58. Cazul copiilor *****, ***** şi ***** este sub supravegherea directă a Agenţiei Naţionale de Prevenire si Combatere a Violenţei împotriva Femeilor şi Violenţei în Familie, C.N.P.A.C..
59. Invocînd jurisprudența CEDO, consideră Diana Marian că, tatăl Gudima Victor, abuzează emoţional şi psihologic copiii, implicându-i în conflicte, manipulându-i şi alienându-i faţă de mama lor, demonstrat prin probe. Comportamentul său şi al soţiei sale constituie o formă gravă de violenţă psihologică şi alienare parentală activă, similar cu situaţia din cauza Pisica v. Moldova. În absenţa unei intervenţii urgente, există riscul ca legătura copiilor cu mama să fie compromisă iremediabil, ceea ce contravine obligaţiilor statului în temeiul art.8 CEDO.
60. De asemenea, a opiniat că, jurisprudența CEDO este relevantă pentru cazul în care tatăl minorilor, Gudima Victor, abuzează psihologic copiii, îi implică în conflicte

şi îi alienează faţă de mama lor, Marian Diana. Comportamentul său şi al partenerei sale constituie o formă gravă de violenţă psihologică şi alienare parentală activă. În absenţa unei intervenţii urgente, există riscul ca legătura copiilor cu mama să fie compromisă iremediabil, ceea ce contravine obligaţiilor statului în temeiul art. 8 din CEDO.

61. Prin urmare, a considerat că, este necesară emiterea unei ordonanţe de protecţie împotriva lui Gudima Victor şi a partenerei sale, pentru a opri orice contact şi influenţă a acestora asupra minorilor, *reunirea copiilor cu mama lor* şi asigurarea sprijinului psihologic de urgenţă pentru copii, pentru a remedia efectele traumei şi abuzului psihologic suferit.

62. În prezenta cauză, comportamentul repetitiv şi intenţionat al dnei Gudima Ana şi Gudima Victor, care constă în expunerea constantă a dnei Marian Diana şi a *fiicelor minore ale acesteia* pe reţelele sociale, inclusiv prin divulgarea datelor cu caracter personal, detalii intime despre copii şi comportamente manipulatoare - constituie o formă clară de hărţuire şi vătămare psihologică ce se încadrează în dispoziţiile acestor articole.

63. A făcut referire la art.art.43, 50, 53 din Convenţie şi a opiniat că, în cauza lui Marian Diana este necsar ca ambii, Gudima Ana şi Gudima Victor să fie constataţi ca agresori, cât şi este absolut necesară emiterea unei ordonanţe de protecţie împotriva lui Gudima Ana şi Gudima Victor, care să interzică orice contact direct sau indirect cu victima şi cu copiii minori, precum şi *eliminarea oricărei forme de expunere publică a acestora.*

64. Această măsură este impusă de obligaţiile internaţionale asumate de Republica Moldova şi este indispensabilă pentru a preveni agravarea stării psihologice a victimelor, în special a minorilor, precum şi pentru a garanta respectarea dreptului lor de a trăi *într-un mediu sigur* şi lipsit de abuz.

65. În prezenta cauză, acţiunile concertate şi persistente ale persoanelor Gudima Ana şi Gudima Victor, manifestate prin: *expunerea publică* constantă a victimei Marian Diana şi a copiilor ei minori, *publicarea* repetată a unor date cu caracter personal şi informaţii despre copiii minori, lansarea de acuzaţii defăimătoare, denigratoare şi manipulatoare în spaţiul public (în special on-line), utilizarea presiunii psihologice şi intimidarea directă şi indirectă au creat un climat de teroare psihologică asupra victimei, afectând grav viaţa sa privată, starea emoţională, integritatea psihică şi *libertatea de mişcare*, dar şi drepturile copiilor săi minori.

66. *La 03 iunie 2025, pretinsa victimă, Marian Diana a depus cerere de concretizare a pretenţiilor, prin care şi-a concretizat cercul presupuşilor agresori, prin extinderea ordonanţei de protecţie şi asupra presupusei agresoare, Bogdevici Ludmila (mama agresoarei Gudima Ana) (f.d.12-21, vol.II).*

67. Suplimentar, a menţionat că, la 02 iunie 2025, s-a deplasat la domiciliul tatălui copiilor minori, Gudima Victor, la adresa: mun. Chişinău, str. M. Sadoveanu 6/6, ap. 106 pentru că a văzut publicaţii pe reţelele sociale prin care agresorii Gudima Victor şi Gudima Ana au făcut postări că la moment sunt la odihnă peste hotarele

Republicii Moldova şi şi-a făcut griji cu cine au rămas copiii şi unde sunt.

68. Ajungând la faţa locului (domiciliul tatălui copiilor), a constatat că copiii nu se aflau la domiciliu. În curtea blocului a discutat cu vecinii şi administratorul blocului, dna Natalia, care i-a comunicat că, în seara precedentă, 01 iunie 2025, în jurul orei 19.00, copiii au fost urcaţi într-o maşină de către un bărbat necunoscut, având cu ei mai multe bagaje şi doi căţeluşi. Aceste imagini apar în înregistrările video de pe telefonul dnei administrator, prezentate ca probă.
69. În aceeaşi zi, fiind îngrijorată de locul aflării copiilor minori, deoarece la telefon copiii nu i-au răspuns, în jurul orei 20.00, s-a deplasat împreună cu avocata sa în comuna Tohatin, unde i-a găsit pe cei 3 (trei) copii pe o stradă, singuri, nesupravegheaţi. A încercat să discute cu ei să afle unde au fost şi i-a rugat să meargă cu ea acasă. Aceştia (copiii) au refuzat, afirmând că vor să-l sune pe tatăl lor şi au dat de înţeles că doar dacă el le va permite, vor merge împreună cu mama. A încercat să ia legătura cu Gudima Victor, însă acesta a refuzat apelul.
70. A adăugat că, la scurt timp, a fost abordată de dna Bogdevici Ludmila, care este mama agresoarei Gudima Ana, aceasta a insultat-o şi acuzat-o pe nedrept, a refuzat să predea copiii, ea fiind unica reprezentantă legală a minorilor. Deşi i s-a explicat existenţa unei hotărîri judecătoreşti definitive ce stabileşte domiciliul copiilor cu ea, i-a adus acuzaţii false în faţa copiilor implicându-i direct în conflict.
71. Bogdevici Ludmila nu a putut să explice unde este tatăl copiilor şi a refuzat să-i arate confirmare care demonstrează că are vreun act întocmit legal conform legii prin care părinţii îi dau permisiunea să aibă grijă de copii lor, fapt care demonstrează că nu are şi nu a avut niciodată nici un act legal, iar copii sunt *deţinuţi* de ea *ilegal.*
72. La solicitarea ei către Bogdevici Ludmila să le explice copiilor că nu pot sta la ea şi să le solicite să plece cu mama fără a implica poliţia, aceasta a zâmbit în bătaie de joc, şi a zis, copiii sunt mari şi singuri decid dacă se duc ori nu cu mama, deşi copiii au vârsta de 12, 10 şi 7 ani, vârstă care nu le permite conform legii să ia decizii de sinestătător.
73. Din cauza refuzului de a transmite copiii minori pe cale amiabilă din partea Ludmilei Bogdevici, *a apelat 112* şi a solicitat ajutorul. Când a ajuns poliţia la faţa locului Bogdevici Ludmila a răspuns la telefon şi a comunicat că e târziu şi ea refuză să discute cu poliţia. În schimb, ea a trimis fiica minoră *****, care are doar 12 ani şi nu s-a îngrijorat că e prea târziu ca copila să iasă singură afară.
74. Copila a fost instruită de agresori să filmeze că a venit poliţia, după să intre înapoi în casă. Cu alte cuvinte, Bogdevici Ludmila a refuzat să iasă din casă şi să colaboreze cu poliţia sosită la faţa locului, a încurajat copiii să o respingă ca mamă, denigrând-o în prezenţa lor şi minimalizând rolul său de părinte. Toate aceste fapte fiind probate prin înregistrări video.
75. Bogdevici Ludmila nu a prezentat nici-un document legal care să-i permită să aibă în grijă copiii, a respins ideea cooperării, afirmând cu dispreţ că „copiii sunt mari şi decid singuri”, în ciuda faptului că au doar 12, 10 şi 7 ani - vârste care nu permit decizii autonome conform Codului familiei şi Codului civil a Republicii Moldova.

76. Toate aceste acţiuni au fost regizate de agresorii Gudima Victor şi Gudima Ana, iar Bogdevici Ludmila a decis benevol să le fie complice în aceste ilegalităţi.
77. Gudima Ana din nou a făcut o postare denigratoare pe Instagram în adresa ei, prin care îi dă lecţii publice. Prin aceste postări denigratoare de pe Instagram, agresoarea Gudima Ana, justifică manipularea copiilor şi contestă autoritatea mamei. Mesajul său afirmă că instanţele, poliţia şi avocaţii sunt inutile şi „nu înseamnă nimic", promovând ideea că legea poate fi ignorată, iar „inima mamei" este mai presus de decizii judecătoreşti. Aceste afirmaţii subminează autoritatea judecătorească; încurajează alienarea parentală, încurajează nerespectarea hotărârilor instanţei; susţin un climat de impunitate.
78. Deşi *Bogdevici Ludmila nu este rudă cu minorii şi nu face parte din familia legală,* Legea nr.45/2007 privind prevenirea şi combaterea violenţei în familie prevede în mod expres posibilitatea emiterii unei ordonanţe de protecţie împotriva agresorilor care nu sunt membri ai familiei, dacă aceştia provoacă suferinţă psihologică sau emoţională, exercită hărţuire, intimidare sau influenţează în mod abuziv copiii.
79. În lipsa unei intervenţii judiciare urgente, victimele - mama şi cei 3 (trei) copiii minori se află într-un pericol iminent, din următoarele motive:
80. copiii au fost surprinşi singuri în stradă, în comuna Tohatin, fără supraveghere adultă, fiind sub aşa-numită supraveghere a doamnei Bogdevici Ludmila la 02 iunie 2025 - fapt confirmat video.
81. Bogdevici Ludmila nu deţine nici un act, hotărâre judecătorească sau mandat legal care să îi permită să preia sau să îngrijească minorii. În mod ilegal, ea s-a substituit-părinţilor şi a preluat copii fără acordul mamei şi în lipsa prezenţei *tatălui care a părăsit copiii* şi a plecat din tară pe o perioadă nedeterminată.
82. în cazul în care minorii păţesc ceva - accident, rănire, dispariţie - Bogdevici Ludmila nu poate fi trasă legal la răspundere, deoarece nu are nicio calitate oficială sau obligaţie faţă de copii. Aceasta reprezintă un abandon mascat de către tatăl minorilor.
83. Bogdevici Ludmila este o persoană în vârstă, fără ca statul să cunoască starea sa medicală, psihologică - psihiatrică, sau capacitatea de supraveghere a 3 (trei) minori, ceea ce sporeşte grav riscul asupra sănătăţii şi vieţii copiilor. Nu există nici o confirmare nici despre condiţiile de trai a acesteia. Subsemnata, ca mamă - nu are nici o confirmare că copiii ei sunt bine îngrijiţi şi au toate condiţiile necesare.
84. Bogdevici Ludmila este complice activă la acţiunile concertate ale agresorilor Gudima Victor şi Gudima Ana, contribuind la manipularea minorilor, îndepărtarea copiilor de mama lor, instigarea la respingere şi dispreţ faţă de mamă, obstrucţionarea legăturii naturale dintre copii şi părintele custodian.
85. Luând în consideraţie comportamentul agresorului Gudima Victor prin care *şi-a abandonat copiii fără ca să îi transmită mamei sale*, iar Gudima Ana continuând hărţuirea pe conturile sale de Instagram, a considerat că fără emiterea urgentă a ordonanţei de protecţie împotriva lui Gudima Victor şi Gudima Ana, pericolul este şi mai grav pentru că cu trecerea timpului copiii nu vor mai putea fi reuniţi cu

mama sa.

86. Acum în cazul său, subsemnata, fiind mama copiilor, având decizie judecătorească irevocabilă care stabileşte domiciliul copiilor la ea din 2020 - minorii sunt înstrăinaţi şi manipulaţi de tată, parteneră şi acum şi de o terţă persoană - Bogdevici Ludmila, iar expertizele arată deja efecte grave asupra echilibrului emoţional al copiilor şi alienarea de către aceştia a copiilor minori.

87. Având în vedere că Bogdevici Ludmila nu are calitate legală asupra copiilor, a refuzat cooperarea cu mama şi cu poliţia; a instigat copiii împotriva mamei şi a favorizat îndepărtarea acestora; a participat activ la manipularea şi alienarea parentală; a creat un mediu ostil, nesigur, lipsit de echilibru emoţional pentru minori, aceste fapte comise de Bogdevici Ludmila întrunesc elementele violenţei psihologice şi hărţuirii, fiind o ingerinţă gravă în exercitarea autorităţii părinteşti, fără a avea vreun drept legal sau tutelar asupra copiilor.

88. *Reunirea urgentă a copiilor cu mama lor* este singura măsură capabilă să stopeze alienarea parentală şi să permită tratamentul psihologic de recuperare. În lipsa acestor măsuri, statul riscă o nouă condamnare la CEDO pentru violarea art. 8 şi pentru inacţiune în faţa unui pericol clar, iminent şi dovedit.

89. Astfel, prin *cererea concretizată,* pretinsa victimă a solicitat suplimentar *extinderea ordonanţei de protecţie si asupra cet. Bogdevici Ludmila* pentru o perioadă de 3 (trei) luni, cu următoarele măsuri:

- interdicţia oricărui contact direct sau indirect cu copiii minori;
- interdicţia de a-i găzdui, supraveghea sau prelua în lipsa acordului mamei legal ori a unei hotărîri judecătoreşti;
- obligaţia de a preda imediat minorii mamei, în conformitate cu hotărîrea judecătorească existentă;
- interdicţia de a vorbi urât despre mamă, de a denigra mama în prezenţa minorilor sau a manipula minorii emoţional;
- aplicarea monitorizării electronice, conform legii.

90. Totodată, a solicitat ca instanţa să prevadă expres că, orice încălcare a dispoziţiilor ordonanţei va atrage răspundere penală, conform Codului penal al Republicii Moldova („Nerespectarea măsurilor de protecţie”).

91. *Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 04 iunie 2025* a fost respinsă cererea *concretizată* depusă de pretinsa victimă Marian (anterior Gudima) Diana, în nume propriu şi în interesele copiilor minori Gudima Samantha-Anastasia, ***** şi *****, cu privire la eliberarea ordonanţei de protecţie a victimelor violenţei în familie împotriva acţiunilor presupuşilor agresori Gudima Victor, Gudima Ana şi Bogdevici Ludmila, ca neîntemeiată.

Poziția părților în instanța de recurs:

92. *Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 16 iunie 2025, în termenul de declarare a recursului, avocatul Macovei Tatiana, în interesele recurentei Marian Diana, a declarat recurs* împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 iunie 2025, solicitând anularea ca fiind arbitrară şi ilegală încheierea emisă

de Judecătoria Chişinău, sediul Centru din 04.06.2025, dosarul nr. 2o/pr-215/202, cu emiterea unei decizii prin care să fie admisă cererea recurentei depusă în prima instanţă cu eliberarea ordonanţei de protecţie care să protejeze victimele efectiv de toate abuzurile comise de agresorul Gudima Victor şi Gudima Ana şi Bogdevici Ludmila care este complice direct a abuzului după cum s-a invocat în solicitările de bază.

93. În susținerea recursului avocatul Macovei Tatiana, în interesele recurentei Marian Diana, a reiterat argumentele de fapt și de drept expuse în acțiune, iar suplimentar a invocat că la examinarea cazului în fond judecătorul şi-a expus opinia asupra cauzei, înainte de încheierea dezbaterilor, prin afirmaţii explicite şi interpretări personale asupra comportamentului minorilor şi asupra motivelor pentru care aceştia ar refuza să revină la domiciliul mamei, spunând, printre altele:

94. „Credeţi că tot ce se întâmplă cu copiii nu e o reacţie firească? Poate e de la colegii de şcoală sau de la vârsta lor, nu de la tată" „Şi copiii mei procedează aşa, chiar dacă le fac morală... " Astfel, judecătorul relativizează şi justifică comportamentul de alienare parentală, neţinând cont de expertizele psihologice anexate, şi adoptând un punct de vedere personal, nelegal şi lipsit de imparţialitate *(înregistrările audio care pot demonstra aceste fante sunt anexate la dosar).*

95. Judecătorul a respins solicitarea mamei de a nu audia minorii, deşi în cererea de eliberare a ordonanţei de protecţie erau anexate expertize psihologice care atestau manipularea şi trauma copiilor şi recomandau evitarea revictimizării prin expunerea lor în instanţă. Prin această decizie, instanţa a neglijat interesul superior al copilului şi a legitimat indirect presiunea psihologică exercitată de agresori.

96. În şedinţă, judecătorul a ridiculizat solicitările victimei, cerând în mod tendenţios să se indice articolele din legea naţională care includ exact noţiunile cu care operează recurenta, deşi solicitările se bazau nu doar pe Legea 45/2007, ci şi pe tratate internaţionale, precum Convenţia de la Istanbul, ratificată de Republica Moldova prin Legea nr. 126/2021. Reacţia judecătorului a fost ironică şi lipsită de profesionalism şi empatie, în condiţiile în care era vorba de o cauză privind violenţă psihologică asupra unei femei şi a copiilor săi.

97. În timpul şedinţei, copiii au fost aduşi în instanţă însoţiţi de circa 10 bărbaţi necunoscuţi care stîteau în spatele copiilor în timp ce aceştea erau filmaţi cu declaraţii denigratoare împotriva mamei, chiar în incinta instanţei de judecată, sub ochii justiţiabililor vizibil pentru a exercita presiune psihologică asupra victimei Diana Marian, folosind ca armă copii minori care erau filmaţi de unul din agresori fapt inadmisibil într-un proces de protecţie împotriva violenţei. Instanţa în şedinţă a justificat comportamentul minorilor şi a agresorilor deşi chiar sub ochii instanţei, în judecată, s-a comis o intimidarea directă a victimei, un şantaj emoţional regizat de agresori, ceea ce pune sub semnul întrebării imparţialitatea şi diligenţa sa.

98. După ce recurenta a văzut cum au fost aduşi copii minori în judecată, de bărbaţi necunoscuţi, tatăl nefiind în Moldova, după ce a văzut comportamentul ignorant a instanţei, aceasta a fost nevoită să cheme ambulanţa pentru a primi ajutor. Din punct de vedere emoţional, victimei i-au fost aduse prejudicii morale enorme.

99. Instanţa a admis declaraţiile false a avocatului oponent, indicând că acei bărbaţi sunt copii de 12, 10, 7 ani, chiar dacă din probele anexate suplimentar, este vizibil că sunt bărbaţi de peste 30 ani. Instanţa nu a avut nici o întrebare în privinţa protecţiei victimelor.
100. În cadrul procesului de judecată, instanţa a admis solicitarea agresorilor să fie audiaţi copii minori, fără prezenţa părţilor. Mama copiilor, în comun cu psihologii, a pregătit o listă de întrebări pentru copii şi a solicitat instanţei ca aceste întrebări să fie adresate copiilor. Instanţa a refuzat şi a indicat că ştie şi singură ce întrebări să fie puse copiilor. (Anexă întrebările respinse de către instanţa).
101. Recurenta a solicitat să fie eliberate înregistrările audio a intervievării copiilor minori, doar că instanţa a refuzat şi a comunicat că acestea sunt secrete, fără a face referire la o bază legală care expres indică că aceste înregistrări urmează să fie secrete.
102. Este de menţionat că în mod abuziv, cererile recurentei din partea instanţei au fost respinse de judecător.
103. Recurenta era mereu întreruptă şi nu era ascultată de către instanţă. Recurenta nu a avut niciodată posibilitatea să verifice dacă întrebările pentru copii erau puse corect, dacă acestea erau ori nu sugestive, etc. și niciodată nu a avut posibilitatea să facă comentarii în acest sens.
104. Toate aceste fapte justifică temerea rezonabilă a recurentei că judecătorul nu a fost imparţial, iar comportamentul său a creat aparenţa unei părtiniri în favoarea agresorilor, în contradicţie cu art. 6 al Convenţiei Europene a Drepturilor Omului (CEDO) privind dreptul la un proces echitabil.
105. Admiterea cererii de a audia copii în proces fără a examina expertizele psihologice a copiilor fără a audia specialiştii în domeniu, ne demonstrează suplimentar lipsa de independenţă şi punerea în pericol starea emoţională a copiilor minori, şi revectimizarea minorilor.
106. În proces nu se examina domiciliul copiilor, dar actele de violenţă emoţională a agresorilor, respectiv în aceste cazuri legea nu prevede implicarea copiilor dacă există expertize şi specialişti care au constatat deja alienarea parentală care este un abuz psihologic asupra victimelor.
107. Cu alte cuvinte, instanţa ne examinând concluziile specialiştilor de specialitate a comparat copiii victimă în şedinţa de judecată cu copii ei, că copii judecătoarei tot aşa fac, iau telefonul şi filmează fără ca mama să cunoască, şi admite ca minorii să fie revictimizaţi.
108. Dacă un judecător face comparaţii personale în sala de judecată şi formulează opinii despre vinovăţia sau caracterul părţilor, acestea sunt suficiente pentru a demonstra lipsa imparţialităţii.
109. La fel, este de notat că instanţa nu a admis ca recurenta să-şi susţină pledoariile finale în prezentul caz, cazul a fost fără pledoarii şi fără examinarea probelor anexate la materialele cazului, fără dreptul de a se expune pe fiecare probă, care demonstrează abuzul psihologic conţinu, cât fizic atât şi pe toate reţele sociale.
110. Recurenta nu a avut posibilitate să pună direct întrebări agresorilor, pentru a

demonstra adevărul, iar avocata agresorului Gudima Victor nu poate să răspundă la întrebări în locul agresorului, ori acesta nu a fost martor la evenimente. În cazul dat, a fost încălcat dreptul la un proces echitabil (art. 6 CEDO) Dreptul la un proces echitabil include dreptul de a interoga sau a cere interogarea martorilor împotriva sa şi de a obţine prezenţa şi interogarea martorilor în favoarea sa (art. 6 §3 lit. d CEDO).

111. În speţă, recurenta nu a avut posibilitatea efectivă de a pune întrebări agresorilor, care aveau calitatea de părţi şi martori relevanţi.
112. Prin negarea acestui drept instanţa a încălcat principiul contradictorialităţii prin ce a afectat egalitatea armelor în prezenta cauză, fiind contrar art. 6 CEDO.
113. Instanţa a respins mai multe cereri depuse de recurentă, probe importante cazului în mod arbitrar.
114. Recurenta a prezentat în mod detaliat în faţa instanţei fapte care relevă un comportament abuziv şi de control exercitat de Gudima Ana asupra minorilor, fapte care au un impact grav asupra dezvoltării lor emoţionale şi psihologice. În mod concret, recurenta a relatat că minorii nu aveau voie să mănânce până nu fotografiau mâncarea de la mama lor de acasă şi transmiteau pozele agresoarei Ana Gudima pentru a obţine permisiunea de a consuma alimentele, chiar şi atunci când se aflau în prezenţa mamei, la mama acasă. Acest comportament evidenţiază o formă gravă de control psihologic, specifică dinamicii de tip coercitiv, întâlnite frecvent în cazurile de alienare parentală şi abuz emoţional.
115. Mai mult, recurenta a arătat că, deşi minorii îşi exprimau dorinţa de a rămâne cu mama lor, ei erau obligaţi să solicite aprobarea expresă a Gudimei Ana, iar tatăl acestora, Gudima Victor, nu avea nici măcar autoritatea de a decide singur în privinţa acestor aspecte, ci recurgea la validarea agresoarei, transmiţând copiilor mesajul că numai Ana Gudima este autoritatea decizională supremă în viaţa lor. Această împrejurare indică un grad ridicat de manipulare şi influenţă abuzivă exercitată asupra minorilor.
116. Cu toate acestea, instanţa a ignorat în mod total şi nejustificat aceste acuzaţii. Refuzul sistematic de a examina probele şi acuzaţiile prezentate de recurenta ridică semne evidente privind lipsa de imparţialitate şi prejudecată a instanţei.
117. În plus, este relevant faptul că, deşi Ana Gudima a ales să nu se prezinte în instanţă şi să nu răspundă acuzaţiilor formulate împotriva sa, ea a adoptat un comportament ostil şi de intimidare în spaţiul public, atacând-o constant pe recurentă prin hărţuire on-line, prin postări denigratoare pe propriul cont de Instagram şi nu numai, după fiecare şedinţă de judecată. Această atitudine demonstrează că Ana Gudima nu s-a abţinut de la atacuri şi discreditare publică a mamei copiilor, chiar în timp ce era parte într-un proces ce viza interesul superior al acestora. Ignorarea de către instanţă a acestui comportament ostil şi a tacticilor de evitare a procesului, în paralel cu utilizarea reţelelor sociale pentru a influenţa opinia publică, confirmă nu doar lipsa de imparţialitate, ci şi o formă de complicitate pasivă din partea instanţei, care a omis să intervină pentru protejarea reputaţiei şi poziţiei procesuale a recurentei.

118. Toate aceste elemente, analizate cumulativ, conduc la concluzia că instanţa nu a fost nici independentă, nici imparţială, iar lipsa examinării faptelor şi pasivitatea faţă de comportamentul agresoarei au generat o încălcare flagrantă a dreptului la un proces echitabil garantat de ort. 6 CEDO, precum şi a dreptului la respectarea vieţii de familie (art. 8 CEDO).
119. Recurenta invocă:
- Violarea art. 6 CEDO (Dreptul la un proces echitabil).
- Recurentul invocă violarea art. 8 CEDO (Dreptul la viaţă privată).
- Violarea art. 278/6. (3) Cod de procedură civilă care prevede expres că declaraţia independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanţei de protecţie în caz de pericol iminent de comitere a violenţei.

120. *La 19 iunie 2025 avocatul Macovei Tatiana, în interesele victimei Marian Diana, a depus recurs suplimentar* împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 iunie 2025, prin care a solicitat conexarea completările la recursul de bază. Constatarea lipsei de independenţă şi imparţialitate a instanţei. Anularea ca fiind arbitrară şi ilegală încheierea emisă de judecătoria Chişinău, sediul Centru, dosarul nr. 2o/pr-215/202 Judecător Natal ia Moldoveanu, cu emiterea unei decizii prin care să fie admisă cererea recurentei depusă în prima instanţă cu eliberarea ordonanţei de protecţie care să protejeze victimele efectiv de toate abuzurile comise de agresorul Gudima Victor şi Gudima Ana şi Bogdevici Ludmila care este complice direct a abuzului după cum s-a invocat în solicitările de bază.
121. În susținerea recursului suplimentar, partea apărării a invocat că instanţa nu a asigurat un proces echitabil, fiind lipsită de independenţă şi imparţialitate în analiza cauzei. Astfel, instanţa nu a examinat în mod efectiv şi obiectiv probele administrate de recurentă privind existenţa violenţei psihologice exercitate de către un fost membru al familiei, precum şi de către două persoane care nu au calitatea de membri de familie. Mai mult, instanţa a recurs la speculaţii şi la interpretări eronate ale faptelor, incluzând în motivarea sa aspecte care nu au fost invocate şi nici supuse dezbaterii în prezenta cauză, în scopul de a justifica în mod nefondat respingerea cererii de eliberare a ordonanţei de protecţie.
122. Instanţa a reţinut, în mod greşit, că nu ar exista temeiuri pentru eliberarea ordonanţei de protecţie, limitând interpretarea conceptului de „violenţă în familie” la o definiţie rigidă, fără a evalua în concret faptele prezentate și probate de recurentă. Recurenta a invocat în mod explicit şi argumentat fapte de violenţă psihologică exercitată asupra sa şi asupra celor trei fiice minore - *****, Gudima Cataleia şi ***** - de către fostul soţ, Gudima Victor, precum şi de către intimata Gudima Ana (actuala soţie a tatălui copiilor) şi intimata Bogdevici Ludmila.
123. Potrivit art. 2 din Legea nr. 45/2007, violenţa psihologică include, între altele, provocarea stărilor de tensiune şi de suferinţă psihieă prin ofense, luare în derâdere, insultare, şantajare, distrugerea demonstrativă a obiectelor, prin ameninţări verbale, implicare în viaţa personală, impunerea izolării, interzicerea

realizării profesionale, deposedarea de acte, privare intenţionată de acces la informaţie etc.

124. Toate aceste manifestări au fost demonstrate în prezenta cauză prin implicarea constantă a copiilor în conflictele dintre părinţi de către tatăl acestora; informarea deliberată a minorilor cu privire la deciziile judiciare, cu scopul de a le forma percepţii negative faţă de mamă şi cu scopul de ai crea mamei suferinţe psihologice; manipularea copiilor prin prezentarea tendenţioasă a hotărârilor instanţei ca fiind „vinovăţia mamei" pentru imposibilitatea călătoriei lor; distribuirea de către intimata Gudima Ana a unor filmări şi mesaje în care copiii apar expuşi public, în scop de manipulare şi denigrare a mamei; plasarea copiilor în noaptea de 1 iunie 2025, la ora 23:00, într-un taxi cu un bărbat necunoscut, fără acordul mamei, expunându-i unui risc real; postări publice şi private de conţinut denigrator la adresa mamei, amplificate de către cele două intimate.

125. Toate aceste fapte, coroborate cu rapoartele de expertiză psihologică depuse de recurentă la dosar, dovedesc clar existenţa unei stări de pericol psihologic real şi iminent, atât asupra sa, cât şi asupra copiilor minori.

126. Instanţa a omis să aprecieze probele administrate în mod concret şi individualizat, ignorând și negând cu vehementă constatările expertului care indică semne clare de alienare parentală - o formă gravă de violenţă psihologică cu efecte devastatoare asupra dezvoltării emoţionale a copiilor. Vârsta de 12,10 şi 7 ani a minorilor este relevantă în sensul că aceştia nu au capacitatea de discernământ deplină pentru a înţelege complexitatea conflictului parental, fiind astfel influenţate, manipulae emoţional şi transformate în „instrumente" ale conflictului de către tată şi soţia acestuia.

127. În mod eronat, instanţa a concluzionat că nu ar exista risc real şi iminent care să justifice emiterea unei ordonanţe de protecţie. Or, chiar din interpretarea scopului legii, astfel cum este el expus în hotărâre, rezultă contrariul: scopul ordonanţei de protecţie este prevenirea unor noi acte de violenţă, asigurarea protecţiei urgente a victimei, precum şi prevenirea deteriorării stării de sănătate psihică a acesteia - elemente deja realizate în speţă, prin comportamentul abuziv continuu al intimatului și celorlalte două persoane.

128. În încheiere, instanţa la pagina 27 alin.1 menţionează „art.2 al Legii nr. 45-XVI prevede acţiunile sau inacţiunile violente ale agresorului trebuie să fie exprimate şi manifestate cu intenţie împotriva victimelor". Instanţa a interpretat incorect legea, ori acest articol dacă e să-l examinăm oferă noţiuni legale şi definiţii ale diverselor forme de violenţă şi violenţa în familie. „Violenţă în familie" - sunt acte (nu doar intenţionate) de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, care cauzează prejudiciu material sau moral. Nicăieri în art. 2 nu se cere existenţa intenţiei ca element obligatoriu pentru a califica o faptă drept violenţă în familie.

129. Prin faptul că instanţa a introdus o condiţie suplimentară (intenţia) care nu este susţinută de lege, în art. 2, prin aceasta se demonstrează suplimentar lipsa de independenţă şi imparţialitate la soluţionarea cererii depuse de recurentă.

130. Analizând art. 2 din legea menţionată de judecător, constată că acest articol foloseşte termeni largi precum „acţiuni”, „cu efect similar”, „care cauzează suferinţă”, „provocare a stării de tensiune”, „refuz”, „privare” etc. Condiţia suplimentară introdusă de judecătoare ca „intenţie” contravine principiului protecţiei victimelor în baza Convenţiei de la Istanbul, unde accentul este pus pe efectele asupra victimei, nu pe intenţia agresorului. Instanţa prin interpretarea eronată a legii a îngustat nejustificat sfera de aplicare a legii, ceea ce a dus la neacordarea protecţiei victimei în prezenta cauză de violenţă psihologică, unde intenţia agresorului nu trebuie dovedită, dar se demonstrează şi a fost demonstrată de recurentă prin efectele grave asupra victimelor.
131. În materie de protecţie împotriva violenţei în familie nu este necesar ca victima să demonstreze intenţia agresorului, ci doar fapta şi efectul prejudiciabil al acesteia (prejudiciu moral/material, suferinţă psihologică, pericol etc.).
132. În concluzie, instanţa a aplicat greşit norma juridică şi a impus victimei o sarcină probatorie neprevăzută de lege. Articolul 2 din Legea 45/2007 nu impune cerinţa intenţiei pentru a califica o faptă drept violenţă în familie.
133. La Pagina 28 a încheierii notează o interpretarea greşită a art, 3 din Legea nr. 45-XVI şi ignorarea alin. (1^1)
134. Instanţa de fond a realizat o interpretare limitativă şi incorectă a art. 3 din Legea nr. 45-XVI cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie. Instanţa a reţinut eronat că pretinsa victimă Marian Diana nu ar putea beneficia de măsuri de protecţie împotriva persoanelor Gudima Ana şi Bogdevici Ludmila întrucât acestea nu ar avea calitatea de membri ai familiei în sensul legii.
135. Această concluzie este contrară textului expres al art. 3 alin. (1^1) din Legea nr. 45-XVI, care prevede distinct subiecţii violenţei împotriva femeilor, şi anume: „(1^1) Subiecţii violenţei împotriva femeilor sunt agresorul şi victima.”
136. Această normă a fost introdusă prin lege tocmai pentru a extinde protecţia împotriva violenţei şi în afara relaţiilor de familie, în conformitate cu obligaţiile internaţionale ale Republicii Moldova, inclusiv cele asumate prin Convenţia de la Istanbul. Instanţa a omis să aplice această normă specială, deşi reclamanta a invocat expres şi corect faptul că agresiunile exercitate de către Gudima Ana şi Bogdevici Ludmila se încadrează în sfera violenţei împotriva femeilor, chiar dacă nu există o relaţie de familie în sens tradiţional.
137. Instanţa a ignorat în totalitate aplicabilitatea Convenţiei Consiliului Europei privind prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei domestice (Convenţia de la Istanbul), care are prioritate faţă de legea internă conform Constituţiei RM. Convenţia de la Istanbul prevede expres, în art. 3 lit. a) şi b), că prin violenţă împotriva femeilor se înţelege o violare a drepturilor omului şi o formă de discriminare împotriva femeilor, şi cuprinde toate actele de violenţă bazată pe gen, care provoacă sau sunt susceptibile să provoace femeilor vătămări sau suferinţe fizice, sexuale, psihologice ori economice, inclusiv ameninţările eu astfel de acte, constrângerea sau privarea arbitrară de libertate, fie că au loc în viaţa publică sau în viaţa privată.

138. Această definiţie nu condiţionează relaţia de familie între victimă şi agresor, ci pune accentul pe caracterul repetitiv al violenţei. Faptul că instanţa a refuzat protecţia doar pentru că nu există o relaţie familială cu agresorii Gudima Ana şi Bogdevici Ludmila reprezintă o încălcare gravă a obligaţiilor internaţionale asumate de statul Republica Moldova.
139. Convenţia de la Istanbul, la art. 3 lit. a), defineşte violenţa împotriva femeilor ca: toate actele de violenţă bazată pe gen, care provoacă sau sunt susceptibile să provoace femeilor vătămări [...] inclusiv ameninţarea cu astfel de acte [...] fie că au loc în viaţa publică sau privată. Această definiţie nu stabileşte sexul agresorului ori relaţia de familie. Instanţa nu a luat în consideraţie că chiar dacă agresorul este femeie, dacă faptele sunt comise împotriva unei alte femei care nu este membru al familiei cauzându-i suferinţă psihologică, umilinţă, intimidare, izolare sau control, ne aflăm în sfera violenţei împotriva femeilor, reglementată de convenţie.
140. Reiterează că la art. 3 alin. (l^1), Legea 45/2007 prevede subiecţii violenţei împotriva femeilor sunt agresorul şi victima. Nu se precizează sexul agresorului, cu alte cuvinte agresorul poate fi o persoană de acelaşi sex cu victima - adică o femeie. Ceea ce contează este că fapta să fie comisă împotriva unei femei într-un context de abuz, hărţuire sau umilire. În cazul dat concret, instanţa a refuzat să examineze probele care demonstrează că Gudima Ana comite în public lupte de abuz, hărţuire şi umilire publică a victimei, ceea ce a adus la suferinţe psihologice enorme.
141. În cauza dată, Gudima Ana (noua soţie a fostului soţ) şi Bogdevici Ludinila (soacra acestuia) sunt femei, dar sunt şi agresoare în sensul art. 3 alin. (1^1) al Legii 45, întrucât: au comis şi continuă să comită acte de hărţuire publică, umilire publică, şantaj public şi control psihologic asupra victimei folosind ca armă manipulatoare trei copii minori. Agresoarele au influenţat şi continuă să influenţeze negativ copiii minori, contribuind la alienarea parentală. Acestea au exercitat şi continuă să exercite presiuni psihologice repetate şi continue, generate de răzbunare, gelozie, ostilitate faţă de fosta soţie (recurenta) folosindu-se de vulnerabilitatea copiilor minori.
142. Instanţa a refuzat să examineze probele care demonstrau acest fapt şi prin încheiere a susţinut acest comportament al agresoarelor ca să îl continuie fară nici o limitare.
143. Recurenta menţionează că din analiza motivelor invocate de judecător p.28 instanţa nu s-a limitat la o analiză juridică neutră, ci a făcut afirmaţii speculative şi părtinitoare, compromiţând imparţialitatea cerută de art. 6 din CEDO şi art. 20 din Constituţia Republicii Moldova.

144. Afirmaţia judecătoarei de la pagina 28 potrivit căreia „...eliberarea unei eventuale ordonările de protecţie trebuie să soluţioneze problemele de violenţă în familie, dar să nu genereze probleme relaţionale între persoane nelegate prin relaţii de familie sau să creeze teren pentru eventuale abuzuri de drept.
145. Concluzia instanţei este profund subiectivă, nu are bază în probatoriu şi reflectă o atitudine părtinitoare față de victimă. Judecătorul insinuează că reclamanta ar urmări un scop ascuns sau abuziv, fără a proba în vreun mod această presupunere.
146. Această suspiciune insinuată o invocă în mod nejustificat în motivare de mai multe ori, care afectează grav percepţia de neutralitate a instanţei şi denotă lipsa independenţei în interpretarea legii, ceea ce este inadmisibil într-un stat de drept.
147. În concluzie, interpretarea instanţei, potrivit căreia doar membrii familiei pot fi subiecţi ai violenţei reglementate de Legea nr. 45-XVI, contrazice atât voinţa legiuitorului exprimată în art. 3 alin. (l[1]), cât şi jurisprudenţa CEDO şi prevederile Convenţiei de la Istanbul, în baza cărora statul este obligat să protejeze femeile împotriva violenţei, indiferent de relaţia cu agresorul.
148. Este esenţial ca instanţele naţionale să recunoască şi să aplice corect distincţia legală între violenţa în familie şi violenţa împotriva femeilor, pentru a garanta accesul efectiv la justiţie şi la măsuri de protecţie.
149. Menţionează faptul că de către recurenta Marian Diana s-a înaintat cerere de anexare la materialelor dosarului a unei încheieri judecătoreşti, în care o altă instanţă de judecată a aplicat ordonanţa de protecţie împotriva unui persoane care nu este membru de familie, însă judecătorul a refuzat anexarea acestui înscris, ceea ce reprezintă o încălcare a dreptului la apărare al recurentei (anexa nr. l).
150. La pagina 29-30 din încheiere, constată că instanţa a comis o depăşire a obiectului litigiului. Obiectul cererii viza emiterea ordonanţei de protecţie pentru stoparea violenţei psihologice şi prevenirea alienării parentale. Instanţa, în schimb, s-a concentrat pe domiciliul copiilor şi durata şederii la tată vs mamă, „amintirea valizelor” de către fetiţe şi preferinţa lor de a locui cu tatăl, asumarea cheltuielilor de întreţinere de către tată.
151. Recurenta notează că toate aceste aspecte ţin de dreptul familiei (custodie, pensii alimentare), nu de măsuri urgente de protecţie. Ele nu pot justifica respingerea unei cereri de ordonanţă de protecţie, care se bazează pe fapte de abuz psihologic continuu şi pe probe de alienare parentală.
152. Instanţa nu doar că a ignorat, dar a şi negat probe esenţiale. Expertizele psihologice (raportate în dosar) atestă alienarea parentală şi trauma psihică suferită de mamă şi copii. Mesajele şi filmările anexate demonstrează cum tatăl şi soţia sa (Gudima Ana) denigrează repetitiv mama, manipulează copiii cu explicaţii distorsionate despre hotărârile judecătoreşti, îi sperie că mama îi va priva de libertate sau îi va plasa în centre de plasament, ca mama nu le va permite sa îl mai vadă pe tata etc.
153. Instanţa nu face nici un fel de referire concretă la aceste probe: le omite complet în motivare. Refuzul analizei probelor viciază fundamental decizia, întrucât legea cere ca emiterea ordonanţei să se întemeieze pe probe şi pe riscul real pentru

sănătatea psihică a victimei.

154. Instanţa îşi motivează decizia pe prejudecăţi şi speculaţii neprobate. Instanţa insinuează că recurentă urmăreşte „soluţionarea altor litigii" sau „generarea de probleme relaţionale". Nicio probă nu arată că mama a cerut ordonanţa din raţiuni litigioase de natură patrimonială ori de altă natură. Afirmaţiile instanţei privind motivaţia recurentei sunt simple speculaţii. Dreptul adversar (mama) nu poale fi sancţionat pentru că a cerut protecţie în baza dovezilor de abuz.

155. Recurenta invocă erori grave de procedură la audierea minorilor comise de judecător. Demersul de audiere a fost iniţiat de avocatul intimatului Gudima Victor. Din înregistrarea audio a şedinţei de judecată o să notaţi că de fapt, recurenta a solicitat protecţia copiilor de revictimizare şi a cerut respingerea cererii de audiere a copiilor minori mai ales că (expertizele arătau că copii sunt alienaţi). Instanţa a respins solicitarea recurentei şi a dispus audierea copiilor minori. Atunci recurenta a propus un set de întrebări pentru audierea minorelor (anexa nr. 2), iar instanţa a respins aceste întrebări fără să le pună în discuţie cu părţile despre necesitatea punerii acestor întrebări. La solicitările recurentei, din înregistrările audio o să notaţi că instanţa a comunicat – „eu ştiu ce să întreb" şi a respins lista de întrebări. Instanţa a audiat cele trei minore în şedinţă secretă, dar nu a pus în motivare ce întrebări le a adresat, cum a avut loc audierea.

156. Dreptul la un proces echitabil (art. 6 C.E.D.O.) include dreptul de a şti ce probe şi ce întrebări se adresează minorilor, pentru a putea formula obiecţiuni privind sugestivitatea sau manipularea.

157. Instanţa în loc să examineze măsurile urgente de protecţie, instanţa a dat prioritate preferinţei copiilor de a rămâne cu tatăl, deşi nu s-a evaluat riscul imediat de abuz psihologic şi alienare, în partea alienării instanţa nici nu a recunoscut acest termen, a mers în încheiere pe negare. Instanţa a refuzat şi nu a verificat dacă această preferinţă este indusă de tată şi soţia lui (probe de manipulare prin video şi probe scrise) au fost anexate la cerere, dar ignorate de către instanţă.

158. Instanţa de fond nu a aplicat măsuri de protecţie pentru copiii-victimă conform art. 15 Legea45/2007, pentru că nici nu le-a văzut victime. Legea pune în prim plan interesul superior al copilului şi protecţia împotriva oricărei forme de violenţă, indiferent de preferinţele imediat exprimat de minori într-un context de manipulare, iar în acest sens au fost anexate mai multe probe care demonstrează aceste fapte.

159. Toate aceste erori - de obiect, de probă, de procedură şi de interpretare a legii - arată că instanţa a nu a fost independentă şi imparţială, a ignorat probele esenţiale şi a comis abateri grave de la dreptul la un proces echitabil.

160. În motivarea încheierii de la pag. 32, (declaraţii luate ca probă veridică de către instanţă), constată cu regret că instanţa a eşuat să asigure un proces echitabil şi o audiere corectă a minorilor, conform standardelor naţionale şi internaţionale (inclusiv CEDO).

161. Instanţa a reţinut în încheierea sa declaraţiile minorei Samantha-Anastasia fără a oferi mamei biologice (recurentei) dreptul de a le cunoaşte anterior şi de a formula

întrebări prin intermediul instanţei, aşa cum prevede legislaţia privind audierea minorilor în procese cu privire la stabilirea domiciliului sau măsuri de protecţie.

162. Această acţiune încalcă principiul contradictorialităţii (art. 6 CEDO şi Codul de procedură civilă), întrucât recurenta nu a avut posibilitatea să contracareze acuzaţiile aduse de minori sau să obţină lămuriri suplimentare.

163. Instanţa nu a pus nicio întrebare minorilor pentru a verifica dacă relatările sunt autentice, spontane sau induse de terţi (tatăl sau persoane din anturajul lui).

164. Mai grav, instanța a acceptat ideea că minora „a dat de înţeles" anumite temeri (privind centrul de plasament, intenţiile mamei), fără să întrebe explicit: Cine ţi-a spus că vei fi dusă în centru de plasament? Cine ţi-a spus că mama nu vă aude dorinţele?

165. Instanţa a demonstrat o lipsă de implicare activă în audierea copiilor minori prin ce s-a încălcat obligaţia instanţei de a examina cu atenţie credibilitatea declaraţiilor minorilor, mai ales când sunt suspecte de a fi influenţate sau regizate.

166. Din dosar reiese că fetele se aflau în incinta judecătoriei fără tutelă legală, iar tatăl era plecat peste hotare. Prezenţa a 10 bărbaţi necunoscuţi în jurul fetelor, filmarea lor şi lipsa unei reacţii din partea instanţei care să întrebe Cine sunt aceşti adulţi?, Cine filmează?, ridică serioase îngrijorări legate de siguranţa copiilor şi lipsa unui cadru protector adecvat audierii minorilor.

167. Recurenta notează că instanţa a preluat şi evidenţiat declaraţiile minorei ca fiind adevăr absolut, în loc să se întrebe dacă Samantha şi Cataleya sunt manipulate sau influenţate, instanţa le-a prezentat declaraţiile ca veridice fără analiză critică, fără confruntare cu alte probe, fără a le acorda întrebări de concretizare, fără a verifica dacă ele înţeleg şi ştiu de cine au fost escortate în incinta instanţei de judecată, cine sunt acei 10 bărbaţi de care ele erau înconjurate, dacă ele înţeleg şi pricep ce se întâmplă în realitate.

168. Instanţa a indicat că minora spune că „a fost alungată" în februarie 2022, dar instanţa nu verifică dacă aceasta este un adevăr ori un fals, nu verifică dacă există măcar o probă în acest sens ori doar o poziţie implantată în mintea copilului de alienatori.

169. Instanţa nu i-a dat posibilitate mamei niciodată să se expună asupra acestor alegaţii ori să prezinte probe care resping aceste alegaţii. Cu alte cuvinte, instanţa a dat dovadă de lipsa de imparţialitate şi lipsa analizei critice a declaraţiilor.

170. Toate fetele relatează aceleaşi fapte, în aceiaşi termeni, ceea ce indică o pregătire prealabilă: menţionează centrul de plasament, anul 2022, interdicţii impuse de mamă, ideea că „dacă mama vrea ceva, o face". Instanţa nu analizează aceste similitudini ca indicii ale unei manipulări psihologice, nici nu a vrut să analizeze expertiza psihologică care ne spune expres că fetele sunt influenţate de tatăl lor şi de „agresoara" Ana Gudima, ele prezintă semne clare de alienare parentală. Declaraţiile similare sunt indicii directe de influenţare.

171. Instanţa ignoră complet manipularea şi alienarea parentală, mai mult, instanţa respinge termenul de „alienare" aplicând formalismul excesiv şi indicând că legea naţională nu prevede expres acest termen, deşi Convenţia şi practica CEDO

recunoaşte acest termen şi constată prin precedentele sale că „alienarea” este una din metodele de violenţă psihologică care duce la prejudicii morale enorme şi în multe cazuri ireparabile.

172. Chiar din declaraţiile minorelor rezultă semne clare de alienare parentală: vorbesc urât despre mamă, o resping total, o numesc „Diana” nu mama, susţin că a fost violentă în trecut fără să poată proba faptele, or, să dea explicaţii clare, condiţionează „acceptarea” mamei de retragerea acţiunilor din instanţă.
173. După cum putem nota instanţa nu analizează aceste fapte ca fiind rezultatul unui proces de manipulare, ci le preia ca reale, fără verificări.
174. Instanţa nu a investigat, evaluat, examinat, sursa ideilor avansate copiilor. De unde ştie un copil că o ordonanţă de protecţie poate împiedica întoarcerea la tată? De unde ştie un copil despre procese pendinte, dacă nu este informat (ilegal) de către un adult? Cine le-a spus că mama vrea să le trimită în centru de plasament? (Este de notat că nici nu avem centre de plasament în Moldova). Instanţa nu întreabă nimic, nu verifică sursa acestor convingeri, şi prin această pasivitate încurajează manipularea copiilor.
175. Este de menţionat în ce priveşte constatările instanţei asupra declaraţiei copilului minor Mia sunt total eronate.
176. Instanţa a indicat „Minora a declarat că nu îi place când mama vine la şcoală şi că mama face probleme, în timp ce tatăl nu creează probleme. În baza acestor declaraţii, instanţa conchide că nu există risc iminent şi respinge ordonanţa de protecţie.”
177. Vârsta minorei (7 ani) implică o capacitate limitată de înţelegere şi exprimare coerentă a realităţii. Potrivit jurisprudenţei CEDO şi standardelor internaţionale, opinia unui copil de această vârstă nu poate fi luată ca unică probă fără o verificare minuţioasă a contextului şi fără întrebări suplimentare menite să confirme autenticitatea opiniei exprimate
178. Instanţa nu a pus nicio întrebare de control pentru a stabili dacă declaraţiile minorei sunt proprii sau influenţate de adulţi. Totodată, nu s-a examinat raportul de expertiză psihologică care constată explicit semne de alienare parentală şi manipulare a minorei de către tatăl biologic şi soţia acestuia, ceea ce invalidează caracterul obiectiv al declaraţiilor.
179. Instanţa a ignorat total probele esenţiale privind relaţia copilului cu mama, anexate de recurentă şi nu le-a dat nici o apreciere.
180. Răspunsul oficial emis de Şcoala Primară „Grigore Vieru” contrazice total afirmaţiile instanţei: se menţionează că relaţia minorei cu mama este una apropiată şi armonioasă, iar comportamentul perturbator şi intruziv îl are soţiei tatălui - Ana Gudima, care nu are calitate de părinte. Tot din acest răspuns se vede explicit că la evenimentele şcolare nu vine tata, vine mama şi intimata Gudima Ana.
181. S-a omis complet examinarea probelor şi a conţinutului mesajelor transmise de copil către mama sa, în care îşi cere scuze, îşi exprimă iubirea şi regretul pentru comportamentul avut, elemente care demonstrează presiunea psihologică la care este supusă minora şi faptul că opiniile exprimate în instanţă nu reflectă voinţa sa

liberă.

182. Instanţa nu a cerut explicaţii cu privire la expresiile avansate utilizate de minora, precum „mamă care le poartă ca pe nişte păpuşi” sau „interdicţii de ieşire din ţară”. Aceste formulări nu sunt specifice unui copil de 7 ani şi indică preluarea conştientă a unui discurs indus de adult.

183. În concluzie constatările instanţei că nu s-au constatat acte de violenţă psihologică şi nu există risc iminent ne demonstrează formalismul excesiv din partea instanţei la examinarea cazului.

184. Ordinul de restricţie emis în aprilie 2024, pentru luarea forţată a minorei Mia de către Gudima Victor şi Ana, a fost menţinut prin respingerea recursului agresorului - deci o autoritate judiciară a confirmat riscul şi violenţa.

185. Hotărârea Judecătoriei Chişinău din 11.04.2024 a stabilit că tatăl biologic este vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 64 Cod contravenţional, fapt ignorat complet de instanţa de fond, deşi reprezintă o probă directă a violenţei psihologice.

186. Rapoartele de expertiză psihologică ale celor trei copii indică semne clare de alienare parentală, manipulare şi presiune psihologică exercitată de agresori, ceea ce confirmă existenţa unei violenţe cronice şi nocive pentru dezvoltarea emoţională a minorilor.

187. Acţiunile recurentei nu vizează riscuri viitoare ipotetice, ci probe concrete privind fapte recente şi continue de hărţuire, alienare, defăimare publică şi manipularea recurentei şi a copiilor - elemente care, în totalitatea lor, creează un risc real şi prezent pentru sănătatea psihologică şi dezvoltarea copiilor.

188. Recurenta nu este de acord cu constatările instanţei prin care instanţa invocă precum ca nu există temeiuri pentru măsuri de protecţie, deoarece conflictele sunt vechi şi multiple, iar plângerea ar viza presupuse riscuri viitoare.

189. Recurenta menţionează şi subliniază suplimentar precum că acţiunile agresorilor (postări defăimătoare, utilizarea minorilor în campanii de hărţuire online, filme cu copii care rostesc texte redactate de adulţi etc.) demonstrează caracterul actual şi permanent al abuzului psihologic, iar data postărilor (inclusiv 1 iunie 2025) confirmă recenţa faptelor.

190. Publicarea imaginilor cu copii minori în spaţiul virtual, mai ales în contexte conflictuale sau cu scopuri de autopromovare, implică riscuri majore, atât pentru siguranţa fizică a acestora, cât şi pentru dezvoltarea lor emoţională şi socială. Utilizarea imaginii copiilor ca instrument de câştig de capital social, prin atragerea de atenţie, empatie sau susţinere publică este un comportament grav şi profund nociv, întrucât implică expunerea lor într-un mediu lipsit de control şi securitate, în scopuri care nu le aparţin şi pe care nu le pot înţelege ori consimţi.

191. Unul din principiile de asigurare a drepturilor copilului conform art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea Nr. 370 din 30-11 -2023 este *„*respectarea şi promovarea cu prioritate a interesului superior al copilului”. Tot legea menţionată ne explică noţiunea de interesului superior al copilului, *conform art. 3 din lege* „interesul superior al copilului - asigurarea unor condiţii adecvate pentru creşterea şi dezvoltarea

armonioasa a copilului, ţinând cont de particularităţile individuale ale personalităţii lui şi de situaţia concretă în care acesta se află”.

192. Gravitatea faptei este accentuată de împrejurarea că videoclipurile în cauză au fost publicate nu doar pe conturi deţinute de adulţi (inclusiv de soţia tatălui copiilor), ci chiar pe contul personal al uneia dintre minore, ceea ce denotă o instrumentalizare emoţională a acesteia, respectiv utilizarea imaginii şi numelui său în mod direct, fără înţelegerea consecinţelor pe termen lung.
193. Un alt aspect esenţial care trebuie analizat în contextul prezentei cauze este legalitatea creării şi utilizării conturilor de social media de către minorii implicaţi, în special contul aparţinând minorei Gudima Samantha, în cadrul căruia a fost publicat conţinut video cu impact emoţional şi reputaţional negativ. Din punct de vedere juridic şi tehnic, fiecare platformă digitală stabileşte o vârstă minimă obligatorie pentru crearea unui cont, iar încălcarea acestor limite contravine nu doar regulilor interne ale platformei respective, ci şi normelor de protecţie a minorului prevăzute în legislaţia naţională şi internaţională.
194. Conform politicii oficiale a platformei Instagram, utilizarea serviciului este permisă doar persoanelor care au împlinit vârsta de 13 ani: „Trebuie să aveţi cel puţin 13 ani sau vârsta minună legală din ţara dvs. pentru a utiliza Instagram.”
195. Totodată, pentru adolescenţii cu vârsta între 13 şi 17 ani, Instagram activează în mod implicit setări de confidenţialitate sporite, pentru a reduce riscul de contact cu persoane necunoscute, publicitate inadecvată şi expunere la conţinut sensibil. Aceste măsuri sunt parte a angajamentului platformei faţă de protecţia minorilor, dar eficienţa lor este anulată în situaţii în care adulţii (inclusiv părinţi sau afini) intervin activ în conţinutul publicat de copil, cum este cazul de faţă.
196. În speţă, nu doar că acest cont a fost folosit pentru publicarea de conţinut cu încărcătură emoţională negativă, dar şi a fost activ promovat de către tatăl minorilor şi de actuala soţie, ceea ce ridică suspiciuni clare privind controlul real exercitat de copil asupra contului şi conţinutului publicat.
197. A doua platformă unde apare conţinutul acestui video este Tiktok, platformă care şi de această dată are o limită minimă de vârstă pentru crearea contului, tocmai pentru a proteja copii în mediul Online. Conform regulilor oficiale ale platformei TikTok, vârsta minimă pentru crearea unui cont este 13 ani. Pentru utilizatorii din SUA, TikTok oferă o versiune separată a aplicaţiei pentru copiii sub 13 ani, cu funcţionalităţi limitate. În afara SUA, însă, accesul minorilor sub 13 ani la reţea este interzis în totalitate. Aceasta înseamnă că orice cont asociat unei persoane sub 13 ani este nelegal din punctul de vedere al politicilor interne ale platformei.
198. În cazul analizat, contul pe numele minorei Gudima Samantha (născută la *****) a fost utilizat activ, deşi aceasta nu a împlinit 13 ani la data publicării conţinutului (03.06.2025), ceea ce contravine în mod direct termenilor de utilizare ai TikTok.
199. Contrar celor menţionate supra, înţelege că maturii responsabili de utilizarea şi expunerea imaginii copiilor într-un context negativ, nu doar că nu protejează copii, dar susţin şi încurajează, ori în cadrul rubricii comentarii la aceste videouri, apar

mesaje de susţinere atât de la tatăl copiilor minori, cât şi de la actuala soţie a acestuia.

200. Mai mult, cet. Gudima Ana, având un cont public de instagram cu peste 30 mii urmăritori şi un cont public de TikTolc cu peste 42 de mii de urmăritori, prin seria de „storytelling" efectuală de către Gudima Ana în calitate de autor, încurajând expres vizitarea contului minorei de doar 12 ani, ceea ce amplifică gradul de expunere publică şi vulnerabilitatea digitală a celor trei minore.

201. Prin urmare, utilizarea acestor conturi de social media de către minoră, fie că este gestionată personal sau de către adulţi din anturaj este neconformă cu politicile platformelor Instagram şi TikTok şi ridică grave probleme de responsabilitate parentală, securitate digitală şi protecţie a datelor personale. Folosirea conturilor digitale de către copii sub vârsta minimă legală, în scopuri vădit conflictuale şi manipulative, precum şi încurajarea accesului public la aceste conturi de către adulţi, transformă reţelele sociale în instrumente de expunere, intimidare şi manipulare emoţională, în contradicţie cu interesul superior al copilului şi cu obligaţiile legale ale părinţilor privind protejarea minorului.

202. Comportamentul public al agresorilor încalcă grav viaţa privată şi demnitatea mamei şi a copiilor, fiind calificat ca hărţuire psihologică şi violenţă emoţională, în sensul Legii 45/2007 şi art. 8 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

203. Intervenția constantă a unei persoane fără calitate parentală (Ana Gudima) în viaţa copiilor şi uzurparea rolului matern sunt acţiuni calificate ca ingerinţă nejustificată în exercitarea drepturilor parentale ale mamei biologice, fapt sancţionat atât de legislaţia naţională, cât şi de jurisprudenţa CEDO.

204. Recurenta menţionează în concluzie că instanţa de fond a omis analizarea probelor esenţiale din dosar (răspuns şcoală, mesaje ale copilului, rapoarte psihologice, „hate" public demonstrat prin probe video, mesaje şi comentariile la toate aceste videouri publicate de agresori, care nu au fost examinate de judecător şi nici nu există vreo expunere asupra acestor probe. în concluzie, probele au fost total ignorate, iar victima nu a fost auzită de către instanţa de judecată.

205. CEDO ne spune că legea nu trebuie doar să sancţioneze, dar să se asigure ca aceste acţiuni nu vor mai continua, iar victima îşi va restabili dreptul încălcat şi nu va mai fi nevoită să suporte suferinţe psihologice zilnic.

206. Instanţa a ignorat aplicabilitatea Legii 45/2007 şi a art. 8 CEDO privind protecţia vieţii de familie şi prevenirea violenţei psihologice.

207. Instanţa a tratat în mod eronat cererea de emitere a ordonanţei de protecţie ca fiind un demers de prevenţie ipotetică, confundând această cerere cu o solicitare întemeiată pe simple suspiciuni privind fapte viitoare. În realitate, recurenta nu a invocat acţiuni ipotetice, ci a prezentat un şir de fapte actuale, concrete, recente şi susţinute prin probe, care demonstrează caracterul continuu, repetitiv şi prezent al violenţei psihologice exercitate asupra sa şi asupra copiilor minori.

208. În prezenta cauză, recurenta a prezentat un cadru legal actual clar, bazat pe: acte recente de hărţuire, violenţă psihologică şi expunere publică a copiilor, decizii şi constatări emise de autorităţi şi de experţi, acte judiciare concrete (ordine de

restricţie, condamnări contravenţionale), rapoarte de expertiză psihologică ce confirmă alienarea parentală, probe scrise, audio-video şi înscrisuri relevante din perioada 2024-2025. Toate acestea demonstrează că violenţa psihologică nu este o ipoteză sau o frică viitoare, ci o realitate constantă şi actuală, care continuă să producă efecte negative asupra mamei şi copiilor.

209. Prin urmare, instanţa a confundat natura cererii de emitere a ordonanţei de protecţie - întemeiată pe fapte actuale, concrete şi recurente - cu o cerere de natură pur preventivă şi ipotetică, tratând demersul reclamantei ca fiind lipsit de un pericol real şi iminent. Această abordare contravine standardelor legale şi jurisprudenţei constante în materie de violenţă psihologică, care impun protejarea victimelor nu doar în caz de agresiune fizică, ci şi atunci când există un impact emoţional grav şi continuu, cu potenţial de a le afecta integritatea psihică şi dezvoltarea copiilor minori şi a mamei acestora.
210. Scopul anexării probelor aferente perioadelor anterioare anului 2025 a fost acela de a demonstra caracterul repetitiv şi persistent al comportamentului agresorilor, care, în pofida sancţiunilor contravenţionale sau constatărilor emise de autorităţile competente, nu s-au oprit din a exercita violenţă psihologică asupra victimei şi copiilor minori. Aceştia continuă, zi de zi, acţiuni de denigrare publică, implicare a copiilor în conflictele dintre adulţi, alienare parentală şi expunere a copiilor la conţinut judiciar neadecvat (ex: hotărâri judecătoreşti partajate în mediul online).
211. Emiterea unei ordonanţe de protecţie, în aceste condiţii, nu reprezintă o măsură excesivă, ci una necesară şi proporţională pentru a opri o conduită dăunătoare cu efecte psihologice evidente.
212. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat în jurisprudenţa sa că obligaţia pozitivă a statului nu se rezumă la simpla sancţionare a agresorului, ci include şi responsabilitatea de a lua măsuri eficiente pentru a preveni continuarea sau repetarea abuzurilor, prin garantarea unui cadru real de protecţie a victimelor (ex. Opuz v. Turkey). În speţă, refuzul instanţei de a interveni lasă victima şi copiii minori într-o stare de vulnerabilitate, expuşi unui pericol real, documentat şi constant.
213. Este de notat că afirmaţiile instanţei de judecată de la pag. 33 a încheierii, precum ca *„Expertizele judiciare nr. 92, 93 şi 94 nu pot fi reţinute pentru că au fost administrate într-o altă cauză civilă pendinte, aflată pe rolul judecătorului Tatiana Sîrcu”* sunt nefondate.
214. Deşi expertizele au fost efectuate în contextul unei alte cauze civile, ele vizează aceleaşi părţi şi aceleaşi minore implicate şi în cauza de faţă. Potrivit normelor codului de procedura civilă instanţa are dreptul să aprecieze liber orice probă administrată, iar dacă aceasta este relevantă, veridică şi concludentă, o poate valorifica, chiar dacă nu a fost administrată în cadrul procesului propriu-zis. În plus, principiul liberei aprecieri a probelor permite instanţei să ţină cont inclusiv de rapoartele întocmite anterior, dacă ele reflectă starea psihologică şi contextul familial al copiilor ~ aspecte esenţiale în evaluarea riscului de violenţă psihologică.

215. Faptul că o instanţă nu s-a pronunţat încă asupra unor probe nu anulează valoarea lor probatorie într-o altă procedură, mai ales dacă scopul este protecţia imediată a unor victime ale violenţei. Legea nr. 45-XV1 nu impune ca probele să fie „definitiv validate" în alte cauze pentru a fi folosite în procedura privind ordonanţa de protecţie. A admite doar probe asupra cărora s-au pronunţat alte instanţe înseamnă a condiţiona accesul urgent la protecţie de durata altor procese, ceea ce contravine principiului celerităţii şi eficienţei măsurilor de protecţie.
216. Instanţa a relatat în motivarea deciziei sale precum că *expertizele sunt vechi de 7 luni şi între timp pot apărea alte schimbări.*
217. Recurenta reiterează şi subliniază că termenul de 7 luni nu este, în niciun caz, un interval de natură să discrediteze complet un raport de expertiză psihologică, mai ales în condiţiile în care nu s-a dovedit nici o schimbare semnificativă de comportament sau de mediu care să anuleze concluziile anterioare. Dimpotrivă, comportamentul continuu al presupusului agresor (postări online, implicarea copiilor în conflicte, manipulare) confirmă menţinerea riscului psihologic identificat în expertiză. Instanţa nu a făcut nici o referire la alte probe mai noi ca să fie prezentate de agresori. Mai mult, instanţa omite că comportamentele alienatoare şi efectele lor psihologice nu dispar în mod spontan ele au o continuitate care justifică intervenţia urgentă şi nu pot fi ignorate sub pretextul trecerii unui număr de luni.
218. Afirmaţia instanţei precum că copiii au manifestat dezacord cu cererea mamei şi au înregistrat un protest, ceea ce arată că nu doresc să locuiască cu ea, pe lângă faptul că litigiul nu era despre domiciliu, dar era despre efectele violenţei aplicate de agresori inclusiv şi asupra copiilor minori, instanţa a dus cazul spre examinarea mai mult a domiciliului copiilor minorilor, dar nu era despre examinarea protecţiei acestor copii şi a mamei lor.
219. Recurenta ţine să menţioneze un asemenea comportament al copiilor - înregistrat şi folosit ca „probă" chiar în timpul şedinţei - reprezintă o dovadă clară a manipulării lor şi a expunerii la conflictul parental, ceea ce întăreşte suspiciunea de alienare parentală şi justifică emiterea unei ordonanţe de protecţie. Faptul că minorele protestează împotriva propriei mame într-un cadru public şi conflictual este, în sine, un semn grav de afectare psihologică, nu o manifestare liberă a voinţei copilului.
220. Alegaţiile instanţei prin care menţionează precum că Legea nr. 45/2007 nu conţine termenul „alienare parentală", deci expertiza care o menţionează este discutabilă, a fost discutat şi explicat de către recurentă în şedinţă.
221. Este adevărat că Legea nr. 45/2007 nu prevede în mod expres termenul „alienare parentală", însă fenomenul este recunoscut de psihologia judiciară şi jurisprudenţa internaţională ea o formă de violenţă psihologică. În contextul interpretării evolutive a legii şi al obligaţiilor pozitive ale statului conform CEDO (Pisica v. Moldova), instanţa trebuie să ţină cont de efectele concrete ale comportamentului asupra copiilor, chiar dacă legea internă nu defineşte exhaustiv toate formele de abuz.

222. Chiar dacă agresorul a fost anterior sancţionat, comportamentul său nu s-a modificat. Acest fapt demonstrează că sancţiunile nu sunt suficiente pentru protecţia victimei şi că este necesară o ordonanţă de protecţie care să prevină continuarea sau repetarea violenţei. CEDO a subliniat constant că obligaţiile pozitive ale statului presupun nu doar intervenţii punitive, ci măsuri efective de prevenţie (Opuz v. Turkey). Instanţa nu trebuie să trateze violenţa psihologică ca pe o problemă „privată", ci ca pe o chestiune de securitate şi protecţie reală, mai ales când este folosită împotriva copiilor şi a mamei acestora şi afectează stabilitatea lor emoţională. Atitudinea pasivă sau minimizarea dificultăţilor copiilor creează un climat propice perpetuării abuzului, spre deosebire de obligaţia internaţională de a proteja victimele agresiunii psihologice sistemice.
223. Consideră că, sunt ilegale şi eronate motivele instanței prin care se invocă precum că lipsa deciziilor definitive înseamnă inexistenţa violenţei actuale. Faptul că nu există decizii definitive şi irevocabile înregistrate la poliţie nu exclude existenţa violenţei psihologice sau fizice actuale, mai ales când violenţa poate fi subtilă, repetitivă cu folosirea în acest scop a copiilor minori şi dificil de dovedit formal în fiecare incident. Violenţa psihologică nu se reflectă întotdeauna prin înregistrări oficiale, dar are un impact real şi grav, inclusiv asupra copiilor. Aceste aspecte pot fi, şi au fost, demonstrate prin alte probe, inclusiv rapoarte psihologice, declaraţii ale martorilor, expertize etc.
224. Recurenta respinge motivele instanţei şi indică precum că evaluarea caracterului „neviolent" a tatălui nu poate fi făcută doar pe baza lipsei sancţiunilor penale. Neînregistrarea unui caracter negativ la organele de poliţie nu exclude riscul real de violenţă psihologică sau alte forme de abuz care nu au fost încă sancţionate.
225. Recurenta invocă că, istoricul familial şi ordonanţele de protecţie anterioare demonstrează existenţa riscului. Faptul că instanţa menţionează ordonanţa de protecţie emisă acum 5 ani pe numele lui Gudima Victor şi lipsa încălcării acesteia (nu este clar în ce condiţii s-a ajuns la o asemenea concluzie) nu exclude şi nu este o probă că aceste acte de violenţă psihologică nu continuă şi nu exclude nici posibilitatea ca riscul să existe în continuare, deşi recurenta a invocat că acea ordonanţă a fost de multe ori încălcată. Violenţa psihologică sau alte forme de abuz pot continua sub forme mai subtile, iar lipsa incidentelor fizice nu anulează istoricul şi riscul prezent.
226. Instanţa a negat total să analizeze că impunerea opiniei minorelor este influențată de factori emoționali, presiune şi manipulare. Este de notat că refuzul copiilor de a se întoarce la mamă sau manifestările de afecţiune către tată nu pot fi considerate în mod automat ca fiind reflectarea interesului superior al copilului. Copiii sunt influenţaţi de alienarea parentală, presiuni psihologice şi condiţii emoţionale dificile, care trebuie investigate atent. Jurisprudenţa CEDO şi standardele internaţionale subliniază necesitatea unei evaluări obiective şi profesionale atunci când în caz sunt implicaţi copii, mai ales când există conflicte familiale intense.
227. Decizia instanţei trebuia să ţină cont de întreaga dinamică şi evoluţie a situaţiei, nu doar de un moment de „linişte" formală, care nici nu există dacă de examinat atent

toate probele prezentate de victimă.

228. Instanţa prin încheiere a demonstrat o contradicţie în raţionament, aceasta expres ignoră trecutul agresorului, sancţionările, ordonanţele de protecţie, răpirea copiilor şi dosarele penale pe acest segment, dar accentuează trecutul pentru recurentă, ca să folosească această motivare împotriva ei.
229. Instanţa în încheiere scrie expres citez - „Instanţa nu poate şi nu va examina acţiunile comise în timpul divorţului, fiind trecut irelevant...” însă ulterior, instanţa invocă o contravenţie din 2021 a recurentei (art. 78[1]Cod Contravenţional), emisă tot în perioada divorţului.
230. Aceasta este o aplicare selectivă şi discriminatorie a principiului examinării faptelor relevante. Dacă instanţa consideră că evenimentele din timpul divorţului nu pot fi examinate, atunci nu poate utiliza împotriva recurentei un incident din aceeaşi perioadă. Este o lipsă de imparţialitate clară şi o violare a principiului egalităţii armelor, garantat de art. 6 CEDO.
231. Recurenta invocă, că prin decizie instanţa a minimizat contextul violenţei Domestice.
232. „Ordonanţa de protecţie emisă împotriva agresorului Gudima Victor nu mai este relevantă pentru că e veche.” Conform jurisprudenţei CEDO, violenţa în familie şi violenţa împotriva femeilor lasă traume psihologice pe termen lung, iar un istoric documentat de violenţă nu poate fi ignorat doar pentru că faptele sunt mai vechi. Ordinul de restricţie împotriva agresorului a fost unul recent (2024), imediat după ce a răpit copilul minor şi după s-a şi lăudat public de acţiunile sale, fapt care ne demonstrează că agresorul nu are nici o frică de lege, iar sancţiunile nu l-au oprit de a continua să atenteze la sănătatea psihologică asupra recurentei, având ca complice în acest sens pe soţia actuală şi pe mama acesteia. Arma de bază a agresorilor sunt copii minori, pe care ei prin acţiunile sale distructive emoţional, ţin cu orice preţ să separe mama de copii şi nicidecum nu invers.
233. Este îngrijorător că video-protestul care de fapt este o regie periculoasă a fost nu doar ignorată de instanţă, dar şi susţinută.
234. Instanţa în motivarea sa indică „Copiii au organizat un video-protest în instanţă pentru a-şi exprima dorinţa de a trăi cu tatăl.”
235. Este neverosimil ca trei minore (printre care şi o fetiţă de 7 ani) să intre singure în instanţă, să filmeze, să posteze, şi să regizeze un protest. Instanţa nu a investigat deloc: Cine le-a însoţit? Cine le-a sugerat mesajul? Cine le-a dat acces la telefon, conturi de social media, locaţie? Cine erau cei 10 bărbaţi în spatele minorelor? Nici un părinte nu a asistat la acest protest, ceea ce ar fi trebuit să ridice multe semne de întrebare din partea judecătorului despre securitatea copiilor minori în primul rând.
236. Subliniază că implicarea minorilor în astfel de proteste este un indiciu clar de manipulare şi alienare parentală.
237. Instanţa mai indică în constatările sale „Copiii au spus că mama lovea tatăl şi exista conflict.” în hotărârea din 2021 (la care face referire instanţa şi o pune drept probă) privind contravenţia, nu se menţionează că minorii erau martori. Deci

declaraţiile lor actuale reflectă relatările preluate de la agresori, nu amintiri directe. Mai mult, psihologia copilului arată că expunerea continuă la un părinte agresor (şi lipsa de protecţie din partea instituţiilor) poate determina copilul să se alinieze cu agresorul - sindromul Stockholm parental. Mai mult, dacă ne întoarcem la declaraţiile copiilor minori, acestea nu au declarat niciodată că au văzut ca părinţii să se bată, ele au declarat că erau în altă cameră. Cu alte cuvinte, copiii nu au fost martori la violenţă - doar îndoctrinaţi.

238. Altă concluzie a instanţei este că „Tatăl nu a încălcat ordinul de protecţie, deci nu mai prezintă pericol.” Cu alte cuvinte, dacă analizează cum se expune instanţa în privinţa mamei şi probelor acesteia, se vede că instanţa a avut un rol de apărător al agresorului şi nu de un judecător care urma să examineze imparţial cauza.
239. De fapt este de menţionat că recurenta a şi înaintat recuzare judecătorului pentru că acest comportament a fost chiar din prima şedinţă.
240. Contraargumentul recurentei la aceste constatări prin următoarele - Faptul că un ordin de protecţie nu a fost încălcat nu înseamnă inexistenţa riscului, ci că a funcţionat ca măsură preventivă. Conform CEDO neintervenţia statului în faţa unui risc potenţial de violenţă constituie o încălcare a art. 3 şi 8 CEDO mai ales când: există un istoric dovedit de violenţă. Se reiterează comportamente intimidante (ex. pătrunderea în instanţă a copiilor minori cu escortă de bărbaţi necunoscuţi), minorii sunt folosiţi ca unelte de presiune.
241. După cum a reiterat mai sus, recurenta invocă lipsa de imparţialitate a judecătorului, inclusiv prin examinarea selectivă a probelor.
242. În toate cele 40 de pagini a încheierii vom observa că „Instanţa dă credibilitate exclusivă avocatului lui Gudima Victor şi explică doar probele acestuia.” Instanţa nu menţionează nici una dintre probele depuse de recurentă - nici plângerile recente, nici cererile, nici raportările autorităţilor despre refuzul de colaborare al tatălui, nici contextul social al familiei. Mai mult instanţa chiar a refuzat anexarea la materialele cauzei a înscrisului privind confirmarea faptului că după şedinţa de judecată din data de 03.06.2025 a fost chemat serviciul 112 pentru a-i fi acordat primul ajutor medical recurentei, care a suferit un şoc emoţional puternic drept rezultat al şedinţei de judecată şi a vizualizării imaginilor cu copiii înconjuraţi de peste 10 adulţi (anexa nr. 2).
243. Această tăcere selectivă demonstrează lipsa de imparţialitate şi constituie un abuz de autoritate judiciară, afectând grav încrederea justiţiabilului (recurentei) în procesul echitabil.
244. Conform Codului Familiei şi drepturilor parentale, mama, ca părinte legal, are dreptul fundamental şi obligaţia de a şti unde sunt copiii săi şi în ce condiţii se află aceştia.
245. Dacă copiii au fost lăsaţi în grijă unor terţe persoane (cum este cazul lui Gudima Ana, Bogdevici Ludmila şi Bogdevici Oleg), mama avea dreptul legal să fie notificată şi să-şi exercite dreptul de a-i lua în grijă. Lipsa informării sau consimţământului mamei în această situaţie este o încălcare clară a drepturilor parentale şi a interesului superior al copilului.

246. La acest aspect, constată că instanţa a dat aprecieri speculative şi nefondate. Instanţa nu a prezentat niciun suport probator concret că mama „încearcă să acumuleze probe pentru a demonstra nerespectarea hotărârii judecătoreşti". Aceasta este o presupunere fără fundament, deci o apreciere speculativă şi subiectivă. Instanţa arbitrar din start prin decizia sa respinge astfel legitimitatea grijii şi îngrijorării mamei pentru copii, ceea ce este contrar principiului interesului superior al copilului şi rolului părintelui responsabil.
247. Recurenta notează cu îngrijorare că fraza din încheiere „Ultima/pretinsa victimă se face a uita însă că tot ea le-a trimis pe fetele minore cu traiul la tată" este un atac direct şi nefondat la persoana mamei, care pune la îndoială responsabilitatea şi iubirea sa părintească.
248. Instanţa nu a permis mamei să-şi explice această situaţie şi să ofere propria versiune, încălcând astfel dreptul la apărare şi contradictorialitate.
249. Instanţa a luat exclusiv în considerare declaraţiile şi probele prezentate de partea tatălui şi reprezentanta acestuia, nefiind echilibrată în evaluarea situaţiei, mai ales în contextul în care copiii sunt minori şi vulnerabili.
250. Există indicii şi probe clare că declaraţiile minorelor sunt influenţate şi insuflate de către tată şi persoanele apropiate acestuia, mai exact soţia sa cu mama acesteia, având în vedere situaţia tensionată descrisă. Instanţa însă nu a analizai acest risc şi nu a luat măsuri pentru a asigura protecţia psihologică a copiilor şi independenţa lor în exprimare, ne mai vorbind de protecţia psihologică a mamei.
251. Instanţa a ignorat faptul că mama are dreptul de a interveni în situaţii în care copiii săi pot fi puşi în pericol sau lăsaţi nesupravegheaţi, conform Codului Familiei şi Legii privind protecţia copilului. Există o contradicţie între hotărâre care stabileşte domiciliul copiilor la mama şi realitatea faptului că copiii sunt în îngrijirea altor persoane, fără acordul şi consimţământul mamei. Aceasta ar trebui să determine o examinare serioasă şi nu respingerea simplistă a plângerilor mamei.
252. Constatările instanţei care denigrează mama şi îi atribuie intenţii speculative, fără probe, recurenta le consideră ca o încălcare a obligaţiei instanţei de a asigura un proces echitabil, imparţial şi respectuos faţă de drepturile părţilor.
253. În contextul unui litigiu cu elemente de violenţă domestică şi conflicte familiale puternice, instanţa trebuie să manifeste sensibilitate şi să protejeze drepturile fundamentale ale copilului şi ale mamei, nu să le minimizeze prin astfel de afirmaţii lipsite de suport.
254. În concluzie, constată suplimentar că instanţa a făcut afirmaţii şi concluzii bazate pe presupuneri şi aprecieri subiective, fără a face referire la probe concrete. Aceasta este o încălcare a principiului legalităţii şi al evaluării obiective a probelor.
255. Respingerea cererilor mamei se bazează pe interpretări selective şi părtinitoare, fără a-i permite să se apere şi să explice circumstanţele. Instanţa a ignorat drepturile mamei conform Codului Familiei şi Legii privind drepturile copilului, inclusiv dreptul de a avea cunoştinţă despre locul şi condiţiile de trai ale copiilor săi, precum şi dreptul de a interveni pentru protecţia lor.

256. Atitudinea instanţei ridică serioase dubii asupra independenţei, imparţialităţii. Recurenta este profund dezamăgită de alegaţiile şi învinuirile aduse de judecător în încheierea sa la pagina 39-40. Instanţa face o presupunere simplistă şi ofensatoare că redactarea cererii pe un număr mare de pagini reprezintă o „planificare din timp" cu scopul de a „acumula probe" cu intenţii speculative împotriva tatălui. Această apreciere este profund nerealistă şi lipsită de fundament, ignorând complet practica legală obişnuită, a avocaţilor în litigii de violenţă, care permite şi chiar impune redactarea cererilor şi a probelor în regim de urgenţă, după acumularea şi examinarea promptă a situaţiei de fapt. A considera că un avocat profesionist nu poate lucra eficient şi rapid la documente şi probe necesare unui caz urgent denotă o percepţie eronată asupra modului de lucru juridic.
257. Instanţa deduce că cererile şi acţiunile mamei ar fi fost „planificate" cu intenţii strategice împotriva tatălui, bazându-se doar pe volumul documentelor şi pe presupuneri speculative, fapt inadmisibil.
258. Recurenta invocă că aceasta este o concluzie nefondată, deoarece orice acţiune în instanţă este legitimă dacă se bazează pe o situaţie reală şi urgentă, mai ales când sunt implicate drepturile copiilor şi protecţia lor. Această abordare ignoră complet nevoia reală a mamei de a reacţiona la situaţii care îi afectează direct copiii, inclusiv cazul „vacanţei-surpriză", fară a avea vreun temei să fie considerată drept „manipulatoare" sau cu „intenţii ascunse".
259. Instanţa susţine că mama „nu poate impune copiilor minori să trăiască cu ea" împotriva voinţei lor, dar omite să analizeze în profunzime cauza refuzului copiilor şi să ia în considerare faptul că mama are domiciliul stabilit prin hotărâre judecătorească şi drepturile părinteşti neîngrădite. Totodată, instanţa a ignorat faptul că cauza nu era despre domiciliul copiilor minori, dar despre protecţia lor şi a recurentei de abuzurile publice la care sunt supuse de agresori. Ignorarea acestei realităţi înseamnă subminarea drepturilor fundamentale ale mamei şi a interesului superior al copilului, care poate include o legătură emoţională şi de siguranţă cu mama.
260. Fraze indicate în încheiere precum „ultima/pretinsa victimă se face a uita" reprezintă un atac nejustificat şi lipsit de respect asupra mamei, reflectând o atitudine subiectivă şi partizană a judecătorului. Instanţa emite acuzaţii fără să fi oferit părţii adverse posibilitatea unui drept efectiv de a răspunde sau de a-şi explica poziţia, ceea ce încalcă principiul contradictorialităţii şi dreptul la apărare. Această manieră de a formula constatări indică o predispoziţie subiectivă şi pune la îndoială imparţialitatea judecătorului.
261. Instanţa nu a luat în considerare niciun fel de probe concrete aduse de mamă privind faptul că minorele au fost nesupravegheate sau plasate în locuri neautorizate. Nu este examinat niciun document sau declaraţie care să, demonstreze că mama ar fi „planificat" să încalce legea, ci doar se emite o judecată bazată pe presupuneri şi „ipoteze". Aceasta încalcă grav principiul cercetării reale a cauzei, prevăzut în Codul de Procedură Civil şi subminează încrederea în sistemul judiciar.

262. Recurenta menţionează că instanţa se concentrează pe o interpretare formală şi rigidă a drepturilor, fără să acorde atenţie reală situaţiei psihologice, emoţionale şi de siguranţă a copiilor. Refuzul copiilor de a locui cu mama, şi eventualele consecinţe asupra sănătăţii lor mentale, trebuiau investigate cu ajutorul unor experţi, nu ignorate. Prin încheierea sa instanţa a compromis obiectivul fundamental al justiţiei de a proteja copiii şi interesele lor superioare, de a proteja victimele violenţei şi victimele violenţei domestice. Este foarte descurajator să constate că instanţa a emis concluzii speculative, bazate pe prejudecăţi şi presupuneri, fără probe concrete şi fără o analiză detaliată şi imparţială a situaţiei. Prin respingerea ipotezelor legitime şi neacordarea posibilităţii mamei de a răspunde şi explica instanţa a încălcat drepturile procesuale fundamentale. Subestimarea capacităţii avocatului de a acţiona în regim de urgenţă reflectă o lipsă de înţelegere a practicii juridice şi un atac nejustificat la integritatea victimei. Instanţa a ignorat interesul superior al copilului, şi a recurentei ca victimă, care ar fi trebuit să fie prioritar în orice decizie, preferând o interpretare formalistă şi unilaterală. Refuzul de a admite probe şi explicaţii legitime ale victimei compromite dreptatea şi echitatea procesului.

263. Este imperios de subliniat că persoanele reclamate ca agresori, cu excepţia lui Gudima Victor care a fost reprezentat de avocat, nu au fost prezente în instanţă, deşi au fost citate legal şi în termenul stabilit, fapt ce indică o eschivare intenţionată de la exercitarea dreptului la apărare şi de la răspunderea faţă de acuzaţiile formulate. În aceste condiţii, declaraţiile avocatului care a reprezentat doar pe Gudima Victor nu pot fi considerate probe pertinente sau concludente. Avocatul nu a fost martor la niciunul din evenimentele contestate şi, în virtutea rolului său profesional, nu poate face decât să prezinte poziţia clientului, fără să poată aduce dovezi factuale sau mărturii proprii privind faptele. Mai mult, această situaţie a privat reclamanta/recurenta de posibilitatea fundamentală de a pune întrebări direct agresorilor şi de a-i confrunta în faţa instanţei, fapt esenţial în procesul de aflare a adevărului. Aceasta a condus la o evaluare incompletă şi unilaterală a situaţiei, în care acuzaţiile serioase de violenţă psihologică continuă şi de alienare parentală aplicate asupra minorelor au rămas necontrazise şi neexaminate la justa lor valoare.

264. Este recunoscut la nivel internaţional faptul că actele de alienare parentală constituie forme grave de violenţă psihologică cu efecte dăunătoare profunde asupra copiilor şi asupra relaţiei lor cu unul dintre părinţi. Prin urmare, ignorarea acestor elemente în procesul judiciar contravine principiilor de protecţie a drepturilor copilului şi a victimei, dar şi obligaţiilor statului de a asigura un proces echitabil şi o protecţie efectivă. Astfel, instanţa a ratat esenţa cauzei prin lipsa unei confruntări directe şi prin acceptarea ca probă a unor declaraţii indirecte, fără să ţină cont de impactul real şi dovedit al violenţei psihologice şi al alienării asupra reclamantei şi a copiilor minori.

265. *La 30 iunie 2025 Centrul Național de Prevenire a Abuzului față de Copii (în*

continuare CNPAC) a depus referinţă în suținerea recursului declarat și a invocat că în conformitate cu solicitarea Direcţiei pentru Protecţia Drepturilor Copilului sect. Ciocana nr. 61/15-616 din 05 aprilie 2024, începând cu luna mai 2024, CNPAC oferă asistenţă psihosocială familiei Gudima. Scopul principal al intervenţiei CNPAC este facilitarea reabilitării relaţiei dintre copii şi părinţi, precum şi reducerea fenomenului de alienare parentală cu care se confruntă copiii.

266. În acest context, a fost elaborat un Plan Individual de Asistenţă Specializată (PIAS), care a prevăzut consiliere individuală şi familială, inclusiv sesiuni de reconciliere şi lucrul direct cu copiii. Pentru realizarea PIAS a fost delegat un grup de intervenţie format din 5 specialişti (un asistent social şi 4 psihologi), fiind planificate activităţi de:

- lucrul cu tatăl copiilor, Gudima Victor (sesiuni de consiliere psihologică orientate pe clarificarea rolului părinţilor în atragerea copiilor în conflict de loialitate şi înstrăinarea de celălalt părinte);
- lucrul cu mama copiilor, Marian Diana (sesiuni de consiliere focusate pe strategie de restabilire şi menţinere a unei relaţii bune cu copiii);
- lucrul cu cuplul mamă - tată (sesiuni de reconciliere a părţilor aflate în conflict (mama-tata) şi sprijinirea mamei în vederea reabilitării relaţiei cu copiii);
- lucrul cu copiii (sesiuni de pregătire a copiilor pentru restabilirea şi menţinerea unei relaţii bune cu mama);
- lucrul de consolidare a relaţiei mamă-copii (sesiuni de facilitare a interacţiunii dintre mamă şi copii).

267. Menţionează că PIAS a fost realizat parţial. Programul a început în luna mai 2024 şi s-a stopat în luna decembrie 2024, odată cu refuzul tatălui de a participa personal la şedinţele psihologice şi a facilita pregătirea copilului (*****) pentru restabilirea contactului şi relaţiei cu mama, Marian Diana.

268. În urma intervenţiei realizate CNPAC a constatat că dificultăţile legate de cooperarea între părţi şi manifestările de alienare parentală - confirmate prin expertizele judiciare nr. 176, 178 şi 180 din 11.11.2024 - persistă. Evaluările psihologice realizate în noiembrie 2024 au evidenţiat semne clare de alienare parentală, influenţe negative exercitate asupra copiilor de către adulţi din mediul familial actual, precum şi mecanisme disfuncţionale de adaptare la conflictul parental.

269. În mod specific: Mia (7 ani) prezintă un nivel cognitiv care nu îi permite exprimarea unei opinii autonome, fiind vizibil influenţată de conflictul parental. Samantha-Anastasia (12 ani) respinge orice contact cu mama, adoptând o poziţie radicalizată şi discursuri împrumutate de la figura paternă. Cataleya (10 ani) este extrem de sugestibilă, reflectând fidel opiniile adulţilor cu care convieţuieşte.

270. Aceste constatări psihologice sunt coroborate cu comportamente observabile şi documentate care indică faptul că copii sunt în situaţie de risc.

271. Copiii manifestă mai multe simptome, printre care: rezistenţă severă de a relua relaţiile cu mama biologică; dovezi insuficiente pentru a argumenta comportamentele exagerate de înstrăinare a mamei; lipsa ambivalenţei sănătoase

atât faţă de mama, cât şi faţă de tata şi actuala sa soţie (capacitatea copilului de a putea recunoaşte şi vorbi despre lucruri care îi plac/sunt recunoscătoare şi lucruri care nu îi plac/le dezapreciază); explicaţii favorizante pentru comportamentul tatălui şi a soţiei sale; absenţa sentimentului de vinovăţie pentru tratamentul nepoliticos, denigrator în raport cu mama; convingerea că decizia de a o îndepărta pe mama îi aparţine „fenomenul gânditorului independent". Simptomele menţionate reprezintă semne clare ale abuzului psihologic faţă de copii manifestat prin creare de impedimente în întrevederea mamei biologice cu copii, manipularea opiniei copiilor prin strategii subtile.

272. Consecinţele alienării parentale asupra copiilor au fost constate prin rapoartele de expertiză judiciară nr. 176, 178 şi 180 din 11.11.2024, precum şi sunt observabile prin manifestările copiilor: anxietate, confuzie emoţională, scăderea reuşitei şcolare, ostilitate nejustificată faţă de mama biologică şi distorsiuni ale realităţii. Pe termen mediu, cu o probabilitate foarte mare copiii pot dezvolta probleme de ataşament, stimă de sine scăzută, simptome de depresie şi anxietate, precum şi dificultăţi persistente în relaţionarea cu ceilalţi. Aceste efecte constituie o formă severă de abuz emoţional şi pot fi considerate un pericol iminent pentru dezvoltarea sănătoasă a copilului.
273. Suplimentar, copiii au fost implicaţi în acţiuni publice de denigrare a mamei, fiind filmaţi în timp ce citesc texte elaborate de adulţi şi distribuite pe reţelele sociale, în mod special pe TikTok şi Instagram. De asemenea, au fost expuşi unor mesaje manipulatoare care le distorsionează percepţia asupra realităţii.
274. Gravitatea acestor comportamente este accentuată de expunerea lor digitală nesigură: conturile de social media ale copiilor sunt gestionate de adulţi, conţin informaţii personale, imagini şi mesaje cu caracter sensibil (ex. referiri la consultaţii ginecologice sau dezvoltare corporală), în condiţiile în care vârsta acestora nu permite utilizarea legală a acestor platforme.
275. Copiii au fost implicaţi într-un epizod filmat cu participarea a circa 10 bărbaţi majori necunoscuţi şi plasat pe reţele de socializare. Cele menţionate demonstrează existenţa unui risc real şi imediat de exploatare online a copiilor. Toate aceste acţiuni constituie, forme de violenţă psihologică cu impact sever asupra dezvoltării emoţionale a copiilor şi justifică pe deplin necesitatea emiterii unei ordonanţe de protecţie.
276. Necesitatea intervenţiei statului în asemenea situaţii reiese clar din circumstanţele cazului şi din jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, care stabileşte obligaţii pozitive pentru autorităţi în cazuri de violenţă psihologică, chiar şi atunci când nu este implicată violenţa fizică.
277. În cauza Opuz c. Turciei (2009), Curtea a considerat că eşecul autorităţilor de a lua măsuri eficiente împotriva violenţei în familie, inclusiv psihologică, constituie o încălcare a art. 3 (interzicerea tratamentelor inumane sau degradante) şi a art. 14 (interzicerea discriminării). În mod similar, în cauza Sandra Jankovic c. Croaţiei (2017), Curtea a stabilit că autorităţile au obligaţia de a proteja persoanele împotriva hărţuirii şi intimidării, chiar dacă agresorul nu este membru al familiei.

Mai mult, în cauza K.U. c. Finlandei (2008), CEDO a afirmat că protecţia vieţii private a copiilor include responsabilitatea statului de a preveni expunerea online abuzivă şi de a acţiona proactiv pentru a preveni riscurile digitale asupra copilului. Toate aceste standarde se aplică în mod direct în prezenta cauză: copiii sunt afectaţi de un cumul de acţiuni - manipulare, denigrare, expunere, neglijenţă - care, în ansamblul lor, creează o situaţie de pericol real şi iminent.

278. În lumina celor expuse şi în concordanţă cu Legea nr. 45/2007 privind prevenirea şi combaterea violenţei în familie, Legea nr.370/2023 privind drepturile copilului, Convenţia de la Istanbul, Convenţia Lanazaroteşi Convenţia ONU privind Drepturile Copilului, CNPAC subliniază necesitatea emiterii imediate a unei ordonanţe de protecţie care să asigure protecţia copiilor:

279. În acest context, CNPAC consideră că cererea de emitere a ordonanţei de protecţie, formulată la 2 iunie 2025 de către Diana Marian, este temeinică, justificată şi urgentă, fiind susţinută de probe relevante, evaluări psihologice şi acte juridice. Solicitările formulate în cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie şi care includ măsuri conforme cu art. 15^1 din Legea nr. 45/2007 privind prevenirea şi combaterea violenţei în familie.

280. CNPAC constată că asupra copiilor s-au exercitat acte de violenţă psihologică gravă, prin manipulare, denigrare, alienare parentală şi expunere în medii nesigure (inclusiv digital). Aceste fapte se încadrează în definiţia legală a violenţei psihologice prevăzută de art. 2 din Legea nr. 45/2007 şi contravin grav interesului superior al copilului, consacrat de art. 3 din Convenţia ONU privind Drepturile Copilului.

281. Totodată, acţiunile de abuz au generat un risc real şi iminent pentru sănătatea mintală şi dezvoltarea psiho-emoţională a copiilor. Intervenţiile psihologice realizate de CNPAC confirmă existenţa alienării parentale, pierderea identităţii emoţionale, loialităţi conflictuale şi traume în formare.

282. CNPAC îşi exprimă îngrijorarea faţă de modul în care instanţa de fond a analizat prezenta cauză, remarcând cu regret că aceasta a omis să ţină cont de elemente juridice şi factuale esenţiale, care relevă starea de vulnerabilitate a copiilor şi riscurile reale la care aceştia sunt expuşi. De asemenea, CNPAC îşi exprimă îngrijorarea faţă de modul în care a fost realizată audierea minorilor în faţa instanţei de fond. Din informaţiile disponibile în dosar şi din contactul direct cu copiii, reiese că declaraţiile acestora nu au fost analizate în coraport cu rapoartele de evaluare psihologică efectuate de specialişti autorizaţi.

283. Or, în cauzele în care există indicii privind posibila alienare parentală - fenomen complex cu impact sever asupra dezvoltării psiho-emoţionale a copilului - o analiză izolată, formală, a spuselor minorului poate conduce la concluzii eronate.

284. Din punct de vedere psihologic, declaraţiile copiilor aflaţi sub influenţa unui părinte alienator pot reflecta loialitate indusă, frică, anxietate sau convingeri fabricate, care nu exprimă în mod autentic voinţa lor liberă şi neinfluenţată. Neluarea în considerare a acestor factori de risc emoţional, respectiv necorelarea declaraţiilor cu rapoartele de specialitate, contravine principiului interesului

superior al copilului şi poate contribui la perpetuarea unei situaţii traumatizante.

285. În acest context, consideră că instanţa ar fi trebuit să dea o atenţie sporită analizării modului de corabolare probelor, astfel încât să se asigure o decizie echilibrată, centrată pe nevoile reale ale copilului şi nu doar pe exprimări verbale afectate de dinamica conflictului parental.

286. Având în vedere cazul copiilor *****, ***** şi *****, Centrul Naţional de Prevenire a Abuzului faţă de Copii (CNPAC), în calitate de instituţie implicată în protecţia acestora, a identificat următoarele riscuri majore ce afectează sănătatea şi dezvoltarea lor psiho- emoţională:

287. Expunerea continuă la violenţă psihologică şi manipulare, care determină traume profunde, afectând echilibrul emoţional şi dezvoltarea sănătoasă a copiilor, inclusiv prin manifestări de alienare parentală şi loialităţi conflictuale.

288. Expunerea neadecvată şi periculoasă în mediul online, prin distribuirea şi publicarea de materiale ce conţin imagini şi informaţii personale sensibile despre copii, cu riscuri reale de exploatare, hărţuire şi încălcarea dreptului la viaţă privată.

289. Ignorarea şi neexecutarea hotărârilor judecătoreşti şi a ordinelor de protecţie anterioare, care subminează siguranţa copiilor şi perpetuează o stare de vulnerabilitate şi insecuritate continuă.

290. Cu regret constată că instanţa de fond nu a identificat şi nu a apreciat în mod corespunzător riscurile majore asupra copiilor, precum şi următoarele aspecte esenţiale:

291. Nu a valorificat existenţa unei hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile, prin care domiciliul copiilor a fost stabilit în mod expres la mamă - un act juridic fundamental ce trebuie să guverneze toate deciziile ulterioare privind protecţia şi regimul de îngrijire a minorilor;

292. A ignorat istoricul judiciar relevant, care include o ordonanţă de protecţie emisă în favoarea aceleiaşi victime în anul 2020 şi un ordin de restricţie emis în aprilie 2024, ca urmare a unui act grav de răpire a copilului, restricţii care confirmă un risc real şi recurent;

293. Nu a ţinut cont de istoricul de violenţă psihologică, precum şi de acţiunile abuzive şi repetate ale agresorilor, documentate de autorităţile competente, inclusiv solicitarea expresă emisă de Direcţia Generală pentru Protecţia Drepturilor Copilului privind ştergerea materialelor ce expun minorii pe reţelele sociale - solicitare care a rămas fără răspuns şi fără efect;

294. A subestimat riscurile reale şi imediate la care sunt expuşi copiii, inclusiv traumatizarea psiho- emoţională severă, expunerea la violenţă psihologică şi la pericolele mediului digital nesigur;

295. A ignorat obligaţiile pozitive ale statului, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, de a proteja persoanele vulnerabile împotriva oricărei forme de violenţă, inclusiv psihologică şi online, prin aplicarea unor măsuri urgente şi eficiente de protecţie.

296. Este inadmisibil ca în pofida unor dovezi clare de expunere necorespunzătoare a copiilor, violenţă emoţională, neexecutare a hotărârilor judecătoreşti, inclusiv a

unor ordine de protecţie anterioare, instanţa de fond să respingă cererea de emitere a unei noi ordonanţe de protecţie.

297. Fără o intervenţie promptă a instanţei de apel, riscul de traumatizare ireversibilă a copiilor rămâne ridicat, iar autorităţile statului se vor afla în omisiune culpabilă de protejare a victimelor, inclusiv copii - ceea ce ar putea antrena răspunderea statului în faţa instanţelor internaţionale.

298. În virtutea rolului său în prevenirea abuzului faţă de copii, CNPAC solicită respectuos Curţii de Apel Centru să evalueze în mod obiectiv riscurile existente, să ia în considerare datele documentate de instituţiile abilitate şi să admită recursul în dosarul nr. 2o/pr-215/2025, dispunând emiterea ordonanţei de protecţie în favoarea doamnei Marian Diana şi a celor trei copii.

299. Aceasta este singura măsură proporţională, adecvată şi eficientă care poate garanta, în prezent, respectarea interesului superior al copilului, prevenirea recidivei şi repararea deficitului de protecţie constatat la nivelul instanţei de fond.

300. Emiterea ordonanţei de protecţie nu este doar o măsură juridică necesară, ci o obligaţie pozitivă a statului de a proteja copiii de traume ireversibile. În lipsa unei intervenţii ferme, consecinţele psihologice asupra acestor copii vor deveni profunde şi de lungă durată.

301. În concluzie, având în vedere riscurile identificate de CNPAC asupra copiilor, constatate şi prin evaluările psihologice şi raportările instituţiilor abilitate, precum şi obligaţiile clare asumate de stat prin legislaţia naţională şi standardele internaţionale - în special jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului - consideră că instanţa de fond a eşuat în asigurarea protecţiei necesare şi urgente a copiilor victime.

302. Prin urmare, solicită respectuos Curţii de Apel Centru să admită recursul formulat în dosarul nr. 2o/pr- 215/2025 şi să dispună emiterea ordonanţei de protecţie în favoarea doamnei Marian Diana şi a copiilor, măsură indispensabilă pentru prevenirea producerii unui prejudiciu ireparabil şi pentru garantarea respectării dreptului la viaţă privată, integritate fizică şi psihică şi interesului superior al copilului.

303. Aceasta este singura cale prin care statul poate onora obligaţiile sale pozitive de protecţie a copiilor şi poate contribui la restabilirea unui mediu sigur, stabil şi propice dezvoltării sănătoase a acestora.

304. *La 2 iulie 2025 intimatul Victor Gudima a depus referință* la recursul declarat, prin care a solicitat de a respinge ca fiind vădit neîntemeiat recursul iniţial şi cel de completare, declarat de către Marian D. la încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 04.06.2025, a menţine integral încheierea instanţei de fond ca fiind legală şi întemeiată.

305. În susținerea referinței, intimatul Gudima Victor a menționat că, la 03 iunie 2025, Marian D. s-a adresat Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, cu cerere şi cerere concretizată, în nume propriu şi în interesele copiilor noştri comuni, minori *****, ***** şi *****, privind eliberarea ordonanţei de protecţie a victimelor violenţei în

familie împotriva acţiunilor presupuşilor agresori subsemnatului, Gudima Victor, Gudima Ana şi Bogdevici Ludmila.

306. La 26.06.2025, a recepţionat prin e-mail recursul înregistrat de către Marian D. pe care nu-l susţine şi solicită să fie respins, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele motive:

307. Deşi legislaţia impune necesitatea atragerii în proces în interesul minorilor - autoritatea tutelară şi Inspectoratul de poliţie, recurenta intenţionat nu a indicat în cererile sale aceşti intervenienţi, dar a atras toate ONG private loiale ultimei, care promovează interesele personale şi sunt subiectivi şi părtinitori recurentei, deoarece are legături de prietenie cu Administratorii acestor ONG, din care motiv, solicită din start a aprecia critic poziţia reprezentanţiolor acestor Instituţii ca fiind părtinitoare.

308. Nu susţin recursul iniţial şi cel de completare, îl consideră ca fiind vădit neîntemeiat, lipsit de suport probatoriu şi legal, nu întruneşte cerinţele Legii nr.45-XVI cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie din 01 martie 2007, necesar de a fi respins integral, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, or, unicul scop al recurentei prin înaintarea recursului în cauză, este victimizarea ultimei în scopul acumulării probatoriului întru respingerea acţiunii subsemnatului de schimbare a domiciliului fiicelor de la domiciliul mamei, la domiciliul tatălui şi iniţierea litigiului privind decăderea mea din drepturile părinteşti.

309. La pronunţarea încheierii din 04.06.2025, instanţa de fond a constatat şi elucidat pe deplin toate circumstanţele importante pentru soluţionarea cererii în cauză, toate concluziile expuse în încheiere sânt în raport direct cu circumstanţele pricinii.

310. Argumentele recurentei privitor la faptul, că ea şi fiicele noastre, sunt supuse din partea lui, din partea soţiei şi rudelor familiei violenţei psihologice, violenţei domestce, violenţei împotriva femeilor şi/sau altui tip de violenţă, sunt declarative, or, probele cercetate în cadrul instanţei de fond au demonstrat contrariul şi anume, faptul, că ultima intenţionat se victimizează şi încearcă prin prezenta cerere să-şi exprime dezacordul cu poziţia fiicelor noastre de a-şi alege traiul şi domiciliul lor alături subsemnat, neglijând astfel chiar şi dorinţa fiicelor, care îşi manifestă mai multă afecţiune, iubire şi tandreţe faţă de tatăl lor, decât faţă de recurentă.

311. Menţionează că în prezent nu există careva hotărâri judecătoreşti irevocabile, privind recunoaşterea subsemnatului, Gudima Victor, vinovat de săvârşirea cărorva acţiuni de violenţă în familie, violenţă domestică, violenţă contra femeilor, violenţă faţă de pretinsa victimă Marian D. şi/sau înpotriva fiicelor minore, *****, Cataleya şi Mia.

312. Din cererea şi recursul înaintat, inclusiv completarea, rezultă, că argumentele şi motivele recurentei nu cad sub incidenţa Legii nr.45-XVI cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie din 01 martie 2007, dar, formează obiectul litigiilor dintre subsemnat şi Recurentă aflate pe rolul instanţelor judecătoreşti, în proces de examinare.

313. Instanţa de fond corect a constatat faptul, că nici recurenta, nici fiicele minore, nu

sunt supuse nici unui pericol iminent de a fi supuse violenţei fizice sau altui tip de violenţă din partea subsemnatului sau a membrilor familiei actuale, or, este abirant argumentul recurentei, că instanţa de fond urma să atragă experţi în proces pentru a confirma motivele invocate de recurentă şi asta în situaţia în care legea stabileşte pentru examinarea acestei cereri, un termen de examinare de 24 ore.

314. Or, determinând faptul existenţei violenţei psihologice, care ar necesita emiterea ordonanţei de protecţie, instanţa de fond a luat în calcul faptul că, argumentele şi motivele recurentei, nu confirmă faptul supunerii ultimei actelor violenţei în familie, or, nu orice divergenţe, contradicţie sau stare de tensiune (în speţă legată de exercitarea drepturilor şi obligaţiior părinteşti) constituie în sine formă de violenţă psihologică în lipsa intenţiei agresorului de a-i cauza victimei vreo suferinţă.

315. Astfel, instanţa de fond legal a constatat faptul, că intenţia recurentei prin înaintarea cererii în cauză, sub pretextul existenţei violenţei în familie şi solicitarea aplicării măsurilor de protecţie, de fapt urmăreşte soluţionarea litigiilor civile ce există între foştii soţi, referitor la realizarea drepturilor şi executarea obligaţiilor părinteşti.

316. În acest sens, instanţa de fond just a constatat că subsemnatul la 07.09.2022 a înregistrat în cancelaria Judecătoriei Chişinău, sediul Centru cererea de chemare în judecată privind schimbarea domiciliului copiilor minori ***** - a.n. *****, ***** - a.n. ***** şi ***** - a.n. ***** de la domiciliul mamei - Marian (Gudima) D., la domiciliul tatălui - Gudima Victor.

317. Ulterior, la 24 mai 2023 a înregistrat în cancelaria Judecătoriei Chişinău, sediul Centru cererea de completare a temeiului acţiunii civile iniţiale de schimbare a domiciliului copiilor minori de la domiciliul mamei la domiciliul tatălui, cu cerinţele privind permiterea tatălui Gudima Victor să perfecteze/solicite/ridice actele de identitate/paşapoarte/ certificate/ adeverinţe/extrase pentru copiii minori *****. Cataleya şi Mia, în lipsa acordului mamei Marian (Gudima) D., permiterea ieşirii/intrării din/în Republica Moldova copiilor minori *****, Cataleya şi Mia, însoţiţi de tatăl lor Gudima Victor în lipsa acordului mamei Marian (Gudima) D., şi anularea Titlului executoriu, care în prezent se află în proces de examinare în cadrul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

318. Recurenta, având pus la cale un plan întru îndepărtarea lui din viaţa fiicelor şi decăderea lui din drepturile părinteşti, întru acumularea probatoriului necesar, la 29.05.2025 a înaitat cerere de asigurare a acţunii, iar judecătorul (în cadrul dosarului nr. 2-14743/2022 2-22096734-12-2-06072022), unipersonal la 29.05.2025 a dispus prin încheiere admiterea cererii formulată de reprezentantul reclamantei Marian (Gudima) D., avocata Macovei T. privind aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii şi s-a interzis părăsirea teritoriului Republicii Moldova de către copiii: *****, Cataleya şi Mia, fără consimţământul autentificat al mamei - Marian D., consimţământ exprimat după data aplicării măsurii de asigurare a acţiunii.

319. În rezultatul impunerii impedimentelor fiicelor de a pleca în vacanţă în afara ţării,

însoţite de subsemnat, fiicele au fost afectate profund emoţional şi psihologic de atitudinea şi acţiunile mamei lor, adică a recurentei şi au refuzat categoric să meargă la domiciliul recurentei, fapt pentru care, ultima a decis să pedepsească fiicele, să le oblige să revină la domiciliul ei, să se răzbune şi pe subsemnat anume prin solicitarea eliberării ordonanţei de protecţie cu intenţia de a-l lua la evidenţă drept agresor familiar, deşi careva motive întemeiate nu au fost înaintate instanţei.

320. Careva înscrisuri în confirmarea faptului că la moment există acte de violenţă din partea subsemntului nu au fost prezentate instanţei, în acest sens nu prezintă vreun pericol real şi iminent care ar pune în pericol viaţa şi sănătatea recurentei şi/sau a fiicelor lor, or, alte incidente actuale care ar reprezenta pericol iminent nu au fost constatate de către instanţa de fond.

321. Se constată, că motivele şi argumentele invocate în recurs de către recurentă, sunt formale şi neîntemeiate, reducându-se doar la reiterarea circumstanţelor faptice din cererea de eliberare a ordonanţei de protecţie, care de fapt reprezintă dezacordul ultemei referitor la domicilierea fiicelor cu tata, iar criticile faţă de încheierea instanţei de fond sunt subiective, astfel, încât temeiuri legale de casare a încheierii instanţei de fond nu sunt. Ba mai mult ca atât, deşi este copiată mai multă practică CEDO, nu este menţionat clar şi cert, care concret hotărâre şi care tangenţă o are cu prezenta speţă, în situaţia în care instanţei nu i-a fost probat legal pericolul eminent de aplicare a violenţei fizice asupra ultemei, or, practica CEDO la care se referă Recurenta, prin copierea pe 20 de pagini în recursul său, poate ar fi relevantă în parte litigiilor legate de exercitarea drepturilor şi obligaţiior părinteşti, dar nu şi examinării prezentei speţe.

322. Menţionează, că subsemnatul şi actuala soţie, pretinsa agresoare Gudima A. în genere în perioada de 01.06.2025 -17.06.2025 nu s-au aflat în ţară, careva contact cu presupusa victimă nu au luat, nu au vorbit cu ea, nu s-au văzut, (ultima dată s-au văzut în şedinţa de judecată în cadrul dosarului de schimbare a domiciliului la data de 16.05.2025, dar personal nu au vorbit), nu a deraniat-o, nu a căutat-o, nu i-a vorbit nici personal, nici prin intermediul altor persoane, s-au separat total încă în luna iulie 2019. Toate comunicările s-au limitat la informarea ultimei despre viaţa de zi cu zi a fiicelor în cadrul grupului pe telegram, membri căreia sunt fiicele noastre, el şi recurenta (or, ultima poate părăsi în orice moment acest grup, dacă nu-i sunt interesante subiectele), altă comunicare, întâlniri nu au avut. La 17.06.2025 a revenit în ţară şi fiicele se află în grija şi la domiciliul lui, deşi fiicele o caută, îi scriu ultimei, recurenta în prezent nu comunică cu fiicele, nu le răspunde la mesaje, categoric nu o deranjează. Nu-i impune impedimente, nu interzice fiicelor să comunice cu mama lor sau să meargă să domicilieze la ea, nu i-a impus impedimente la 02.06.2025 să i-a fiicele în grija sa. Or, nu pot fi obligate fiicele să meargă la domiciliul mamei contrar voinţei, prin intermediul aplicării ordonanţei de protecţie sau ordinului de restricţie, or, Legea nr.45-XVI cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie din 01 martie 2007, stabişeşte clar situaţiile şi cazurile de pericol iminent de comitere a violenţei fizice şi când se impun măsurile de protecţie, din care motiv, recursul în cauză urmează a fi

respins.

323. Dat fiind faptul, că i s-a interzis prin încheierea menţionată supra, să i-a fiicele cu el în afara ţării fără consenţământul recurentei, deşi a avut achiziţionate bilete avia şi pentru fiice, care urmau să-şi petreacă vacanţa la mare, pe perioda aflării lui în deplasare, fiicele şi-au exprimat acordul de a rămâne în grija părinţilor actualei mele soţii, cu care au o relaţie armonioasă şi prietenoasă, le place să petreacă timpul cu ei şi le place să stea la ei în casă care este la sol, cu grădină, pomi fructiferi, flori, teren de joacă, şi ele se plimbă/joacă prin ogradă, dar nu stau închise în apartamentul sau în biroul de serviciu al recurentei.

324. În cadrul şedinţei instanţei de fond, s-a constatat faptul, că la 02 iunie 2025, Marian D. împreună cu avocatul T. Macovei au venit în satul Tohatin, la domiciliul părinţilor, actualei soţii, la pretinsa agresoare - cet. Bogdevici Ludmila, unde se aflau fiicele în vacanţă, deoarece au casă la sol, ogradă şi copiilor le place să petreacă timpul acolo, le-a cerut copiilor să plece cu ea la domiciliul ei, însă copii au refuzat. În prezenţa recurentei, avocata T. Macovei şi-a permis să interogheze fiicele minore în condiţii neadecvate pentru vârsta lor, şi-a permis de mai multe ori să intimideze şi să influienţeze psihologic şi emoţional fiicele, obligându-le să meargă la domiciliul mamei lor. Cet. Bogdevici Ludmila nu a impus careva impedimente recurentei de a comunica sau de a lua fiicele cu ea, dar nici nu a insultat-o pe ultima (fapt confirmat prin înregistrarea video efectuată de fiica Samantha-Anastasia din 02.06.2025, cercetată în cadrul instanţei de fond), în genere nu a comunicat cu recurenta, iar colaboratorilor de poliţie veniţi după ora 22:00, le-a comunicat că copii merg să doarmă la această oră, dar să nu fie chestionaţi de poliţie, alte discuţii, cet. Bogdevici Ludmila nu şi-a permis faţă de/cu Marian D. sau poliţie, deoarece ultima în încercarea de a se victimiza îi provoacă pe toţi la conflicte şi certuri.

325. Atrage atenţia instanţei de recurs, că tendinţa D. Marian de a depune plângeri/sesizări sistematic, au drept scop inducerea organelor de drept şi a instanţei de judecată în eroare, precum, că nu și-ar îndeplini corespunzător obligaţiile părinteşti, fapt ce nu corespunde adevărului, ultima de fiecare dată dă dovadă de rea credinţă, urmărind doar scopul de a se victimiza, de a-l defăima pe el şi pefiicele lor în scopul obţinerii probatoriului pentru litigiile pe care le au pe rolul instanţei de judecată şi pedepsirii fiicelor pentru faptul, că au ales să domicilieze la el.

326. În cadrul instanţei de fond s-a constat faptul, că recurenta, prin înaintarea cererii în cauză, doar încearcă să acumuleze probe întru demonstrarea faptului nerespectării hotărârii judecătoreşti, prin care a fost stabilit domiciliul fiicelor cu ultima, invocând în instanţă, că încalcă hotărârea, necătând la faptul că, nu au fost prezentate dovezi în sensul dat, că ar refuza executarea binevolă, cât şi având în vedere că fiicele refuză categoric să locuiască cu mama lor biologică şi faptul că pe rolul instanţei judecătoreşti se află litigiul pendinte privind schimbarea domiciliului, însă recurenta intenţionat nu recunoaşte faptul, că ea a trimis fiicele să locuiască la domiciliul lui în luna februarie 2022.

327. Consideră, că instanţa de fond corect şi legal a dispus audierea fiicelor în cadrul instanţei, or, potrivit art. 3 alin.(l) din Convenţia internaţională din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului, „ în toate acţiunile care privesc copiii, întreprinse de instituţiile de asistenţă socială publice sau private, de instanţele judecătoreşti, autorităţile administrative sau de organele legislative, interesele copilului vor prevala ”.
328. Or, originea noţiunii de interes al copilului provine din realizarea faptului că acesta este un individ care are nevoi și drepturi distincte de cele ale părinţilor. Prin urmare, interesul său (al fiicelor), ar putea fi diferit de cel al părinţilor (în speţă al recurentei) sau tutorilor săi. Şi este legal şi normal ca interesul copilului să prevaleze în fața altor interese, chiar şi a părinţilor (în speţă a recurentei, atunci când se i-au măsuri cu privire la copii.
329. Concluzia instanţei de fond este legală, or, potrivit Recomandării 874(1979) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei precizează ca un prim principiu următoarele: „copiii nu trebuie să mai fie consideraţi proprietatea părinţilor ci trebuie să fie recunoscuţi ca indivizi având propriile drepturi și nevoi (în speţă fiicele au declarat că nu sunt supuse niciunei forme de violenţă din partea tatălui sau a membrilor familiei, au declarat că este dorinţa lor de a locui la domiciliul tatălui), la fel, „pentru a determina interesul superior al copilului, trebuie să se utilizeze criterii obiective, iar judecătorul trebuie să țină seamă de ele, evitând să decidă doar pe baza sentimentelor sau a convingerilor personale”. Or, potrivit art. 16 Constituţia RM, (2) toţi cetăţenii Republicii Moldova sânt egali în faţa legii şi a autorităţilor publice, fără deosebire de rasă, naţionalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenenţă politică, avere sau de origine socială.
330. Astfel, concluzia instanţei de fond atestă, că la examinarea litigiului în cauză, a luat în considerare beneficiile pe care dezvoltarea şi menţinerea de relaţii semnificative cu ambii soţi, pe care le au asupra copilului; orice decizie a instanţei judecătoreşti sau o condamnare relevantă pentru siguranţa şi bunăstarea copilului, capacitatatea fiecărei persoane, cu privire la care decizia instanţei s-ar putea aplica, de a comunica şi coopera în chestiunile care privesc copilul, capacitatea fiecărei persoane, pentru care decizia instanţei s-ar putea aplica, de a îngriji copilul şi de a răspunde nevoilor acestuia, natura, forţa şi stabilitatea relaţiei dintre copil şi fiecare soţi, opiniile și preferinţele copilului în măsura în care acestea pot fi relevante în mod rezonabil, nevoile fizice, emoţionale şi psihologice ale copilului, inclusiv nevoia copilului de stabilitate, având în vedere vârsta şi etapa de dezvoltare, orice plan propus pentru îngrijirea şi creşterea copilului.
331. În speţă, concluzionează că, indiferent de natura relaţiilor dintre părinţi, copiilor trebuie să li se asigure un mediu echilibrant din punct de vedere afectiv şi emoţional, fără tensiuni, or, faptul impunerii restricţiilor neîntemeiate, fiicelor de a sta departe de el, le-ar provoca fiicelor o mare suferinţă emoţională, tensiuni şi supărări, or, urmează a ţine cont de faptul, că fiicele locuiesc la domiciliul lui deja de 3 ani şi 5 luni neîntrerupt.
332. Instanţa de fond corect a constatat faptul, că la 06.02.2022, recurenta Marian D.,

le-a declarat fiicelor, că de mâine, adică începând cu 07 februarie 2022, toate trei fiice, trec cu domiciliul la domiciliul lui, în grija, educaţia şi la întreţinerea integrală a subsemnatului. Aşa şi a fost, începând cu 07.02.2022 până în prezent toate trei fiice se află cu domiciliul la el, la îngrijire, educaţia şi întreţinerea lui, le însoţește la medic, la şcoală, grădniţă, activităţi extraşcolare, ş.a. necesităţi, le asigură un regim de trai, alimentar, igienic, educativ, îmbrăcăminte, încălţăminte adecvată corespunzător vârstelor lor. Şi, deşi copii locuiesc la domiciliul lui, nu le impune nici un impediment în comunicarea cu mama lor.

333. Necesitatea şi dorinţa fiicelor de a domicilia la domiciliul lui, a fost precedată de faptul, că din momentul separării subsemnatului, Gudima Victor cu Marian D. şi până în luna februarie 2022, Recurenta îi impunea obstacole şi impedimente în comunicarea cu fiicele lor minore, îi interzicea să le vadă, să comunic cu ele, să interacţionez cu ele, să le vizitez la domiciliu, să iasă cu ele în oraş, la o eventuală plimbare, teatru, cinema, nu se putea interesa de succesele copiilor, i s-a interzis accesul în instituţia de învăţământ fregventată în acea perioadă de fiice, îi bloca contactul telefonic ca să nu-l poată interesa de viaţa fetelor, iar apelurile către fiice erau blocate sau limitate, controlate, nu putea participa la educaţia fiicelor, fapt pentru care, a adresat mai multe plângeri, cereri organelor de drept şi autorităţii tutelare, iar ulterior şi acţiunea în instanţa de judecată, pe o perioadă de 9 luni continuu. Recurenta i-a interzis să-și vadă fiicele sau să comunice cu ele, fiecare încercare de a contacta cu fiicele rezulta cu plângeri asupra lui, deşi fiicele foarte mult îi duceau dorul şi doreau să-şi petrecă timpul cu subsemnatul, însă ultima le refuză categoric contactul copiilor cu el. Tendinţa psihologică a D. Marian de a controla şi a impune fiicelor un anumit comportantent în raport cu subsemnatul, Gudima Victor, de-l respinge, de a-i refuza intervederea şi comunicarea cu tata, au dezvoltat sentimentul de respingere şi de înstrăinare faţă de recurentă şi frica de a nu fi despărţite de tata.

334. Aduce la cunoştinţa instanţei de recurs, că anume în scopul evitării acuzării lui, că ar fi luat fiicele la domiciliul lui fără acordul lor sau a mamei, sau că ar impune obstacole în comunicarea fiicelor cu mama, sau că ar încălca programul de intervederi cu copii, sau că le-ar influienţa psihologic sau aşa cum pretinde recurenta le-ar „aliena parental”, cât şi eventualelor conflicte care ar putea fi iniţiate în acest sens de Marian D., la 07.02.2022 a apelat Serviciul 112 pentru a înregistra acest caz, iar la 28.03.2022 şi 16.06.2022 a informat autoritatea tutelară - DPDC Rîşcani, mun. Chişinău, că copii lociesc la domiciliul lui şi a solicitat evaluarea copiilor în sensul dat.

335. Apoi, după ce fiicele au început să locuiască la domicilul lui, constatând, că Marian D. nu are intenţia de a lua fiicele înapoi la domiciliul său, or, iniţial când i-a spus să i-a fiicele la domiciliul lui, credea că recurenta îi întinde o capcană sau că glumeşte, la 28 martie 2022, a informat DPDC sect. Rîşcani, mun. Chişinău privitor la acţiunile/inacţiunile fostei soţii. Marian D. mama fiicelor, privitor la abuzul drepturilor sale părinteşti admis faţă de fiicele minore, solicitând aportul autorităţii tutelare în sensul dat. A informat autoritatea tutelară, că începând cu

luna februarie 2022 toate trei fiice la dorinţa lor şi insistenţa mamei lor, Marian D., au trecut cu traiul la domciliul lui. A solicitat autorităţii tutelare să iniţiaţieze o anchetă în acerst sens, să vină la domiciliul, să examineze condiţiile de trai, să efectueze o evaluare psihologică a fiicelor întru constatarea faptului dacă este sau nu, dorinţa ultimilor de a domicilia la tata şi dacă sunt pregătite să domicilieze la tata permanent, dacă subsemnatul, Gudima Victor, este părintele care montează negativ fiicele împotriva mamei sau reţine fiicele la domiciliul lui, contrar voinţei lor şi la care părinte în prezent fiicele se simt emoţional bine, pentru a domicilia în continuare, care însă nu a fost efectuată deoarece mama copiilor a refuzat. La 16.06.2022 din nou, s-a adresat o cerere DPDC sect. Rîşcani, mun. Chişinău în scopul evaluării fiicelor şi implicării în apărarea drepturilor copiilor minori, însă din nou n-au fost întreprinse careva acţiuni, motivându-se prin faptul, că Marian D. a refuzat să-şi exprime acordul la evaluarea fiicelor. Astfel, fiind deja luna septembrie 2022 şi constatând, că Marian D. nu doreşte să i-a fiicele la domiciliul său, la 07.09.2022. şi din motivul, că sistematic era defăimat, blamat, acuzat că nu are grijă de fiice, întru oformarea legală a domiciliului, a înaintat acţiunea de schimbare a domiciliului fiicelor de la domiciiul recurentei, la domiciliul lui, care în prezent încă este în proces de examinare.

336. De fapt, realitatea acţiunilor recurentei este total diferită de ceia ce invocă ea instanţei de recurs, ultima pe parcursul a 3,5 ani de când locuiesc fiicele la domiciliul lui nu a interptins acţiuni directe de a-şi restabili relaţia cu fiicele, nu a ales să comunice cu ele pozitiv, prietenos pentru a le recâştiga încrederea, dar, a ales să le pedepsească şi să se răzbune pe el, sistematic depune plângeri, sesizări, cereri pe la toate organele de drept, că influienţează copii şi nu le permite să comunice cu ea, urmăreşte copii pe străzi, merge la instituţiile de învăţământ al copiilor şi le intimidează verbal, emoţional și psihologic pe fiice, le acuză pentru faptul, că au ales să locuiască la domiciliul lui, le acuză că au o relaţie armonioasă cu actuala soţie, astfel, pe parcursul a 3,5 ani fiicele sunt supuse sistematic abuzului psihoemoţional din partea recurentei, la toate sesizările recurentei, autoritatea tutelară - DPDC Rîşcani şi Ciocana, mun. Chişinău, intervievează fiicele, sunt zeci de interviuri de protecţie întocmite de autorităţile tutelare care prezintă opinia copiilor, astfel încât, dispunerea audierii fiicelor în instanţa de fond este cea mai corectă şi legală acţiune a instanţei, care a pus prioritate interesului superior al fiicelor noastre, fapt ce a exclus din start interpretarea eronată a poziţiei, stării psihoemoţionale şi opiniei copiilor expusă de recurentă sau de el. Or, recurenta intenţionat nu a atras în acest proces autoritatea tutelară, nu-i este convinabil ca instanţa să i-a cunoştinţă de declaraţiile copiilor, interviurile copiilor realizate de către autoritatea tutelară, care infirmă alegaţiile ultimei încă începând cu anul 2022, când se pretinde că nu erau alienate parental.

337. Astfel, strigătul/opinia fiicelor realizată prin videoul postat la 01.06.2025 și 03.06.2025 pe platforme on-line, nu poate fi interpretat drept un abuz al subsemnatului asupra copiilor, (or, el nu era în ţară în acel moment), dar din potrivă, aceste acţiuni prezitnă gradul de dezvolatare al fiicelor care încearcă prin

propriile puteri, să-şi apere drepturile lor şi să promoveze apărarea drepturilor tuturor copiilor aflaţi în situaţii similare, din care motiv au şi chemat tinerii aflaţi în situaţii analogice să le susţină în realizarea videoului.

338. Recurenta percepe fiicele ca fiind la vârsta când le-a alungat de acasă, dar ele au deja, 13,11 şi 8 ani, sunt dezvoltate multilateral educaţional, sunt sănătoase fizic, mental, psihologic, au capacitatea necesară să-şi cunoască drepturile şi el le încurajează să-şi apere drepturile care le sunt încălcate, or, sunt o multitudine de platforme on-line, publice, la liceu, în cadrul autorităţii tutelare, la Centrele pentru copii/adolescenţi/tineri, care informează şi le explică copiilor cum îşi pot realiza şi apăra drepturile, în astfel de situaţii, nu pot fi acuzat de violenţă domestică, „alienare parentală" sau alte tipuri de violenţă în situaţia dată, când le permit fiicelor de a-şi exprima punctul de vedere şi opiniile.

339. Astfel, netemeinicia recursului în cauză este confirmată de explicaţiile fiicelor minore, audiate de către instanţă, reflectate în conţinutul încheierii şi anume „ultimele se iubesc între ele foarte mult, având o legătură foarte strânsă şi se respectă, că despărţirea lor (una de alta) nu poate avea loc nici sub un pretext, că ele se simt foarte bine acolo unde locuiesc la moment şi împreună cu tata, au condiţii bune, fiecare în parte, hoby-uri, animale de companie, spaţiu larg şi suficient, atenţie şi iubire în familia tatălui Gudima Victor, - cât şi întipărirea momentului (la toate 3 fetiţe), inclusiv a zilei de 08 februarie 2022 - fiind o zi de luni, venind toate de la şcoală şi văzând valizele lor pregătite la uşă din timp de către mama biologică. Marian (anterior Gudima) Diana şi cuvintele: „V-am făcut valizele, plecaţi cu traiul la tata!!! " Instanţa de fond a constatat că, aceste acţiuni au fost anticipate prin ziua precedentă, de 07 februarie 2022 - zi de duminică, zi, pe care minorele au petrecut-o cu tata, Gudima Victor, conform graficului de întrevederi, cât şi cu soţia sa, Gudima Ana - toţi împreună, iar supărarea mamei (în opinia fetiţelor-pentru petrecerea timpului şi cu Ana) a dus la pregătirea valizelor pentru a pleca cu traiul la tata. Astfel, minora ***** a explicat că, în ziua de 07 februarie 2022 trebuiau să se vadă şi să petreacă timpul cu tata, ceea ce s-a întâmplat, însă tata nu era singur în acea zi, ci cu „Ana" şi ei, toţi 5 (cinci) împreună (Gudima Victor, Gudima Ana şi minorele) au petrecut ziua foarte bine, au fost şi la mormântul bunicii (pe linia tatălui), dar mamei biologice nu i-a răspuns la telefon toată ziua, căci se temea să nu strige, deoarece nu-i plăcea de Ana. A menţionat că, în acea zi au ajuns acasă pe la ora 21.00. Insă despre faptul că, fetele au petrecut ziua nu doar cu tata, dar şi în compania Anei (Gudima), pe care mama biologică o numea permanent cu cuvinte necenzurate şi urâte, a aflat şi Marian Diana, care s-a înfuriat foarte tare și a 2-a zi le-a și pregătit valizele la toate 3 (trei) fetiţe la uşă pentru a pleca și a locui cu traiul la tata, şi respectiv, aşa şi a fost. Totodată, a confirmat faptul că, are traume din copilărie, şi anume când tata venea şi vroia să le vadă (însă când tata plecase din familie, căci se certa des cu mama şi a decis să plece - ca să nu le traumeze psihologic şi să nu se răsfrângă atmosfera negativă asupra minorelor, cât şi să nu asiste la toate certurile şi bătăile dintre ex-foştii soţi Gudima), însă mama le încuia în cameră şi punea muzică la

televizor, ca ele/fetele să nu audă bătăile lui tata în uşă, după care tata lăsa la uşă surpriză pentru ele şi pleca, iar mama le minţea că surpriza nu este de la tatăl lor biolosic, ci de la alte persoane. Concomitent, nu înţelege nici până în ziua de azi de ce mama nu le dădea voie să se vadă cu tata, permanent crea impiedimente, pe când dorul de „tată" se mărea zilnic din ce în ce mai mult A mai declarat că a încercat să petreacă timp cu mama sa, însă mereu se simţea incomodată şi cam intimidată, deoarece mama vorbea mereu de rău de tata şi Ana. A afirmat că, anul trecut în aprilie a fost ordonanţă de protecţie (având în vedere ordinul de restricţie) şi a fost un coşmar să nu-l vadă pe tata 10 zile şi din acest motiv, nici la şcoală nu a fost. Totodată, a comunicat că atunci nu au dorit să locuiască cu mama biologică şi timp de 10 zile, toate 3 surori au locuit cu Ana - soţia tatălui A adăugat că prin „aceste metode" relaţia fiică-mamă se va răci şi mai mult şi că, pentru ea nu contează simţurile mamei/ce simte mama, atâta timp cât ea/mama nu are grijă de sentimentele ei şi din aceste considerente, minora ***** nu doreşte să trăiască cu mama categoric. Tata i-a zis că ele/surorile sunt fete şi trebuie să locuiască cu mama, tata nu le creează piedici să se vadă cu ea, dar mama, la rândul său (cu câţiva ani în urmă, 2019-20221 nu le dădea voie să se vadă cu tata. A susţinut ferm că, la moment vrea să locuiască doar cu tata, căci este ataşată de el foarte mult, prin sentimente strâns legate de iubire, dragoste şi respect reciproc, dar mamei biologice îi va acorda timp, doar atunci când se va simţi bine şi în siguranţă alături de ea, fără a fi impusă, căci mama biologică, nu se comportă bine cu ea, iar „cheiţa spre suflet trebuie să fie în pace", în linişte. A adăugat că, pe 02 iunie 2025 se afla la părinţii Anei, unde a venit mama ei biolosică cu avocata şi ultima a început să discute, iar în loc să discute mama cu ele, discuta doar avocata. Samantha-Anastasia a explicat că, ea, ca soră mai mare a discutat mai mult şi le-a apărat pe surorile sale mai mici, dar ca consideraţie erau 2 maturi (mama cu avocata) şi ea - un copil A susţinut că s-a simţit intimidată, apoi mama a zis că pur şi simplu va veni şi le va lua, aşa cum a făcut şi în luna aprilie anul trecut A dat de înţeles că, mama nu aude dorinţa lor şi chiar dacă se va decide ca ele să plece cu traiul la mama biologică, acest lucru nu se va efectua/întâmpla (prin emiterea ordonanţei de protecţie), iar odată ce ele vor refuza, atunci vor fi plasate în centrul de plasament şi din acest motiv, minora *****, fiind speriată de situaţia creată şi de refuzul categoric de a locui cu mama a considerat necesar să posteze un video-protest prin care să le arate „oamenilor" situaţia sa şi frica de a nu ajunse la un centru de plasament, menţionând că s-a speriat, deoarece mama ei, dacă vrea ceva - atunci o face, astfel prin video-ul-protest postat în holul instanţei, a dorit să prevină situaţia dată, deoarece a avut presimţirea că mama biologică, Diana nu le va da voie să plece acasă la tata.

340. Aceeaşi explicaţie a relatat-o şi *****, care a comunicat că, de fapt locuieşte din data de 07 februarie 2022 cu tata şi Ana-actuala lui soţie şi nu ţine minte perioada în care locuiau toţi împreună cu mama şi tata. A afirmat că, după ce au divorţat părinţii, ţine minte că mama o închidea în baie, punea muzica tare, ca să nu audă bătăile tatălui în uşă şi nu-i dădea voie lui tata să se vadă cu ele. A comunicat că,

în luna februarie 2022 era zi de duminică, tata era cu Ana şi toţi împreună s-au dus la mormântul bunicii lui tata şi când s-au întors acasă, mama a zis că ne face bagajele şi să plece cu totul la tata. De când este cu tata, Ana este cea care are şi a avut grijă de ele în aceşti 3 ani. A opiniat că, nu ştie de ce mama proceda aşa şi nu le dădea voie să se vadă cu tata, probabil vroia să se răzbune pe tata. A subliniat repetat că, în februarie 2022 aşa şi s-a întâmplat: mama le-a alungat de acasă. Dimineaţa tata le-a dus la şcoală, iar seara erau pregătite bagajele la uşă din partea mamei. A fost un caz, când ea, minora Cataleya a fost bolnavă şi a venit mama (conform graficului de întrevederi), făcând probleme de ce ea (Cataleya) nu iese, însă ultima se simţea rău (o durea burta/diaree) şi nu vroia să meargă cu mama sa acasă şi nici la spital cu ea. Dar această dorinţă anume a „ei" nu o înţelegea mama sa biologică şi din acest motiv striga la tata, având pretenţii la el şi zicea că va suna la 112. A relatat că, mama biologică a supărat-o foarte tare, deoarece spunea des lucruri rele despre tata, îl vorbea de rău, iar când părinţii locuiau împreună până la divorţ, ei se certau des şi mama sărea la bătaie la tata şi îl lovea. A comunicat că, nu îi este dor de mama sa biologică, iar referitor la incidentul din 02 iunie 2025 a explicat că a venit mama sa biologică cu o doamnă (avocatul ei) şi le-a chemat afară şi pentru ca să se simtă în siguranţă, ele, fetele au intrat după poartă. Li s-a spus şi s-a insistat că trebuie să meargă cu mama, dar ele şi-au exprimat categoric refuzul, după care ea cu Mia au intrat în casă. A afirmat că, sora cea mai mică, Mia se simte bine în familia nouă şi că, Mia era cea mai fericită când s-au mutat cu traiul la tata, căreia îi ducea dorul foarte mult. A dat de înţeles că, nu vrea să locuiască cu mama sa biologică, dar totodată îi mulţumeşte mamei că le-a născut, însă mai ţine minte şi momentele urâte în care mama sa biologică, făcea multe lucruri rele şi le închidea în cameră. A subliniat că a fost un caz, când trăia împreună cu mama şi i-a murdărit scaunul de „ Nutella " şi le-a certat foarte tare şi din acest motiv, a zis că le va interzice să vorbească cu tata. Minora Cataleya a ascuns atunci tableta sub pernă ca să nu o ia mama, căci de pe tabletă vorbea cu tata. A opiniat că, deşi actualmente s-a început vacanţa de vară, pentru ea nu este vacanţă, nu se simte această vacanţă, căci ele nu vor putea pleca la mare, deoarece mama biologică nu le-a permis să plece la mare cu tata. Astfel, din acest motiv, pe 29 mai 2025 au plecat la mama cu rugămitea de a le permite să plece la mare, să dea acordul său, la care mama sa, atunci a zis că nu a făcut nimic şi că trebuie să discute cu tata.

341. Cât priveşte minora *****, necătând la vârsta mică (de aproximaţie 8 ani) pe care o are a explicat că, pe mama sa o cheamă Diana, iar pe tata Victor. A menţionat că nu-i place când vine mama la şcoală, căci nu se bucură să o vadă pe mama la şcoală, mai ales că vine în timpul lecţiilor şi face probleme la directoare, pe când tata, comparativ cu mama, nu face probleme la şcoală, ci vine să o ia doar de la şcoală după finisarea lecţiilor. A adăugat că, cunoaşte că mama a pus interdicţie să iasă din ţară şi că mama i-a zis ce le va duce la centrul de plasament, ca să nu rămână nici cu tata şi Ana. A afirmat că se vede foarte rar cu mama sa biologică şi când se vede nu o cuprinde şi nu o sărută, se dă într-o parte, după toate cazurile

urâte făcute de ea. A susţinut că, mama Diana le poartă ca nişte „păpuşi”, pe care vrea să le mute locul după placul ei, necătând la faptul că ele (fetele) vor să stea cu tata şi nu va accepta să plece (azi- în caz de admitere a ordonanţei) cu mama, deoarece nu vrea să trăiască cu ea, căci doreşte să trăiască împreună cu surorile sale, cu tata şi Ana.

342. Consideră, că instanţa de fond corect şi legal a constatat faptul, că în speţă, recurenta, nu a prezentat probe concludente ce-ar atesta pericol iminent de comitere a violenţei fizice din partea lui asupra ultimei sau asupra copiilor, în situaţia în care probele atestă o relaţie armonioasă între subsemnat şi fiice.

343. Astfel, se conchide că, imperativele asigurării celei mai bune protecţii a intereselor copilului dispun de prioritate în raport cu interesele sau sentimentele părinţilor, motiv din care protecţia, buna-dezvoltare a copiilor, inclusiv ataşamentul sentimental al copiilor și siguranţa acestora vor constitui circumstanţe determinante pentru instanţă la examinarea pezentului recurs.

344. Cu referire la presupusele probe ale recurentei - rapoartele de expertiză, menţionează, că au fost solicitate a fi dispusă elaborarea lor, de către Marian D. în cadrul litigiului civil de schimbare a domiciliului fiicelor în cadrul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, care în prezent se află în proces de examinare (Nr. dosar 2-22096734-12-2- 06072022), asupra pertinenţei căruia, instanţa de judecată încă nu s-a expus.

345. Instanţa de fond corect şi legal a constat faptul, că aceste înscrisuri, sunt doar o presupusă probă solicitată de către o parte într-un litigiu civil, care încă nici nu au fost apreciate de către instanţa de judecată, nu au fost supuse cercetării, din care motiv, consideră legal a aprecia critic aceste presupuse probe, atât timp cât această competenţă îi revine doar instanţei de judecată care încă examinează fondul cauzei de schimbare a domiciliulu fiicelor de la domiciliul recurentei la domiciliul subsemnatului, or, urmează a fi apreciate în colaborare şi raport cu celelalte probe anexate la acel dosar, doar astfel instanţa se va putea expune asupra pertinenţei acestor rapoarte.

346. Or, studiind minuţios conţinutul, identificările şi concluziile expertului în presupusele probe -rapoartele de expertiză, a constatat, că contravin normelor legislaţiei în vigoare ce ţin de existenţa termenului „alienare parentală” în legislaţia R.Moldova, că nu reflectă adevărul, nu au fost analizate corespunzător probele/documentele la care se face referire în aceste Rapoarte, iar fiicele *****, Cataleya şi Mia au fost examinate superficial, din care motiv, urmează să-și expună dezacordul şi probele de rigoare în sensul dat, la etapa corespunzătoare în cadrul dosarului civil menţionat supra (Nr. dosar 2-22096734-12-2-06072022, Judecătoria Chişinău), în scopul confirmării ilegalităţii procesului, testelor, metodelor de investigaţie, cercetării efectuate şi literaturii de specialitate aplicate la expertizarea minorelor, în situaţia în care legislaţia R.Moldova nu stabileşte termenul „alienare parentală” şi nu stabileşte clar aceste particularităţi.

347. Deci, potrivit conţinutului presupusei probe - rapoartele de expertiză în cauză, constată, că expertul judiciar, nu a analizat, nu a dat o apreciere şi nu s-a expus în

raport cu identificările sale personale asupra datelor, concluziilor specialiştilor, expertului indicate în datele documentelor reflectate în Rapoartele de expertiză, fapt ce atestă corectitudinea, legalitatea şi valabilitatea constatărilor din documentele reflectate în Rapoartele în cauză. Or, se remarcă ambiguitatea, incoerenţă rapoartelor de expertiză psihologică în cauză, prin mixarea rapoartelor celor trei minore, care produc confuzie şi neclarităţi metodologice şi de interpretare, or, în cazul subsemnatului Gudima Victor, care este considerat părinte „alienator" conform concluziilor celor trei rapoarte, nu identifică niciun comportament vădit intenţionat alienator, ci interpretări care nu se susţin psihologic, însă, toate neclarităţile şi confuziile admise, le va prezenta instanţei de rigoare pentru apreciere la etapa corespunzătoare. Este cert faptul, că aceste rapoarte nu pot fi apreciate drept probe legale întru eliberarea ordonanţei de protecţie, or, în concluziile sale expertul nu constată existenţa „pericolului iminent de comitere a violenţei fizice asupra pretinselor victime", nici nu face careva constatări, dar indică în concluzii despre „desemnare, identificare a semnelor... " fapt ce presupune, că este un psihodiagnostic incomplet, vag, neconcludent, lăsând loc unor interpretări subiective. În situaţia în care nu este constatată cert şi irevocabil aplicarea unei oarecare forme de violenţă asupra fiicelor din partea lui. S-a trecut mult prea uşor, în cadrul acestor presupuse probe - Rapoarte de expertiză, peste evenimentul din februarie 2022 când fiicele au fost alungate din casă de către mamă dintr-un motiv care nu era rezonabil și nici din culpa fiicelor minore, ci a fost un act abuziv, iraţional şi nejustificat al mamei, cu consecinţe emoţionale profunde, mai ales pentru Samantha şi care ulterior se regăseşte în percepţia pe care o are Samantha faţă de propria mamă.

348. Presupusa probă - rapoartele de expertiză conţin o eroare semnificativă şi foarte importantă, aceea că nu face diferenţierea clară dintre comportamentele de înstrăinare ale copilului din cauza comportamentului mamei (cel mai evident fiind alungarea copiilor din casă fără un motiv raţional perceput de către minore ca fiind profund traumatizant şi ilogic) şi comportamentele de alienare.

349. În analiza rapoartelor invocate de recurentă, expertul nu ţine cont de faptul că există, cel puţin, trei episoade care ar putea fi caracterizate ca fiind abuzive din partea recurentei şi care ar putea influenţa decisiv preferinţa, în special a Cataleyei pentru subsemnat, în detrimentul Recurentei, ca un act raţional şi justificabil din partea fiicei, or, Cataleya are dezvoltate peste medie capacităţile cognitive şi decizionale şi anume: faptul că recurenta le-a dat afară din casă pe cele trei fiice, în perioada în care acestea locuiau cu ea, şi le-a trimis absolut nejustificat şi abuziv la mine. Nu se menţionează că acest fapt reprezintă un eveniment resimţit puternic traumatic de către Cataleya şi a influenţat imaginea negativă pe care aceasta o are faţă de Recurentă, deşi în toate interviurile realizate, în Rapoarte, dar şi în cele menţionate de către expert, fiicele aduc în discuţie acest episod ca fiind trauamtizant, nedrept şi nejustificat.

350. Recurenta şi-a acuzat fiicele, că au furat din casă 1.000 de euro. Niciodată recurenta nu a retractat acuzele aduse fiicelor sau cel puţin nu reiese de niciunde aceasta şi niciunde nu apare regretul mamei pentru aceste evenimente.
351. Recurenta îşi acuza în mod repetat fiicele, în special pe Samantha-Anastasia şi Cataleya, că o preferă pe actuala parteneră, în detrimentul său. Toate aceste evenimente pot crea absolut justificat în mintea copiilor faptul că nu sunt acceptaţi de către recurentă, că sunt respinşi şi atunci apare natural tendinţa de a se apropia de părintele care le acceptă şi le iubeşte necondiţionat.
352. Or, presupusa probă - raportul de expertiza judiciară nr. 92 din 11.11.2024 o prezintă pe fiică astfel: „în evaluarea profilului de personalitate şi a sferei emoţionale se desemnează următoarea concluzie: expertizata ***** desemenează un profil de personalitate determinat de încredere în sine, valorificare proprie, o atitudine pozitivă faţă de lume şi faţă de sine, se asociază aşteptarea succesului cu optimism în ceea ce priveşte performanţele viitoare în lupta pentru atingerea scopului. Este perioada căutării unui statut sigur şi respectat în grupul din care face parte, se străduieşte pentru o dezvoltare liberă în conformitate cu propriile convingeri. Crede că primeşte mai puţin decât merită, că nu este bine înţeleasă şi apreciată”. Această concluzie arată că avem de a face cu un copil echilibrat emoţional, cu stimă de sine stabilă, organizat personal şi social, nu cu unul care trăieşte un dezechilibru emoţional, chiar dacă „dezvoltarea copilului este marcată de divorţul părinţilor şi intensitatea conflictului dintre aceştia". Consecinţele divorţului asupra personalităţii minorei se datorează conflictului dintre părinţi, nici pe departe unei presupuse „alienări parentale" exercitate de către subsemnat, asupra fiicei minorei. Faptul că recurenta le-a dat afară din casă pe cele trei fiice, în perioada în care acestea locuiau cu ultima, şi le-a trimis absolut nejustificat şi abuziv la tata. Nu se menţionează că acest fapt reprezintă un eveniment resimţit puternic traumatic de către Cataleya şi a influenţat imaginea negativă pe care aceasta o are faţă de recurentă, deşi în toate interviurile realizate, în rapoartele de expertiză curente, dar şi în cele menţionate de către expert, fiicele aduc în discuţie acest episod ca fiind trauamtizant, nedrept şi nejustificat.
353. Ba mai mult ca atât, în presupusa probă a recurentei - rapoartele menţionate supra, în concluzii la pct. a), expertul conchide, că „Minora ***** difineşte capacitatae de conştientizare corectă a circumstanţelor cazului cercetat...”.
354. Astfel, pretinsele probe - rapoartele de expertiză invocate de recurentă, nu le recunoaște, solicită să fie apreciate critic şi părtinitoare, dat fiind faptul, că legislaţia R.Moldova, Legea nr.45/2007 nu conţine astfel de termen „alienare parentală” şi nu există în prezent careva hotărâri judecătoreşti irevocabile prin care să fie recunoscută vinovăţia presupuşilor agresori pentru acţiuni de „alienare parentală ”, or, subsemnatul beneficiază de prezumţia nevinovăţiei.
355. Pentru apreciarea criric a presupuselor probe invocate de către recurentă şi anume, Rapoartele de expertiză nr. 92, 93 şi 94 din 11.11.2024 efectuate în privinţa copiilor *****, Cataleya şi Mia, urmează a reţine drept probe legale înscrisurile/ documentele reflectate în conținutul rapoartelor în cauză, copiile

cărora au fost prezentate instanţei de fond, cercetate şi apreciate corect şi legal de către autoritatea tutelară şi instanţa de fond, prin care se constată, că:

- Raportul de evaluare psihologică a minorei *****. Nr.21 din 17.08.2020 realizat de către Centrul Naţional de Prevenire a Abuzului faţă de Copii, efectuat în baza solicitării IP sect. Rîşcani al DP mun. Chişinău, nr.34/20/3/2720 din 17.02.2020 şi DPDC Rîşcani, mun. Chişinău nr.g-71/20 din 24.02.2020, se atestă concluzia: „privarea copilului de relaţia cu unul dintre părinţi (la momentul realizării acestei evaluări, D. Marian nu permitea fiicelor să comunice cu tatăl) în contextul inducerii unei atitudini negative faţă de acesta, are impact distructiv asupra unor aspecte importante ale psihicului copilului (cum ar fi imaginea de sine, identificarea sexuală)";
- Raportul de evaluare psihologică a copiilor minori *****, Cataleva şi Mia. în perioada 15.07.2022 - 21.07.2022. realizat de către specialistul - Psiholog-specialist Valuieva Mariana, se atestă recomandarea: „Conveţuirea copiilor într-un mediu securizant, care în prezent poate fi oferit de tata copiilor, care le poate asigura excluderea expunerii la conflicte, o atmosferă psihoemoţională stabilă şi adecvată...";
- Rapoartul de evaluare psihologică a copiilor minori *****. Cataleva şi Mia. în perioada 08.06.202311.06.2023. realizat de către specialistul-psiholog Valuieva Mariana, se atestă concluzia: Copiii minori, ***** - a.n. *****, ***** - a.n. ***** şi ***** - a.n. *****, prezintă semne de anxietate, specifice de suferinţă în urma divorţului părinţilor. Din gama trăirilor asociate cu experienţa divorţului acestora, fetele trăiesc sentimente specifice acestei situaţii dramatice, totodată, copiii prezintă semne ale abuzului psiho-emoţional (tristeţe, frică, sentiment de culpabilitate din partea mamei";
- La multiplele plângeri/sesizări din partea D. Marian adresate autorităţii tutelare şi poliţiei, la solicitarea DPDC sect. Ciocana, mun. Chişinău, minorele, de asemenea, au fost supuse evaluării psihologice inclusiv de către specialiştii Centrului Republican de asistenţă psihopedagogică, care nu au identificat semne de alienare parentală;
- -Raportul de expertiză extrajudiciară Nr.103 din 12.09.2023, realizat de expertul judiciar. A. Bulgara, care nu este anulat sau contestat, copiilor *****. Gudima Cataleva şi *****, se atestă concluzia: „Minorele ***** a.n. *****, ***** a.n. ***** prezintă ataşament esenţial mai sporit faţă de tatăl lor - Gudima Victor, iar minora ***** a.n. *****, prezintă ataşament faţă de ambii părinţi, amplituda acestuia oscilînd în dependenţă de aflarea sa la unul sau altul dintre părinţi; Faţă de tatăl său - Gudima Victor, minorele ***** a.n. *****, ***** a.n. ***** şi ***** a.n. ***** prezintă ataşement de tip sigur, acesta fiind cel mai optim stil de relaţionare. Faţă de mama lor - Gudima Diana, minorele *****, ***** au dezvoltat ataşament evitant-respingător (o evită şi o resping pe mama lor). Minora ***** a dezvoltat faţă de mama sa ataşament de tip ambivalent (aceasta resimnte faţă de mama sa sentimente contradictorii, ba susţine că o iubeşte, ba o respinge).

356. Minorele ***** a.n. *****, ***** a.n. ***** îşi exprimă dorinţa de a locui cu tata, iar ***** a.n. ***** îşi exprimă dorinţa de a locui cu ambii părinţi, această dorinţă fiind condiţionată de aflarea surorilor cu ea la mama sau la tata.
357. Faptul, că realitatea circumstanţelor descrise de recurentă, este alta, îl confirmă prin CD cu înregistrările efectuate de fiica Samantha-Anastasia din 01.02 şi 03.06.2025.
358. Instanţa de fond corect şi legal a constat faptul, că este acel părinte, care încă în anul 2020, a sesizat DPDC sect. Rîşcani, Chişinău, Avocatul Poporului pentru drepturile copilului, CNPAC şi alte organe în vederea respectării drepturilor fiicelor minore şi a drepturilor părinteşti, care începând cu vara anului 2019 - februarie 2022 erau încălcate de către presupusa victimă, Marian D., anume prin impunerea impedimentelor, obstacolelor şi interzicerea fiicelor de a comunica şi a se vedea cu el, în sensul dat, a adresat mai multe plângeri. Încă în acea perioadă a solicitat aportul CNPAC şi autorităţii tutelare de intervenire în apărarea drepturilor fiicelor minore, care erau ţinute captive de către mama lor, Marian D., însă toate plângerile/cererile altimului au fost ignorate, atunci nici un psiholog, nici un colaborator al CNPAC sau Centrului de Justiţie Familiară, Avocatul Parlamentar pentru drepturile copilului sau Agenţia Naţională de Prevenire şi Combatere a Violenţei în Familie, nu au reacţionat întru recunoaşterea copiilor - drept copii aflaţi în stradă sau în situaţie de risc sau în dificultate, sau neglijaţi/abandonaţi/ alienaţi parental sau supuşi violenţei, or în dosarul minorelor aflat în procedura autorităţii tutelare sunt anexate copiile la toate plângerile, sesizările, rapoartele psihologice, hotărârea instanţei de judecată irevocabilă prin care Marian (Gudima) D. a fost recunoscută vinovată pentru violenţa în familie, Interviurile de protecţie care conţin opiniile copiilor în sensul dat, care erau atunci acţiunile CNPAC sau a autorităţii tutelare, Avocatului Poporului? - se eliberau doar răspunsuri formale, că mama fiicelor, Marian D. refuză să-şi exprime acordul la evaluarea fiicelor, fiindu-i recomandată adresarea la un mediator.
359. Recurenta intenţionat nu a atras în acest proces autoritatea tutelară, dat fiind faptul, că ei deţin toate sesizările ultimei analogice cu cele invocate în cererea şi recursul în cauză, dar totodată, autoritatea tutelară deţine şi interviurile de protecţie care conţin opiniile copiilor în sensul dat, evaluările psihologice, deciziile autorităţii care nu atestă careva formă de violenţă din partea acţiunior lui asupra fiicelor, de ce, nu s-a cerut poziţia/avizul autorităţii tutelare în acest proces?, pentru a ascunde realitatea şi intenţiile de reacredinţă a recurentei, care prin prezentul proces vrea să constate precum, că este agresor familiar şi nu merit de a avea în grija şi la domiciliul lui copii. Acesta de fapt este scopul recurentei, de a obţine probe pentru celelalte litigii pe care le au pe rolul instanţelor judecătoreşti legate de exercitarea drepturilor părinteşti.
360. În prezent, recurenta nu ţine cont de interesul superior al fiicelor, de faptul, că ele refuză domicilierea şi comunicarea cu ea, din motiv, că pe parcursul perioadei vara 2019 - februarie 2022 au suferit enorm de lipsa tatălui în viaţa lor, au fost manipulate, impuse de către mama lor, Marian D., să nu comunice cu tata, erau

ţinute captive, încuiate în casă, nu li se permitea accesul la telefon, tabletă pentru a nu-l contacta, nu a putut să le fie alături la serbările lor, la evenimentele importante pentru ele, fiicele în acea perioadă au fost lipsite de grija, protecţia, dragostea şi educaţia tatălui, anume dorul de tată şi lipsa prezenţei lui în viaţa lor, le-au determinat să angajeze o astfel de atitudine faţă de mama lor, să se înstrăineze de recurentă, de mama lor, fapte confirmate prin toate Rapoartele de evaluare psihologică elaborate în perioada 2020 - 2024 (copiile cărora au fost prezentate şi cercetate în instanţa de fond).

361. Or, cum rămâne de apreciat specialiştii autorităţii tutelare, specialiştii-psihologi, care au studii similare ca a Dnei expert/psiholog, care a evaluat minorele, oare aceşti specialişti nu sunt competenţi, or au ascuns realitatea, or, psihologul din cadrul CNPAC care a elaborat raportul de evaluare psihologică nr. 221 din 17.08.2020 nu este competent, nu a simţit realitatea circumstanţelor, deci cum trebuie să aprecieze în prezent evaluările acestor specialişti sau toate acţiunile subsemnatului - strigătul când fiicele plângeau de dorul lui? Or, cadrul legal naţional şi cel internaţional nu stipulează, că trebuie de acţionat în interesul superior al copiilor minori? Oare în interesul superior al fiicelor minore, în prezent, este de a le plasa forţat la domiciliul mamei lor sau într-un Centru de plasament, contrar voinţei lor sau recunoaşterea lor oficială, ca copii aflaţi în stradă, nesupravegeaţi, neglijaţi sau în situaţie de risc, sau dificultate, sau dispunerea ordonanţei de protecţie le va apropia de mama lor sau le va dezvolta abilitaţi de comunicare şi acceptare a ultimei în viaţa lor, oare aceasta este cea mai benefică soluţie pentru interesul lor superior?

362. Sau pentru simplul fapt că, recurenta, Marian D. este femeie, are dreptul de a i se tolera toate ilegalităţile, are dreptul de a fi alături de copii chiar şi în detrimentul lor, chiar dacă fiicele nu doresc să locuiască cu ultima şi să comunice cu ea, fiicele trebuie obligate sau impuse în situaţii de a nu avea altă alegere, ca plasarea în anumite Centre, or, anume acest scop se urmăreşte prin dispunerea şi eliberarea ordonanţei de protecţie?

363. Dar de ce subsemnatul, care la fel, este părintele acestor copii, doar, că sunt bărbat şi în conformitate cu legislaţia naţională şi intrenaţională are drepturi egale ca şi mama copiilor, în prezent este acuzat ilegal, de recurentă şi careva instituţii private, care nu au astfel de competenţe pentru faptul, că a acceptat dorinţa fiicelor de a domicilia la domiciliul lui, or, din motiv, că este bărbat nu poate beneficia de drepturile părinteşti în măsură egală cu recurenta?

364. În situaţia dată, cum poate să fie acuzat în prezent, că supune fiicele violenţei în familie, violenţei domestice sau altor acţiuni de violenţă, „alienării parentale”, că le impune obstacole să comunice cu mama lor, dacă a fost acel părinte care din start a solicitat aportul şi intervenţia instituţiilor abilitate, instanţei de judecată în apărarea drepturilor fiicelor minore. A fost părintele care a solicitat evaluarea fiicelor, să se constate dacă este dorinţa lor de a domicilia la domiciliul tatălui, sau că tata le impune cu forţa? Atunci recurenta, de fapt şi acum, refuză cu înverşunare să-şi exprime acordul la evaluarea fiicelor sau la intervievarea lor de către

autoritatea tutelară, invocând că sunt „alienate parental” deşi în instanţa de fond a înaintat cerere de a fi audiată fiica minoră Mia, deci, rezultă din poziţia ultemeia, că fiica Mia nu este „alienată”?

365. În prezent, care impedimente și obstacole le impune recurentei, de a merge la locul aflării copiilor și a le lua cu ea/la ea sau să se ducă la şcoala unde studiază fetele, sau în alte locuri fregventate de ele, la activităţi suplimentare să le ia cu ea, să comunice cu ele, să participe la educaţia, întreţinerea lor?

366. Deşi, în vara anului 2020, a depus cereri în adresa Avocatului Poporului pentru drepturile copilului, DPDC sect. Rîşcani, mun. Chişinău, IGP Frontieră privind deplasarea după hotarele R. Moldova a fiicelor minore de către Marian D. fără acordul tatălui, nu a reacţionat nici-o instituţie în sensul dat, doar autoritatea tutelară din nou l-a informat că ambii părinţi sunt în drepturi egale şi în cazul existenţei divirgenţilor să se adresez unui mediator.

367. Astfel, constată, că în cazul când o femeie, în speţă recurenta, mama fiicelor a adresat cerere analogică, imediat, abuziv şi neîntemeiat s-a emis ordin de restricţie, instanţa a emis încheierea din 29.05.2025 privind interzicerea minorelor de a ieşi din ţară fără acordul autentificat notarial al mamei, fapt ce a provocat o supărare şi o tristeţe imensă, şi un protest din partea fiicelor faţă de recurentă, deoarece ele nu pot pleca la mare, la munte fiind însoţite de tatăl lor, din aceste motive fiicele au ales să stea la bunici pe perioada vacanţei, dar nu închise în apartament de către recurentă.

368. Anterior, în vacanţa de primăvară-vară a anului 2024, recurenta a impus impedimente analogice fiicelor şi subsemnatului de a călători împreună, astfel, la 25.10.2024, a fost informat de către IFP Frontieră a RM prin Scrisoarea din 17 octombrie 2024, că potrivit datelor din Sistemul informaţional integrat al Poliţiei de Frontieră s-a stabilit că în privinţa minorelor *****, ***** şi *****, au figurat ca fiind active consemne de informare, instituite în temeiul Sesizării AMP 39 nr.01-512 din 24.04.2024 a deputatei în Parlamentul Republicii Moldova, Angela Munteanu - Pojoga, seria/nr. AMP 39 01-512 din 24 aprilie 2024, emisă în conformitate cu prevederile art. 20 alin. (2) din Legea nr. 39/1994 despre statutul deputatului în Parlament, acţiuni care din nou le-a provocat minorelor tristeţe şi supărare faţă de mama lor.

369. În consecinţă, în prezent care sunt acţiunile de violenţă în familie admise de presupuşii agresori, în condiţiile Legii nr. 45/2007, în situaţia în care, tatăl copiilor le asigură dreptul la sănătate, la viată, la educaţie, la un mediu ambiant sănătos, le asigură și doresc să le însoţească la mare, munte, dar Marian D. le interzice? Le asigură un regim alimentar, de trai sănătos, le asigură activităţi extraşcolare benefice pentru dezvoltarea lor multilaterală, le asigură tot necesarul dezvoltării lor psihoemoţionale, fizice, nu a impus impedimente niciunei instituţii private sau de stat de a evalua/audia/intervieva fiicele, ba din potrivă, este părintele care a solicitat autorităţii tutelare aportul în vederea respectării drepturilor fiicelor, a solicitat autorităţii tutelare includerea fiicelor în Programe de asistenţă psihosociale, care sânt în prerzent, motivele şi situaţiile, pentru care copii umează

a fi îndepărtaţi prin dispunerea şi eliberarea ordonanţei de protecţie?

370. Recurenta nu a probat legal care sunt pericolele eminente la care supune copii în contextul Legii 45/2007 şi Legii privind protecţia specială a copiilor aflaţi în situaţie de risc şi a copiilor separaţi de părinţi? Din simplul motiv că fiicele nu doresc să domicilieze cu mama lor? Care este scopul și necesitatea eliberării ordonanţei de protecţie doar a favoriza mama în acţiunile sale de victimizare falsă sau pentru a favoriza pe cet. Marian D. întru plasarea fiicelor într-un Centru, pentru că asta urmăreşte Marian D., de a se răzbuna din motiv că s-au separat, oare anume îndepărtarea subsemnatului, tatălui din viaţa fiicelor ar fi acţiunea ce ar restabili relaţia dintre fiicele minore şi mama lor sau asta este acţiune în interesul superior al fiicelor?

371. În prezent, nu este decăzut sau limitat în/din exercitarea drepturilor părinteşti, nu se află la evidenţa psihiatrului sau narcologului, la locul de trai și cel de muncă este caracterizat pozitiv, nu are anteedente penale, participă şi se implică activ în asigurarea dreptului la educaţie al fiicelor, (participă la întrunirile părinteşti, asigură participarea fiicelor la diverse cursuri, competiţii, concursuri, asigură fiicele cu activităţi extraşcolare fizice/sport şi educaţionale, asigură fiicelor deprinderi sănătoase de viaţă (cu fiicele împreună pregătesc bucate din produse sănătoase, se joacă, comunică, petrec timpul împreună, respectă igiena corporală şi cea din casă, le ajută şi le îndrumă să dezvolte abilităţi sănătoase pentru viaţa lor de zi cu zi, nu le interzice să comunice cu mama lor sau să se întâlnească sau să domicilieze cu ea, ba dinpotrivă, îndrumă şi susţine fiicele să adopte un comportament pozitiv, respectuos şi deschis fată de mama lor, să comunice cu ea şi s-o accepte, în sensul dat a adresat nenumărate cereri autorităţii tutelare.

372. În baza probelor administrate şi cercetate în cadrul instanţei de fond, a relatărilor presupusei victime, expuse în cerere, recurs, de completare, se constată legalitatea conluziei instanţei de fond, or, comportamentul agresiv al presupuşilor agresori nu a fost confirmat prin probe concludente, pertinente şi utile.

373. Respectiv, instanţa de recurs, urmează să aprecieze critic argumentele şi motivele invocate de recurentă. Mai mult ca atât, solicită instanţei să aprecize critic presupusele probe – rapoartele de expertiză, or, declaraţiile fiicelor din instanţa de fond, atestă contrariul acelor semne presupus identificate de expert.

374. Instanţa de fond corect şi legal a constatat faptul, că toate motivele, argumentele invocate în cererea presupusei victime de eliberare a ordonanţei de protecţie şi în recurs, atestă conflicte între părinţi legate de exercitarea drepturilor şi obligaţiilor părinteşti, de executarea Programului de intervederi şi de litigiul ce ţine de schimbarea domiciliului fiicelor minore de la mamă la tată, aflat în prezent pe rolul instanţei de judecată, nicio probă examinată în şedinţa de judecată a instanţei de fond, nu atestă că D. Marian şi fiicelor, le-a aplicat sau le aplică violenţă în familie, domestică, „alienare parental” sau violenţă contra femeilor, din care motiv cererea ultimei şi recursul urmează a fi respinse.

375. Totodată, instanţa de fond corect şi legal a constat faptul, că anume statului îi revine obligaţia pozitivă de a acţiona în scopul garantării dreptului la respectul

vieţii private şi de familie, protecţiei efective împotriva violenţei în familie, însă în cazul din speţă intervenţia statului ar fi una excesivă, nejustificată şi disproporţionată.

376. Or, la întrebarea instanţei de fond faţă de avocatul recurentei, care este temeiul legal de eliberare a ordonanţei de protecţie cu referire la circumstanţele invocate, în cazul lipsei pericolului eminent de aplicare a violenţei fizice, ultima a invocat „practica CEDO" fără a concretiza care anume decizie sau cadrul legal pertinent.

377. Referitor la argumentul recurentei privind eliberarea Ordinului de restricţie de urgenţă din 02.04.2024 şi hotărârii judecătoreşti cu privire la recunoaşterea vinovăţiei mele în baza art. 64 C. contravenţional, atrage atenţia instanţei de recurs, că ambele acte pe care nu le recunoaște, au fost contestate în instanţa de judecată şi în prezent sunt în proces de examinare. Astfel, cererea de chemare în judecată a subsemnatului privind anularea Ordinului de restricţie de urgenţă din 02.04.2024, se află în procedura de examinare a Judecătoriei Chişinău, sediul Rîşcani (nr. Dosar 2-25057592-12-3-25042025), iar hotărârea judecătorească din 11.04.2024 cu privire la recunoaşterea vinovăţiei în baza art. 64 C.Contravenţional, în prezent este contestată cu recurs la Curtea de apel Centru, care este în proces de examinare (4-23148866-02-4r-23092024), înscrisurile cu informaţiile în cauză au fost prezentate instanţei de fond şi cercetate.

378. Recurenta ignoră să invoce faptul, că ea a fost recunoscută vinovată prin hotărâri judecătoreşti irevocabile (copia fiind anexată la dosar, deciziile Curţii de Apel Chişinău din 13.09.2021, (dosar nr. 4-20060663-02-4M8062021) şi din 04.11.20220 (dosar nr. 4- 20011837-02-4M 6062020), de săvârşirea acţiunilor de violenţă în familie asupra subsemnatului, precum şi faptul, că în privinţa lui şi a fiicelor la 14.06.2023 (dosar nr. 2-23084706-12-2 o/pr-13062023), Judecătoria Chişinău, sediul Centru a eliberat ordonanţă de protecţie faţă de acţiunile pretinsei agresoare (Gudima) Marian Diana, probe ce confirmă declaraţiile copiilor privind faptul, că ultima este agresivă şi neechilibrată în raport cu el şi cu fiicele.

379. Întru atestarea netemeiniciei recursului în cauză, cât şi în confirmarea legalităţii încheierii instanţei de fond, invocă următoarele circumstanţele faptice şi acţiuni săvârşite cu rea credinţă de către recurentă în privinţa fiicelor şi subsemnatului. În perioada februarie 2022 - prezent, perioada domicilierii „de facto" a fiicelor la domiciliul subsemnatului:

380. La 27.04.2012 a fost încheiată căsătoria între Gudima Victor şi Gudima Diana, şi înregistrată de către OSC Botanica, mun. Chişinău, sub numărul de înregistrare 241, care a fost desfăcută prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 20.11.2020. Din această căsătorie comună s-au născut trei copii: *****, Cataleya şi Mia, fiind stabiliţi de „iure" cu domiciliul la mama lor. Din iulie 2019 s-au separat fizic.

381. Comunicarea şi intervederea cu fiicele i-a fost împiedicată, imediat după separare cu Marian Diana, în vara-toamna anului 2019 unica posibilitate pentru a vedea fetele era de a le vizita la şcoală şi la grădiniţă, însă timpul de comunicare se rezuma la 5 minute până la începerea orelor sau la sfârşitul zilei până nu apărea

Marian D., şi dacă-l observa începea conflictele şi scandalurile.

382. Însă, situaţia s-a agravat foarte mult de când a fost instituită carantina, deoarece fiicele erau nevoite să stea acasa 24/24 ore împreună cu mama lor, Marian D., i-a propus ultimei de nenumărate ori să-i permită să se implice în educaţia şi grija fiicelor, să-i permită să ia fetele la domiciliul lui, să poată rămânea pe câteva ore cu fetele la domiciliul fetelor, însă ultima le refuză categoric contactul copiilor cu el.

383. La 10.02.2020 a adresat o cerere către DPDC Rîşcani, mun. Chişinău privind stabilirea unui grafic de intervedere cu copii minori, în cadrul căruia a solicitat şi evaluarea psihologică a fiicelor în cadrul CNPAC „Amicul". Prin Decizia DPDC sect. Rîşcani, mun. Chişinău din 14.09.2020 a fost aprobat Programul de intervedere pentru subsemnat cu copiii minori, care însă a fost abuziv ignorat şi încălcat de către Marian D., subsemnatul adresând în acest sens plângeri la DPDC sect. Rîşcani, mun. Chişinău şi poliţie.

384. Începând cu vara 2021, treptat, a fost totuşi admis în viaţa fiicelor, a început să le însoţească spre/de la grădiniţă, şcoală, activităţi extraşcolare, să meargă împreună în vacanţă, să le i-a mai des la domiciliul lui, să pregătească temele pentru acasă împreupă, să se joace, să fregventeze activităţile extraşcolare împreună, medicii, să pregătească mâncare împreună şi alte activităţi pe care fiicele le solicită şi de la care au emoţii pozitive.

385. Astfel, începând cu vara anului 2021, fiicele tot mai des se aflau în grija lui, la educaţia şi rămâneau cu dormitul pe noapte la domiciliul lui.

386. Începând cu ziua naşterii fiicelor şi până în prezent, subsemnatul și-a asumat întreţinerea integrală a fiicelor (grădiniţa, şcoala, activităţi extraşcolare, bazin, gimnastică, pian, dansuri, lecţii suplimentare, îmbrăcăminte, mâncare, tratamente medicale, însoţire la medici, la frizerie), toate cheltuielile și le asumă şi le asigură fiicelor.

387. La 06.02.2022 Marian D. le-a declarat fiicelor, că de mâine, adică începând cu 07 februarie 2022, toate trei fiice trec cu domiciliul la el, în grija, educaţia şi la întreţinerea lui integrală. Aşa şi a fost, începând cu 07.02.2022 până în prezent toate trei fiice se află cu domiciliul lui, la îngrijire, educaţia şi întreţinerea lui, le însoţește la medic, şcoală, grădniţă, activităţi extraşcolare, vacanţă ş.a. necesităţi, le asigură un regim de trai, alimentar, igienic, educativ corespunzător vârstelor.

388. În scopul evitării acuzării că ar fi luat fiicele la el fără acordul lor sau a mamei, sau că ar impune obstacole în comunicarea fiicelor cu mama, sau că ar încălca Programul de intervedere cu copii, cât şi eventualelor conflicte care ar putea fi iniţiate în acest sens de Marian D., la 07.02.2022 a apelat Serviciul 112 pentru a înregistra acest caz.

389. La 13 martie 2022 Marian D. a părăsit R. Moldova, pe el nu l-a anunţat, ulterior adresându-i întrebare dacă poate să o aducă pe fiica Samantha la ea ca să repete pianul, ultima i-a comunicat că nu se află în ţară şi când se va întoarce, îl va anunţa, şi să nu încerce să-și pregătească probe pentru judecată, însă, revenind în ţară, sub pretextul că a adus fetelor cadouri manipulându-le în sensul de a o vizita,

fetele s-au dus la ea, însă, daruri nu le-a adus, din nou a început a acuza copiii, că au părăsit-o, a început să-l descrediteze, să-l umilească, să-l numească cu cuvinte urâte şi să monteze copii împotriva lui, din care motiv copii l-au telefont peste 3 ore, să vină să le ia la el. Aşa s-a întâmplat de fiecare dată, când fiicele mergeau la domiciliul mamei s-o viziteze, ultima le acuza şi certa că au părăsit-o, şi au ales să locuiască la domiciliul lui, fiicele se simţeau intimidate şi acuzate pe nedrept, astfel, refuzau s-o mai vadă sau să vorbească cu ea la telefon, pe când subsemnatul este acuzat că nu-i permite fiicelor să discute cu ea, fapt ce nu corespunde adevărului, deoarece, este părintele care încearcă să convingă fiicele să discute cu mama lor şi s-o viziteze.

390. Din discuţiile fiicelor, Marian D. în ultimii ani îşi permitea un comportament manipulator, agresiv, violent şi răzbunător în privinţa fiicelor, fapt care le-a afectat mult şi le-a îndepărtat de ea.

391. La 28 martie 2022 a informat DPDC sect. Rîşcani, mun. Chişinău privitor la acţiunile/inacţiunile fostei soţii, Marian D., mama fiicelor, privitor la abuzul drepturilor sale părinteşti admis faţă de fiicele minore, solicitând aportul autorităţii tutelare în sensul dat. A informat autoritatea tutelară, că începând cu luna februarie 2022 toate 3 fiice la dorinţa lor şi insistenţa mamei lor, Marian D., au trecut cu traiul la domciliul lui.

392. La fel, a solicitat autorităţii tutelare să iniţieze o anchetă în acest sens, să vină la domiciliul, să examineze condiţiile de trai, să efectueze o evaluare psihologică fiicelor, întru constatarea faptului dacă este sau nu, dorinţa ultimelor de a domicilia la el şi dacă sunt pregătite să domicilieze la el permanent, dacă este părintele care montează negativ fiicele împotriva mamei sau reţine fiicele cu domiciliul la el contrar dorinţei lor şi la care părinte în prezent fiicele se simt emoţional bine, pentru a domicilia în continuare, care însă nu a fost efectuată deoarece mama copiilor a refuzat.

393. La 06.06.2022 a expediat prin poştă, poşta electronică, aplicaţia Viber D. Marian o notificare prin care i-a propus încheierea unui Acord extrajudiciar privind stabilirea domiciliului copiilor minori la el, care însă a fost ignorat de ultima, însă ultima a demarat din nou o campanie de denigrare a lui, impunând copii să prezinte explicaţii la poliţie precum că ar fi acordul lor de a domicilia la el şi că nu le-a impus.

394. La 16.06.2022 din nou s-a adresat cu cerere DPDC sect. Rîşcani, mun. Chişinău în scopul evaluării fiicelor şi implicării în apărarea drepturilor copiilor minori, însă din nou n-au fost întreprinse careva acţiuni, motivându-se prin faptul, că Marian D. a refuzat să-şi exprime acordul la evaluarea fiicelor.

395. Dat fiind faptul, că trecuseră circa 6 luni, iar copii refuzau categoric să revină cu domiciliul la mama lor, dar nici recurenta nu insista ca copii să revină la domiciliul ei, mai mult, Marian D. îşi permitea să părăsească țara fără a-i înştiinţa, depunea diferite plângeri prin care încerca să-l acuze că-i impunea obstacole în comunicarea cu fiicele, fiicele erau şi sunt audiate practic săptămânal de către colaboratorii de poliţie asupra plângerilor ultimei, a considerat necesar a iniţia

litigiul de stabilire legală a domiciliul copiilor la el în circumstanţele descrise supra, or, deja conştientiza faptul, că nu va putea eventual apăra la nivelul corespunzător drepturile fiicelor.

396. Pentru a confirma impactul pozitiv şi ataşamentul fiicelor faţă de el, dorinţa ultimelor de a domicilia la domiciliul lui, a solicitat evaluare psihologică a fiicelor psihologului Marina Valuieva, copia căreia a fost anexată la materialele dosarului, iar la recomandarea poliţiei şi autorităţii tutelare a solicitat efctuarea unei expertize psihologice extrajudiciare de către expertul Ala Bulgaru, copia căreia a fost anexată la materialele dosarului.

397. Menţionează, că la 02.05.2023 a aflat, că Marian D., în mod intenţionat şi cu rea credinţă la 23.02.2023, fără a-l înştiinţa, întru îngrădirea drepturilor părinteşti de a-și însoţi copiii în vacanţă în afara R. Moldova, cât şi în scopul încălcării drepturilor fiicelor la libera circulaţie, a depus o cerere în adresa Agenţiei Servici Publice cu cerinţa de a fi anulate paşapoartele eliberate pe numele fiicelor *****, Cataleya şi Mia, invocând date false, precum, că ar fi pierdute/furate paşapoartele, deşi ştia cu certitudine, că ele se află la el, ultima a acţionat astfel, anume în scopul pedepsirii fiicelor de a merge în excursii şi/sau petrece vacanţa în afara R. Moldova. Or, nefiind anulată hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 20.11.2020, prin care domiciliul fiicelor minore este stabilit de iure la domiciliul D. Marian, subsemnatul nu poate perfecta actele fiicelor fără acordul D. Marian, însă ultima a refuzat neîntemeiat la acel moment a perfecta paşapoartele fiicelor.

398. Astfel, întru neadmiterea încălcării drepturilor copiilor minori la libera circulaţie, drepturilor incorporate în art. 8 a CEDO, a completat cererea de chemare în judecată iniţială din 07.09.2022 de schimbare a domiciliului fiicelor, cu cerinţele de a-i permite tatălui Gudima Victor să perfecteze/solicite/ridice actele de identitate/paşapoarte/certificate/adeverinţe/ extrase pentru copiii minori *****, Cataleya şi Mia în lipsa acordului mamei Marian D., cât şi permiteterea ieşirii/intrării din/în Republica Moldova copiilor minori *****, Cataleya şi Mia, însoţite de tatăl lor Gudima Victor Mihail, în lipsa acordului mamei Marian D..

399. La finele lunii aprilie 2023, fiica Samantha-Anastasia, împreună cu colegii săi de clasă, profesoara, părinţi, urmau să plece într-o vacanţă în România, organizată de Liceul în care îşi face studiile, despre care fapt i-a comunicat D. Marian, însă ultima a avertizat-o că nu va pleca în afara R. Moldova, deoarece i-a anulat paşaportul.

400. În contextul celor întâmplate, fiica Samantha-Anastasia i-a adresat întrebări şi solicitare mamei de a-i perfecta un nou paşaport, însă ultima i-a declarat în faţă fiicei, că pe ea n-o interesează stabilirea unei relaţii personale pozitive cu fiicele şi că ea aşa le pedepseşte pentru faptul, că au ales să domicilieze la domiciliul tătălui.

401. Această acţiune abuzivă a recurentei săvârșită cu rea intenţie în scopul răzbunării asupra lui şi a fiicelor, a afectat foarte mult emoţional şi psihologic fiicele, ele s-au stresat foarte mult şi nu înţeleg de ce mama lor biologică, cea care le-a dat viaţă a ajuns să acţioneze împotriva intereselor lor, de ce le încalcă dreptul de a fi instruite multe lateral, de a se bucura de o excursie împreună cu colegii de clasă şi

profesoara, de o vacanţă împreună cu tatăl lor, de a domicilia lângă părintele cu care se simt comfortabil, or, eu niciodată nu i-am impus D. Marian careva restricţii sau impedimente întru realizarea drepturilor sale părinteşti, ba mai mult ca atât, ultima putea chiar să însoţească fiica Samantha în această excursie. Or, ea declară pe la toate instanţele de drept, că el este acel părinte care a luat copiii şi nu-i permit să comunice cu ei, pe când realitatea este alta, şi anume încercarea disperată a D. Marian de a se victimiza întru motivarea acţiunilor sale ilegale, cu rea credinţă, întreprinse intenţionat sistematic în privinţa încălcării drepturilor şi libertăţilor fiicelor minore.

402. La 11.05.2023 a expediat în adresa D. Marian o somaţie prin care i-a cerut perfectarea paşapoartelor fiicelor noastre, însă solicitarea a fost ignorată, fapt pe care îl consideră drept un refuz din partea ultimei de a acţiona în interesul fiicelor, de a respecta drepturile fiicelor minore şi drepturile părinteşti, din care motiv, a completat acţiunea iniţială şi cu cerinţa de eliberare a paşapoartelor în lipsa acordului ultimei.

403. Menţionează, că recurenta a depus mai multe plângeri, sesizări, denunţuri, calomnii practic în toate instituţiile de drept din R. Moldova, din care motiv, pe parcursul ultimilor 3,5 ani, fiicele noastre minore au fost supuse la mai multe evaluări psihologice, de către mai mulţi specialişti-psihologi privaţi şi care activează în cadrul diferitor instituţii de stat, inclusiv, la recomandarea autorităţii tutelare le-a fost efectuată şi o expertiză psihologică extrajudiciară, menţionată supra. Astfel, fiicele de fiecare dată au declarat, că doresc să domicilieze la domiciliul tatălui, unde se simt protejate, iubite şi respectate, unde li se oferă o atmosferă psihoemoţională pozitvă.

404. La 11.03.2023 în jurul orelor 14:00, soţia actuală, împereună cu fiicele Samantha-Anastasia şi Mia, au decis să iasă în oraş pentru cumpărături, iar fiica Cataleya a rămas acasă - ap. 106 din str. M. Sadoveanu 6/6, mun. Chişinău, cu intenţia de a ieşi afară în ograda blocului pentru a plimba căţeluşii şi a se juca cu o prietenă Ecaterina. Plimbându-se prin ogradă, Cataleya a simţit, că recurenta o urmăreşte şi s-a ridicat înapoi în apartament. Întrând în apartament a auzit că cineva trage de mânerul uşii. A ieşit din nou din apartament pentru a coborî în ograda blocului ca să se joace cu prietena sa. Ieşind din apartament a văzut-o pe Marian D. care statea la uşa apartamentului, o filma, iar Cataleya a întrebat-o ce caută la uşă şi de ce o filmează, însă Marian D. a început s-o intimideze şi s-o agreseze verbal de ce nu-i deschide uşa, de ce nu-i vorbeşte, a luat-o în derâdere privitor la faptul cum era îmbrăcată fiica, fapt ce i-a provocat fiicei o stare de nesiguranţă, de frică, că este urmărită, înjosită şi acuzată pe nedrept de propria mamă. Fiica Cataleya a telefonat-o pe soţia mea şi i-a cerut ajutorul, după care a ignorat-o pe Marian D. şi a decis să coboare jos din bloc, însă la etajul 8 a fost stopată de colaboratorii de poliţie, ea le-a cerut să o lase să plece afară, însă ei au numit-o agresivă şi nu i-au permis să coboare, ulterior au coborât toţi în ograda blocului unde locuim, între timp, (circa 10-15 min) a ajuns acasă, deoarece nu era departe, după circa 2 minute a ajuns şi soţia, Ana, ajungând în ograda blocului, a depistat, că fiica mea Cataleya

era ţinută la peretele blocului, nu i s-a permis să plece, era speriată, plângea, într-o stare de neajutorare, că propria mamă o urmăreşte şi a permis colaboratorilor de poliţie s-o ţină captivă la perete, în prezenţa sa, amenințînd-o că va fi luată din familie şi plasată într-o familie străină sau într-un Centru de plasament pentru copii cu comportament defavorabil.

405. Apropiindu-se de colaboratorii de poliţie, s-a prezentat că este tatăl copilului, dânşii l-au întrebat dacă o cunoaşte pe Marian D., le-a comunicat că este fosta soţie, i-au comunicat că au fost chemaţi de ultima pentru a-i acorda ajutor Marian D. a început a striga în prezenţa fiicelor că nu este acasă, că Cataleya este nesupravegheată, a înaintat pretenţii în privinţa îmbrăcămntei copiilor, i-a înjosit, intimidat verbal pe el şi soţie, după care soţia, împreună cu fiicele a plecat, iar colaboratorii de poliţie i-au comunicat că luni să se prezente la sectorul de poliţie. Toată această scenă era înregistrată video de recurentă, i-a cerut de câteva ori să nu-l filmeze, însă ultima a ignorat solicitarea lui.

406. Aceste acţiuni de persecuţie săvârşite de către recurentă, asupra fiicelor, i-a cauzat îndeosebi fiicei Cataleya o stare de nesiguranţă, o frică enormă de a nu fi furată, de a nu fi luată şi plasată într-o familie străină sau într-un Centru de plasament pentru copii cu comportament defavorabil. Cataleya s-a simţit trădată de propria mamă, care era prezentă când colaboratorul de poliţie a stopat-o şi a numit-o agresivă, iar mama nu a intervenit şi nu i-a oferit ajutorul şi susţinerea, apărarea ei, s-a simţit captivă şi lipsită de libertate. Fiica s-a simţit umilită de Marian D., care a luat- o în derâdere privitor la hainele ei faţă de persoane străine, despre acţiunile în cauză a sesizat DPDC sect. Ciocana, mun. Chişinău, care însă au ignorat acţiunile de persecuţie admise faţă de fiica lui.

407. Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 14 iunie 2023 (nr.dosar 2o/pr-169/23), a fost admisă parţial cererea înaintată de către subsemnatul GudimaVictor, în interes propriu şi a copiilor minori *****, Cataleya şi Mia, împotriva pretinsului agresor Marian D., privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie şi s-a dispus ordonanţă de protecţie în sensul dat.

408. Astfel, la 20 iulie 2023, după anularea ordonanţei de protecţie, a fost telefonat de către recurentă, care l-a amenințat că vine să ia ficele. I-a comunicat că nu este la domiciliu şi când va fi o va anunţa, ultima a spus, că ea oricum se duce cu poliţia şi avocata, O. Ivanov ca să vorbească cu fiicele şi să le ia. I-a comunicat că fiicele sunt acasă împreună cu actuala soţie şi ar putea aştepta până se întoarce şi el acasă, ca să nu afecteze din nou emoţional şi psihologic fiicele de la comportamentul intimidator, ultima i-a închis telefonul. Totuşi, Marian D. a venit la domiciliul din mun. Chişinău, str. M. Sadoveanu 6/6, ap. 106, împreună cu avocata O. Ivanov, care a sunat insistent la uşă şi a cerut să iasă fiicele în coridor. Soţia le-a anunţat că, subsemnatul nu este acasă şi întru evitarea intimidării psihologice a fiicelor să vină, când va fi el acasă, însă ultima a spus că dacă fiicele nu ies în coridor, chamă poliţia.

409. Întru evitarea stresării fiicelor prin apelarea colaboratorilor de poliţie, soţia împreună cu fiicele au ieşit în coridorul blocului unde erau recurenta cu avocata

sa, O. Ivanov. Astfel, în timpul discuţiilor, cu fiicele, deşi era prezentă Marian D., avocata O. Ivanov şi-a permis de mai multe ori să le intimideze şi să le influienţeze psihologic şi emoţional pe fiicele lui, iar pe fiica Samantha-Anastasia chiar a îmbrâncit-o, obligând-o să intervină în apărarea D. Marian, să se implice în relaţia părinţilor pentru a amplana eventualele conflicte. Avocata O. Ivanov nu a ţinut cont de vârsta fiicelor, de faptul, că sunt afectate emoţional şi psihologic, că Samantha-Anastasia refuza categoric dialogul, ultima practic o impunea să se implice în litigile mamei. Marian D. era prezentă şi a admis tacit acest comportament violent al dnei Ivanov O. asupra fiicelor, nu a intervenit întru stoparea abuzului emoţional asupra fiicelor, în sesnul dat, din nou a adresat o plângere DPDC Ciocana, mun. Chişinău, care din nou a fost ignorată.

410. La fel, la 07.09.2023 în jurul orelor 12:30, Marian D. a luat-o pe fiica noastră Mia de la grădiniţă, deşi nu avea niciun temei pentru a-i întrerupe procesul educaţional, perturbând astfel psihologic fiica. În aceiaşi zi, în jurul orelor 15:00 - 16:00, fiica mai mare Samantha-Anastasia a telefonat-o pe D. Marian să vorbească cu scopul de a se întâlni şi a întrebat-o de Mia, D. Marian i-a interzis să discute cu sorioara Mia şi a bruscat-o verbal. Din nou, vorbele de respingere şi bruscare verbală din partea D. Marian a provocat o stare de nelinişte şi suferinţă psihologică fiicei Samantha-Anastasia, care s-a simţit şi se simte respinsă şi abandonată de mama ei.

411. Dat fiind faptul, că fiica Samantha-Anastasia era în această stare a telefonat-o pe Marian D. cu solicitarea de a se întâlni cu toate trei fiice ale lor: Samantha-Anastasia, Cataleya şi Mia, să nu facă diferenţe între ele, să nu le trateze diferit, să nu le separe, să le i-a în vizătă pe toate trei, să se întâlnească cu toate trei, să stabilească o comunicare constructivă cu ele, să le procure jucării la toate trei, nu doar Miei, or, faptul că tinde să o i-a doar pe Mia, să vorbească doar cu ea, le afectează psihologic pe celelalte două fiice, care se simt neiubite şi respinse de mamă, iar când o i-a pe Mia la ea, le interzice fiicelor mai mari să comunice cu Mia, aceste acţiuni ale D. Marian le afectează foarte mult psihologic pe fiice. Ulterior, Marian D. totuşi a vorbit cu fiica Samantha-Anastasia şi i-a promis, că pe la orele 19:30 vine în ograda blocului unde locuieşte cu fiicele, să se întâlnească cu ele. Fiicele s-au pregătit de întâlnire cu mama lor, însă pe la orele 18:50, Marian D. ca deobicei, minţind şi eschivându-se de la comunicarea cu fiicele, a telefonat-o pe Samantha-Anastasia şi i-a spus că i s-a deteriorat automobilul şi nu mai vine.

412. Deoarece fiicele au insistat, în jurul orei 19:30 le-a dus pe Samantha-Anastasia şi Cataleya la Marian D. acasă. A rămas special în ogradă, ca să nu fie acuzat ulterior de careva acţiuni ilegale din partea D. Marian, însă a telefonat-o şi i-am spus că au venit fiicele la ea şi să coboare în ogradă la ele, ea a refuzat. Fiicele s-au urcat sus la aparatmentul nostru unde domiciliază D. Marian, au bătut mai mult timp în uşă, însă Diana nu le deschidea, deşi fetele îi strigau că sunt ele la uşă. însă Marian D. nu le-a deschis-o, dânsa a telefonat la poliţie cu plângerea că ar deranja-o la uşă, deşi nici nu s-a ridicat în bloc. Între timp au venit colaboratorii de poliţie care au constatat, că eu stau în maşină şi fetele le-au comunicat că ele băteau la uşă. După

ce poliţia a plecat, Marian D. le-a permis fiicelor Samantha-Anastasia şi Cataleya să intre în aparatment, după care a încuiat uşa şi le-a spus că le închide aici, nu le mai permite niciodată să iasă din acest apartament şi că nimeni nu le va salva, altfel le plasează într-un Centru de plasament, unde nimeni nu le va mai găsi. Samantha-Anastasia şi Cataleya o implorau să descuie uşa, însă D. Marian le agresa verbal, după care fiind foarte speriată şi afectată de faptul de a nu fi ţinute captive sau plasate toate trei într-un Centru de plasament, aşa după cum le ameninţă permanent Marian D., Samantha-Anastasia a apelat la Serviciul 112 comunicând colaboratorilor de poliţie, că ea cu surioarele sunt încuiate în casă şi mama nu le permite să iasă din casă. Marian D. s-a alertat că vine poliţia şi a deschis uşa, dar înainte de a ieşi fiicele noastre, a agresat-o verbal pe fiica mai mică Mia, că ea i-a procurat jucării, dar ea oricum pleacă şi i-a interzis să-şi i-a jucăriile şi hăinuluţele, Mia a ieşit afară plângând şi afectată psihologic de comportamentul mamei sale D. Marian.

413. Apropiindu-se de maşină, fiind telefonat de Samantha-Anastasia să vină să le ia, toate trei fiice plângeau, erau speriate, profund afectate emoţional şi psihologic în urma acţiunilor de intimidare psihologică admisă de Marian D. asupra fiicelor.

414. La 14.09.2023, seara în jurului orelor 16:00 - 17:00, la iniţiativa şi insistenţa D. Marian, fiica Samantha-Anastasia s-a întâlnit cu ultima în oraş, însă venind acasă după întâlnirea cu mama ei, i-a relatat, că s-a simţit manipulată şi intimidată de mama ei, care încerca prin diferite modalităţi s-o oblige să declare tuturor organelor de drept că vrea să locuiască cu mama şi nu cu tata, că este impusă de subsemnat să nu comunice cu ea, că ar fi prea dură cu ea, fapt care ia provocat emoţii negative şi amintiri neplăcute din perioada când domicilia la domiciliul mamei şi era impusă de ultima să declare mai multe minciuni legate de faptul, că nu doreşte să-l vadă. Fiica Samantha-Anastasia i-a comunicat, că nu mai vrea să comunice cu mama, deoarece mama aşa şi nu şi-a schimbat atitudinea faţă de ele, deşi pretinde contrariul. În aceste circumstanţe, fiica s-a simţit din nou intimidată psihologic de către Marian D. Recurenta a telefonat-o şi pe fiica Cataleya, însă fiica a refuzat categoric să se întâlnească cu mama, motivând, că nu vrea să se simtă şi ea ca sora ei. Samantha-Anastasia intimidată şi manipulată, şi că nu crede că mama şi-a schimbat comportamentul şi nu va mai fi violentă şi agresivă cu ele.

415. Ba mai mult ca atât, la 14.09.2023, după ce D. Marian s-a întâlnit cu fiica Samantha-Anastasia, a insistat să se întâlnească şi cu fiica Mia, D. Marian a vorbit dur cu Mia, fiica Mia a fost stresată de învinuirile mamei, că nu vine să locuiască la ultima, fiind stresată emoţional de pretenţiile mamei, noaptea s-a urinat în pat şi a plâns. Din nou a raportat şi acest caz la DPDC Ciocana, mun. Chişinău, plângere care însă a fost ignorată din nou.

416. Analogic, la 15.09.2023 în jurul orelor 18:00 în incinta Clubului de sport Aquaterra Kids, unde fiicele fregventează înotul, a stat cu toate 3 fiice şi Marian D. la cantina, unde D. Marian a început să se victimizeze în faţa fiicelor, să invoce boala bunelului pentru a determina fiicele să se simtă vinovate că nu vor la ea, sau nu le este milă de bunel, adică D. Marian din nou şi-a permis să afecteze

emoţional fiicele, numindu-le pe fiice „Moniaciki”.

417. Aceste acţiuni de manipulare, intimidare, persecutare săvârşite de Marian D. asupra fiicelor, le-a cauzat fiicelor Samantha-Anastasia, Cataleya şi Miei o stare de anxietate, o nelinişte, o stare de nesiguranţă, o frică de a nu fi luate de către mama lor cu forţa de la domiciliul tatălui, de a nu fi ţinute captive, private de libertate şi plasate într-un Centru de plasament.

418. Un alt caz de intimidare şi inacţiune admise de Marian D., a avut loc în martie 2024, când fiica Cataleya aflându-se în ograda blocului unde domiciliază Marian D., a fost agresată şi intimidată verbal de către cet. V. Beşliu, care este vecină cu Marian D., fiind acuzată de faptul, că şi-a abandonat mama, toate vorbele şi acţiunile s-au petrecut în prezenţa D. Marian, care a admis tacit intimidarea fiicei Cataleya şi nu a intervenit în apărarea fiicei. În timpul discuţuiei vecinei cu fiica Cataleya, deşi era prezentă Marian D., cet. Beşliu V., şi-a perms de mai multe ori să intimideze şi să o influienţeze psihologic şi emoţional pe fiică, chiar îmbrâncind-o, obligând-o să intervină în apărarea D. Marian, să se implice în relaţia părinţilor pentru a aplana eventualele conflicte. Ultima nu a ţinut cont de vârsta fiicei, de faptul, că este afectată emoţional şi psihologic, că fiica refuză categoric dialogul, ultima practic o impunea să se implice în litigile mamei. Marian D. a fost prezentă la această scenă de intimidare a fiicei Cataleya, însă nu a intervenit în apărarea fiicei, nu a intervenit întru stoparea abuzului emoţional asupra fiicei nostre, fapt ce l-a determinat să bănuiască, că Marian D. din nou a iniţiat aceste acţiuni de intimidare psihologică asupra fiicei prin intermediul vecinei sale, fapt care a afectat-o foarte mult psihoemoţional pe fiica Cataleya, simţindu-se trădată de propria mamă.

419. Astfel, practic în fiecare lună fiicele erau şi sunt intimidate, persecutate sistematic din partea mamei lor, Marian Diana.

420. În acest context, declară că la data de 02.04.2024, în prima jumătate a zilei, în jurul orei 11:00, Marian D. l-a telefonat şi i-a comunicat, că a luat-o pe fiica noastră Mia de la grădiniţă şi a dus-o la doctor, care i-a stabilit diagnoză - conjuctivită şi că, ea este acasă cu Mia, deoarece medicul i-a acordat concediu medical, indicându-i Miei, să nu contacteze cu nimeni, nici cu animale, din care motiv, ea nu va putea s-o i-a pe fiica Cataleya de la şcoală. Întâmplător, mergea cu automobilul pe lângă ASP din sectorul Ciocana şi a văzut-o pe Marian D. cu fiica Mia mergând la serviciul său în cadrul ASP din sectorul Ciocana, a telefonat-o, apoi i-a scris mesaj şi a întrebat-o de ce-l minte că se află în concediu medical, că a dus fiica la doctor, că este cu Mia acasă, dacă ea în realitate se află la serviciu?

421. Pentru a se convinge, că Mia într-adevăr necesită tratament, s-a apropiat de intrarea în ASP unde era Marian D. cu Mia, fiica Mia imediat a venit spre mine şi a spus că merge cu mine, că nu vrea la Marian D., la care fapt, ultima prin manipulare şi violenţă psihologică aplicată asupra fiicei Mia, a apucat-o şi a tras-o agresiv de mână, încerca s-o convingă să rămână cu ea, fiica era categoric împotrivă, şi-a tras mâna înapoi, şi nici nu dorea să discute cu Gudima D., la ce ultima a reacţionat foarte agresiv. Mia a început a plânge, se simţea vulnerabilă şi

afectată psihoemoţional, că nu putea să-i explice mamei, că nu vrea să meargă cu ea.

422. Informează că nu este prima dată când Gudima D. o ia neîntemeiat de la grădiniţă pe fiica Mia şi o ţine la serviciu, perturbându-i copilului procesul educaţional, doar din simplul motiv pentru a-şi pregăti probe pentru instanţa de judecată sau a se învoi neîntemeiat de la serviciu, că ea are în grija sa 3 copii minori sau inventează diferite maladii pentru Mia, doar ca s-o ţină captivă în casă. De fiecare dată, Mia plânge şi se cere la el, îl telefonează pe el sau pe surioarele mai mari ca să meargă s-o ia acasă.

423. A luat-o pe Mia pentru a o însoţi la doctor şi a solicita tratament şi a plecat, într-un timp foarte scurt, a fost telefonat de către un colaborator de poliţie, care s-a prezentat ca fiind Curajos Sergiu şi i-a cerut ca imediat împreună cu fiicele să se prezint la IP Ciocana pentru a depune explicaţii asupra plângerii D. Marian, că a răpit-o pe fiica Mia şi a aplicat violenţă psihologică asupra ei şi asupra a toate trei fiice ale lor. I-a comunicat, că fiicele mai mari sunt la şcoală, iar cu fiica Mia mergea spre doctor în cadrul Clinicii „Pediatrica" şi că se va prezenta mai târziu, cu atât mai mult, că Mia era afectată psihoemoţional, la ce i s-a ordonat să vină imediat. Încercând, să-i explice şi să-i transmită mai multe probe ce demonstrează contrariul celor indicate de Marian D. în plângerea ei, că în realitate fiicele domiciliază la domiciliul lui ultimii doi ani, şi că anume Marian D. este acel părinte care le supune sistematic violenţei în familie, ultimul a refuzat să le primească.

424. La recomandarea anterioară a expertului-psiholog, cum să acţioneze, în caz că fiicele minore se simt afectate psihoemoţional şi anume i-a recomandat să meargă la un psiholog, neavând acces şi ideie la care psiholog să meargă în acel moment, a decis să meargă la DPDC sect. Ciocana, mun. Chişinău, dat fiind faptul, că în cadrul direcţiei la sigur activează un psiholog.

425. Ajungând la DPDC sect. Ciocana, mun. Chişinău, a constatat, că era aşteptat de trei echipaje de poliţie şi de Marian D., care au încercat s-o i-a pe Mia, dar ea nu a vrut să meargă cu ei şi nici fiicele mai mari nu au dorit să meargă cu mama lor. Le-a comunicat, că ei sau Marian D. o pot lua pe Mia şi pe celelalte două fiice, nu a impus careva piedici în sensul dat, la ce Mia a refuzat categoric să meargă cu mama, D. Marian.

426. Astfel, în rezultatul circumstanţelor descrise supra, fiicele minore sunt profund afectate emoţional în urma acţiunilor de intimidare admisă de Marian D. asupra fiicelor atât direct, cât şi prin intermediul colaboratorilor de poliţie. Mia a povestit surioarelor mai mari cum a fost intimidată de Marian D. şi cum colaboratorii de poliţie au vrut s-o ia de lângă el, contrar voinţei sale, fiicele s-au stresat foarte mult.

427. Fiicele au o frică imensă de a nu fi luate şi plasate într-o familie străină sau într-un Centru de plasament pentru copii cu comportament defavorabil, aşa după cum le-a averizat Marian D. de nenumărate ori. Fiicele se simt trădate de propria mamă, care în goana de a se răzbuna implică fiicele în diferite conflicte, supunându-le

astfel în permanenţă violenţei în familie şi abuzului psihoemoţional.

428. Menţionează, că recurenta, întru acumularea probelor pentru litigiul în care se află în prezent, înaintează diferite plângeri/sesizări şi cereri neîntemeiate, invocând circumstanţe care nu corespund adevărului, doar în scopul de a-l descredita/defaima, de a-l prezenta într-o aură negativă şi a avea motiv de a plasa fiicele într-un Centru de plasament şi a solicita ordonanţă de protecţie, aşa după cum a declarat ultima chiar în cadrul şedinţei DPDC sect. Ciocana, mun. Chişinău, ultima este interesată să se răzbune, dar nu să respecte interesul superior al fiicelor.

429. În diminiaţa zilei de 06.02.2024, a fost contactat de către colaboratorii din cadrul DPDC sect. Ciocana, mun. Chişinău, care l-au informat, că din partea mamei fiicelor minore, a parvenit o plângere privitor la faptul, că fiicele sunt lăsate nesupravegheate mai multe zile, că mama fiicelor nu a fost înştiinţată despre acest fapt şi că copii nu fregventaează activităţile. La 03.02.2024 la ora 11:25 a contactat-o telefonic pe Marian D. şi i-a comunicat, că o să plece din ţară împreună cu actuala soţie timp de câteva zile, iar fiicele şi-au exprimat dorinţa de a rămâne în grija părinţilor actualei soţii, unde le este interesant. Careva pretenţii sau dorinţă din partea D. Marian de a lua fiicele pe această perioadă la domiciliul său şi în grija sa, ultima nu i-a comunicat.

430. Ba mai mult ca atât, fiicele noastre au telefoane, fregventează şcoala, Marian D. cunoaşte adresa părinţilor actualei soţii, or, a fost de mai multe ori la ei în s. Tohatin, din care motiv, dacă avea dorinţa de a le lua pe fiice la ea sau a se interesa unde ele se află şi cu cine, le telefona pe fiicele noastre sau mergea la şcoală şi le lua la ea pe fiice, neavând în sensul dat careva limitări sau impedimente. La 03.02.2024, precum şi de fiecare dată când pleca din ţară, o telefona pe Marian D., şi o anunţa despre plecare, chiar în prezenţa fiicelor şi ea este la curent cu faptul, că anume fiicele şi-au exprimat dorinţa de a rământe aceste câteva zile, în grija şi la domicilul părinţilor actualei soţii.

431. Fiicele Samantha-Anastasia şi Cataleya fregventează zilnic Liceul, activităţile extraşcolare, careva abateri de la sistemul educaţional nu sunt. Fiica Mia, la 04.02.2024 a făcut febră, având o viroză, din care motiv, părinţii actualei soţii, nu au dus-o la grădiniţă, faptul că Mia într-adevăr este bolnavă putea fi verificat şi la medic.

432. La 22.02.2024 la ora 17:36, a contactat-o telefonic pe Marian D. pentru a-i comunica, că o să plece din ţară timp de câteva zile (22-26.02.2024) şi dacă ea doreşte să ia fiicele în grija sa, însă ultima nu a răspuns la apelul telefonic, apoi la 17:39 din nou a contactat-o prin telefon, a salutat-o, a început să-i vorbească că pleacă, dar dânsa nu vorbea, nu-i răspundea, după 11 secunde a închis, posibil nu-l auzea, posibil în mod intenţionat nu a vrut să vorbească, însă nu a revenit înapoi cu un sunet.

433. Ştia de la fiica Mia, că recurenta, de circa 10 zile era plecată în Italia, văzând, că nu-i răspunde la apelul telefonic, a cocluzionat, că ultima încă nu s-a întors din Italia şi de aia poate nu-i răspunde, nu era la curent, ultima nu i-a comunicat, că a

plecat în Italia, pe ce perioadă, nu i-a comunicat când s-a întors şi dacă s-a întors. Pe toată perioada plecării în Italia, fiicele au vorbit cu mama lor prin telefon.

434. Comunicându-le fiicelor, că mama lor, Marian D. nu răspunde la apel, fiicele şi-au exprimat dorinţa de a rămâne în grija părinţilor actualei soţii. Din nou, careva pretenţii sau dorinţă din partea D. Marian de a lua fiicele pe această perioadă la domiciliul său şi în grija sa, ultima nu i-a comunicat.

435. Ba mai mult ca atât, recurenta şi la 02.06.2025 era şi este la curent cu faptul, că anume fiicele şi-au exprimat dorinţa de a rămâne aceste câteva zile, în grija şi la domicilul părinţilor actualei soţii, or, însăşi fiicele i-au comunicat acest fapt când au vizitat-o la domiciliul ultimei la 29.05.2025 seara.

436. Recurenta le-a telefonat pe fiicele mai mari şi le-a ameninţat, că dacă nu pleacă de la Tohatin, ea va chema primarul, poliţia şi le va crea probleme, le va lua forţat şi le va plasa într-un Centru de plasament. De fapt, nu este prima dată, când fiicele sunt ameninţate de Marian D., că dacă nu trec cu traiul la ea, vor fi plasate într-un Centru specializat, acest fapt D. Marian de mai multe ori, în cadrul şedinţelor, cererilor sale l-a declarat şi în faţa colaboratorilor DPDC sect. Rîşcani şi Ciocana, mun. Chişinău.

437. Fiicele Samantha-Anastasia şi Cataleya au fregventat şi fregventează zilnic Liceul, activităţile extraşcolare, fapt verificat de către autoritatea tutelară de fiecare dată când sunt sesizaţi de Recurentă, careva abateri de la sistemul educaţional nu sunt.

438. Aceste acţiuni confirmă intenţiile meschine de rea credinţă a D. Marian de a-l ponegri neîntemeiat, a-l acuza pe nederept, or, dânsa în mod intenţionat şi sistematic îşi permite să n-o ducă fiica Mia la grădiniţă, să o ţină ostatică acasă sau la servicul, doar din simplul motiv, că Mia vrea la el, vrea să locuiască alături de surioarele mai mari şi să comunice cu ele.

439. Un alt caz ce atestă acţiunile de persecuţie şi violenţă psihoemoţională asupra fiicelor din partea recurentei, este din 18 martie 2024, când recurenta la prânz, a lut-o pe fiica Mia de la grădiţă, el n-a telefonat-o, nu a întrebat-o de ce a întrerupt neîntemeiat activităţile Miei la mijlocul zilei, mizând pe buna ei credinţă, că va ţine cont de dreptul copilului de a merge la instituţia preşcolară, doar la 20 martie 2024, a insistat şi Marian D. a dus-o la orele de gimnastică, pe care Mia împreună cu surioarele le fregventează la recomandarea medicului.

440. Fiind în situaţia în care, Marian D., în fiecare săptămână depune la diferite instituţii de drept şi nu numai, diferite sesizări/plângeri, precum, că i-ar impune impedimente în comunicarea cu fiicele, la 20.03.2024 a telefonat-o, i-a trimis şi un mesaj, şi a insistat să i-a la domiciliul său pe toate trei fiice pentru a comunica şi a avea grijă de ele.

441. Fiica Cataleya, din start a refuzat să meargă la domiciliul D. Marian, invocând că are mai multe teme pentru acasă şi nu are timp, iar fiica Samantha-Anastasia care la fel nu vroia să meargă la domiciliul mamei, într-un final, fiind ademenită de mama sa, că bunica i-ar fi trimis mai multe cadouri din Italia, totuşi în jurul orelor 18.00 au mers la domiciliul mamei sale împreună cu fiica Mia. În jurul orei 18:30, Marian D. l-a telefonat în isterie, cu strigăte şi pretenţii să meargă de urgenţă să le

ia de la ea, că nu mai sunt fiicele ei, că sunt agresive, că n-o ascultă, înaintând şi multe alte acuzări neîntemeiate în adresa fiicelor şi în adresa lui. În jurul orelor 20:00 a mers la domiciliul D. Marian cu scopul de a lua fiicele acasă, însă, ajungând la domiciliul D. Marian, dânsa a început să-l numească cu diferite cuvinte necenzurate, striga la el, deşi nu i-a răspuns la provocarea ultimei, fiicele au atenţionat-o pe D. Marian să nu-l numească cu cuvinte necenzurate şi să nu provoace certuri în prezenţa lor, acest fapt a înfuriat-o pe D. Marian şi a început a agresa psihologic şi fiicele, în urma cărui fapt, fiicele au fost traumate psihologic de acţiunile mamei lor, care practic din nou le-a alungat de acasă.

442. Fetele s-au îmbrăcat pentru a ieşi din apartament şi Mia i-a cerut D. Marian, căciula şi încălţămintea, ultima a refuzat să i le dea, şi i-a cerut să se dezbrace şi de restul hainelor pe care le avea pe ea, motivând, că ea le-a procurat, că sunt haine scumpe/de brand, şi să se îmbrace în ceia ce procură el. Mia s-a stresat, a început a plânge, fiica Samantha-Anastasia simţindu-se cea mai mare şi apărătoarea Miei la fel, a reacţionat dur şi i-a cerut D. Marian să-i dea Miei căciula, dar acest fapt n-a sensibilizat-o pe D. Marian, ultima într-un mod brutal, violent şi agresiv le certa pe fiice, că au ales să domicilieze la domiciliul meu, că le va da cadourile şi hainele când vor locui cu ea, îl certa, îl numea cu cuvinte necenzurate, într-un final a fost nevoit să iasă cu Mia afară, fără căciulă şi încălţăminte.

443. Astfel, începând cu primăvara anului 2022, practic în fiecare lună fiicele sunt intimidate, persecutate sistematic şi supuse violenţei psihoemoţionale din partea mamei lor, Marian D., fiind o metodă de pedepsire a fiicelor pentru faptul, că au ales să locuiscă la domiciliul lui.

444. După cum a descris mai sus, pentru a-l pedepsi şi a se răzbuna pe el, la 02.04.2024, Marian D. a depus plângere la poliţie, precum, că a răpit fiicele, le supune violenţei în familie, solicitând eliberarea ordinului de restricţie de urgenţă, astfel, fiind eliberat acest ordin de restricţie pe un termen de 10 zile, fiicele au refuzat categoric să meargă la mama lor, din care motiv au fost evaluate şi intervievate în comun de către colaboratorii autorităţii tutelare, reprezentantul poliţiei şi medic, în urma cărui fapt au fost plasate temporar în familia actualei soţii, Gudima Ana. Astfel, din nou, Marian D. nu a ţinut cont de faptul, că răzbunarea neîntemeiată asupra lui şi inducerea în eroare a organelor de drept, va avea consecinţe emoţionale negative asupra fiicelor.

445. La fel, D. Marian în seara zilei de 29.05.2024, în incinta Clubului sportiv, unde se afla fiica Samantha-Anastasia la activităţile de gimnastică pe care le fregventează, s-a apropiat de Samantha-Anastasia şi într-un mod agresiv i-a înaintat mai multe reproşuri, pretenţii şi obiecţii referitor la faptul, că ultima a ales să domicilieze la domiciliul lui şi că refuză să comunice cu ea, fiica a fost acuzată că influienţează şi surorile mai mici de a nu comunica cu Marian D. de a nu comunica cu mama. Marian D. era însoţită de o doamnă care o filma pe Samantha.

446. Fiica Samantha-Anastasia, a încercat să evite şi să ignore comportamentul agresiv, acuzator şi pretenţiile mamei întru neadmiterea unei situaţii jenante, de conflict în prezenţa altor copii sau instructori care se aflau la acel moment în Club, i-a cerut

să n-o filmeze, însă, Marian D. nu a reacţionat la solicitările şi lacrimile fiicei de a fi lăsată în pace să plece, ba chiar a antrenat în acuzarea fiicei şi antrenorul, care nefiind la curent cu relaţia dintre mamă-fiică a acuzat-o pe Samantha-Anastasia de faptul, că nu doreşte să comunice cu mama, iar toate aceste acţiuni erau filmate de către Marian D. şi doamna care o însoţea.

447. Aflându-se în Clubul sportiv, fiica Samantha-Anastasia l-a telefonat, plângea şi era foarte mult afectată emoţional, de acţiunile mamei de a o acuza de faptul, că domiciliază la tata. Aceste acţiuni de intimidare săvârşite de către D. Marian asupra fiicei care sunt sistematice, a cauzat fiicei Samantha-Anastasia, o stare de anxietate şi ruşine de comportamentul mamei sale admis în public de nenumărate ori.

448. Samnatha-Anastasia s-a simţit trădată şi neînţeleasă de propria mamă, care refuză să înţeleagă, că Samnatha-Anastasia este la o vârstă preadolescentă unde predomină fregvent schimbul de emoţii, iar faptul, că mama sa, o acuză pe nederept şi o agresează verbal îi provoacă stări de anxietate până la refuzul total de a o mai vedea şi comunica cu mama sa. Iar, faptul, că D. Marian îşi permite sitematic să-l numească cu cuvinte necenzurate, vulgare în prezenţa fiicei, să iniţieze certuri şi să-l acuze pentru diferite situaţii neîntemeiat, le provoacă fiicelor o stare de neajutorare, dat fiind faptul, că se simte neputincioasă în a-i lua apărarea sau a interveni cumva către mama sa, ca să înceteze s-o mai destabilizeze emoţional, din care motiv fiicele aleg să nu comunice cu ea.

449. Menţionează, că la recomandarea Direcţiei pentru Protecţia Drepturilor Copilului sect. Ciocana, mun. Chişinău, fiicele minore Samantha-Anastasia, Cataleya şi Mia, au fost incluse în cadrul unui Program psihologic în cadrul CNPAC, cu intenţia de a dezvolta abilităţi de comunicare cu mama lor biologică.

450. Astfel, la data de 17.12.2024, Samantha-Anastasia s-a prezentat în cadrul CNPAC pentru a participa la şedinţa cu psihologul, dna Parascovia (nu cunosc numele de familie), care a venit în şedinţa de judecată din 03.06.2025.

451. Imediat, ce a ieşit din sediul CNPAC, Samantha-Anastasia l-a telefonat, fiind vădit emoţionată şi speriată, i s-a plâns, că se simte rău, că Dna psiholog iniţial i-a comunicat, că la a 5-a şedinţă urmează să se întâlnească cu mama sa şi psihologul va lucra cu ambele în comun, la ce fiica i-a comunicat, că nu vrea să participe în comun cu mama la respectiva şedinţă, că încă nu este pregătită şi este supărată pe mama ei, la ce Dna psiholog, cu o voce tare şi dură i-a spus, că pe nimeni nu interesează şi nu o va asculta ce doreşte ea, că „expertul” a stabilit, că Samantaha vorbeşte şi face doar ceia ce-i spune tata, că de azi înainte nimeni nu va mai ţine cont de părerea ei, deoarece este insuflată de tata, că nu va mai fi aşa cum doreşte ea şi surioarele ei, ameninţând-o, că dacă nu va accepta binevol să comunice şi să meargă la domiciliul mamei sale aşa cum a stabilit judecata, ea va fi dusă cu forţa de către poliţie, va fi obligată de judecată sau va fi plasată într-un Centru pentru copii speciali, dar nici la tata nu va mai rămâne, că „expertul” a stabilit, că ele sunt influienţate de tata şi că ele n-au păreri personale.

452. Ajungând seara acasă, după această şedinţă, Samantha-Anastasia se simţea rău, era

foarte obosită, emoţionată şi deranjată, plângea şi din nou i-a povestit ce i-a ordonat Dna psiholog să facă, că în caz contrar va fi obligată de judecată să meargă la domiciliul mamei lor şi că nimeni nu va mai ţine cont deja de părerile şi dorinţele ei şi a surioarelor ei, că le va lua poliţia pe toate trei şi le va plasa într-un Centru pentru copii. Dat fiind faptul, că Samantha-Anastasia s-a simţit rău, a fost afectată emoţional de vorbele acestui psiholog, nu a fost în stare nici să-şi facă temele pentru acasă, a plâns, a dormit rău, s-a urinat în pat, diminaţa i-a spus, că nu va mai merge în acest Centru, din care motiv la moment fiicele nu fregventează CNPAC.

453. La fel, la data de 18 decembrie 2024, în cadrul şcolii primare „Grigore Vieru" pentru clasa I-a, fregventată de fiica Mia, a fost organizată festivitatea cu prilejul sărbătorilolor de iarnă. A fost telefonat de către fiica Mia de la şcoală, apoi, după ce a revenit în acea zi acasă, Mia i-a povestit în lacrimi, că la această festivitate s-a prezentat şi Marian D., care prin diferite acţiuni şi comentarii verbale şi-a permis în prezenţa celorlalţi copii, părinţi, D-ne Profesoare şi Directoare, să intimideze psihoemoţional pe fiica Mia, invocându-i fiicei, că este cea mai urât îmbrăcată în raport cu colegii săi, că nu este adecvat încălţată, că nu este corespunzător pieptănată, că mama încerca s-o ia cu forţa de la festivitate, vorbindu-i urât despre ţinuta ei vestimentară şi insistând să nu participe la matineu. Iar, atunci când Marian D. a încercat să o îmbrăţişeze şi să o sărute, Mia a refuzat categoric deoarece se gena faţă de colegi. Mia susţine, că mama sa, o impingea să se fotografieze contrar voinţei fiicei, că ea, Mia abia de-şi reţinea lacrimile să nu plângă, era emoţionată, speriată şi ruşinată de comportamentul mamei sale biologice faţă de colegii săi, însă s-a liniştit un pic, când a văzut, că Dna Directoare care era prezentă i-a zâmbit şi a susţinut-o.

454. La fel, Mia i s-a plâns, că în timpul fotografierei, i-a spus clar mamei sale, să nu o pozeze, însă aceasta a ignorat dorinţa copilului şi că, de fiecare dată când Marian D. încerca să facă o poză, Mia se întorcea şi încerca să se ascundă. În cele din urmă, Mia a izbucnit în plâns şi i-a comunicat, că nu o doreşte acolo şi că îi este ruşine faţă de ceilalţi copii.

455. Fiica Mia, a încercat să evite şi să ignore comportamentul umilitor, manipulator şi intimidant, acuzator şi pretenţiile mamei întru neadmiterea unei situaţii jenante, de conflict în prezenţa altor copii şi directoare, i-a cerut să n-o deranjeze, că hăinuţele le-a ales ea, că-i plac, că sunt încălţările ei preferate şi ea se simte comod în ele, însă, Marian D. nu a reacţionat la solicitările şi lacrimile fiicei de a fi lăsată în pace să plece, ba chiar a antrenat în acuzarea fiicei şi alţi părinţi, care nefiind la curent cu relaţia dintre mamă-fiică se uitau acuzator la Mia, că nu doreşte să comunice cu mama.

456. Aceste acţiuni de intimidare şi violenţă psihoemoţională săvârşite de către recurentă, asupra fiicei noastre care sunt sistematice, a cauzat fiicei Mia, o stare de anxietate, umilinţă, incomodare şi incertitudine, de ce mama sa nu o înţelege, de ce mama sa nu acceptă dorinţele ei de a se îmbrăca aşa cum îi place şi se simte comod copilul, de ce mama sa o umileşte faţă de colegii săi. Mia s-a simţit trădată

şi neînţeleasă de propria mamă care nu doreşte să accepte faptul, că ea a crescut, că are dreptul de a-şi exprima opinia, gusturile şi preferinţele sale, are dorinţele şi necesităţile sale, că are nevoie de înţelegere, de a fi auzită, ascultată, de a nu fi blamată, umilită şi învinuită pentru simplul fapt că s-a îmbrăcat nu după placul mamei sale, fiind astfel, destabilizată emoţional.

457. Altă situaţie care a provocat deranj emoţional fiicelor a avut loc la 20.01.2025, când se desfăşura ora de matimatică în clasa fiicei Mia, în cadrul şcolii primară „Grigore Vieru", Marian D. a intrat abuziv în clasa Miei, s-a apropiat de Mia şi a forţat-o fizic să meargă cu ea, agresiv a vorbit cu Mia, la care fapt a fost atenţionată de profesoară, că nu este corect să intre în timpul desfăşurării lecţiei şi să abuzeze emoţional copii, deoarece s-au speriat toţi copii, copii văzând că Mia este afectată de comportamentul mamei şi că a început a plânge, au început să-i strige D. Marian s-o lase în pace pe Mia şi să iasă din clasă, aceiaşi solicitare i-a adresat şi profesoara, însă Marian D. nu a reacţionat şi a continuat intimidarea minorei Mia. Anume despre această situaţie rezultă, că i-a povestit fiica Mia, Dnei judecător în cadrul instanţei de fond.

458. Recurenta i-a comunicat fiicei Mia, că surioara mai mare, Samantha - Anastasia nu-i este importantă. Mia i-a spus despre acest fapt surorii mai mari, la care Samantha - Anastasia a fost mult afectată emoţional de aceste vorbe şi a ţinut neapărat să se întâlnească cu mama sa, chiar în acea zi şi să-i expună obiecţii în sensul dat. Pentru a o linişti pe Samantha-Anastasia, care plângea, că mama n-o iubeşte, s-au deplasat la sediul serviciului ultimei pentru a-i oferi posibilitatea să discute cu mama sa, însă, Marian D. nici de această dată nu a înţeles că are în faţă o adolescentă, care este la vârsta de maturizare, care se afectează rapid emoţional, nu a încercat s-o calmeze sau s-o asigure că-i este şi ea, la fel ca şi Mia importantă, dar din nou a început s-o acuze pentru faptul, că a ales să domicilieze la domiciliul lui şi că o numeşte mamă pe actuala soţie, dar nu pe ea. Această situaţie, vorbele agresive şi acuzaţiile aduse fiicei din partea mamei, a afectat-o mult pe Samantha-Anastasia, ea a plâns toată seara, că mama n-o susţine şi o ignoră, şi a refuzat categoric să mai comunice cu ea şi i-a declarat, că nu va mai merge nici la un psiholog, or, a insistat să meargă la psihologul din cadrul CNPAC pentru a le ajuta să dezvolte abilităţi de comunicare cu mama lor, însă, comportamentul Marian D. din 20.01.2025 susţine fiica Samantha-Anastasia, nu se va schimba niciodată, ea continue cu acuzaţiile, nu vrea să discute cu fiica mai mare, nu ţine cont de dorinţele ei, din care motiv fiica nu mai vede necesitate să meargă la psiholog.

459. Astfel, în rezultatul circumstanţelor descrise supra, fiicele minore sunt profund afectate emoţional şi psihologic în urma acţiunilor de persecutare şi intimidare săvârşite de Marian D. asupra fiicelor atât direct, cât şi prin intermediul colaboratorilor de poliţie. Mia a povestit surioarelor mai mari cum a fost intimidată de Marian D. şi cum colaboratorii de poliţie au vrut s-o ia de lângă el, contrar voinţei sale, ficele s-au stresat foarte mult.

460. După cum a relatat mai sus, la 02 iunie 2025, recurenta împreună cu avocatul T. Macovei au venit la domiciliul părinţilor, actualei soţii - a lui Gudima Victor, la

cet. Bogdevici Ludmila, unde se află copii în vacanţă, deoarece au casă la sol, ogradă şi copiilor le place să petreacă timpul acolo, le-a cerut copiilor să plece cu ea la domiciliul său, însă copii au refuzat. În prezenţa cet. Marian D., avocata Tatiana Macovei şi-a permis să interogheze minorele în condiţii neadecvate pentru vârsta lor, şi-a permis de mai multe ori să intimideze şi să influienţeze psihologic şi emoţional pe minore, obligându-le indirect să meargă la domiciliul mamei lor. Cet. Bogdevici Ludmila nu a impus careva impedimente D. Marian de a comunica sau de a lua minorele cu ea, dar nici nu a insultat-o pe ultima, în genere nu a comunicat cu ea, iar colaboratorilor de poliţie veniţi după ora 22:00, le-a comunicat că copii trebuie să doarmă la această oră, dar să nu fie chestionaţi de poliţie, alte discuţii, cet. Bogdevici Ludmila nu şi-a permis faţă/cu de Marian D. sau poliţie, deoarece cunoaşte, că ultima în încercarea de a se victimiza îi provoacă pe toţi la conflicte şi certuri.

461. În aceste circumstanţe, menţionează, că argumentele invocate de către recurentă, nu corespund adevărului, sunt false, au drept scop obţinerea probatoriului pentru celelalte litigii dintre foştii soţi Gudima-Marian, aflate în prezent pe rolul instanţelor, la fel are drept scop, luarea la evidenţă a subsemnatului - drept agresor familiar, ca să-i fie luate fiicele şi interzisă comunicarea cu ele, aşa cum a fost pe parcursul anilor 2019-februarie 2022, cât şi scopul de a se răzbuna pe fiice, că au ales să domicilieze de 3,5 ani încontinuu la domiciliul tatălui - Gudima Victor, dar şi pedepsirea lui, pentru faptul, că s-a separat de ultima, că are o relaţie armonioasă cu fiicele, astfel, acţiunile subsemnatului, nu se încadrează în acţiunile prevăzute la art. 2 a Legii nr.45, cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, recurenta n-a fost supusă şi nu este supusă la violenţă fizică, sexuală, psihologică, spiritual, economică, domestică, împotriva femeilor sau la alte tipuri de violenţă.

462. Menţionează, că la adresarea în instanţa de judecată la 07.09.2022 cu cererea de chemare în judecată privind schimbarea domiciliului copiilor minori Gudima Samantha- Anastasia, Cataleya şi Mia, de la domiciliul mamei, la domiciliul tatălui - a avut drept bază legală prevederile art. 64 alin. (3) CFRM, potrivit cărora, în cazul nerespectării hotărârii instanţei judecătoreşti, la cererea părintelui care locuieşte separat de copil, instanţa judecătorească, ţinând cont de interesele şi opinia copilului, în funcţie de vârsta şi gradul său de maturitate, poate decide transmiterea copilului către acesta.

463. Or, principiul „ocrotirii interesului superior al copilului” reprezintă punctul central al vieţii de familie, întrucât oricum ar evolua relaţia dintre soţi şi indiferent de deciziile pe care aceştia înţeleg să le ia în ceea ce priveşte relaţiile personale dintre ei, va fi nevoie ca respectivele decizii să fie luate în aşa fel încât acest principiu de drept să nu fie încălcat.

464. Astfel, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor copiilor minori, de a locui alături și la domiciliul lui, în situaţia în care nu este decăzut sau limitat în exercitarea drepturilor părinteşti. Or, potrivit Rezoluţiei 2079(2015) a Consiliului Europei

Egalitatea şi împărţirea responsabilităţii părinteşti: creşterea rolului taţilor: Adunarea Parlamentară a promovat în mod constant egalitatea dintre sexe atât la locul de muncă cât şi în sfera privată. Se pot observa îmbunătăţiri majore în acest sens, deşi sunt încă insuficiente, în cele mai multe state membre ale Consiliului Europei. În cadrul familiilor, egalitatea dintre părinţi trebuie să fie garantată şi promovată încă de la naşterea copilului. Implicarea ambilor părinţi în creşterea copiilor este benefică pentru dezvoltarea acestora. Rolul tatălui vis-â-vis de copiii săi, incluzând copiii de vârste fragede, trebuie să fie mai bine recunoscut şi să fie apreciat în mod corespunzător.

465. *La 3 iulie 2025 avocatul Tatiana Macovei a depus obiecţii la referinţa intimatului Gudima Victor,* prin care a solicitat admiterea recursului aşa cum a fost formulat şi depus. Respingerea în totalitate a referinţei intimatului, precum şi a anexelor suplimentare depuse în apel, ca fiind: nefondate, netemeinice, introduse tardiv şi fără posibilitatea unei reale dezbateri contradictorii, lipsite de probatoriu care să infirme existenţa violenţei psihologice, a hărţuirii publice şi online ori a alienării parentale produse de intimat şi anturajul său asupra copiilor minori.
466. Recurenta subliniază că lipsa eliberării unui ordin de protecţie în favoarea sa şi a copiilor minori ar perpetua şi ar agrava: expunerea zilnică a copiilor pe reţele publice, folosirea copiilor ca instrument de intimidare şi denigrare a mamei, continuarea alienării parentale, suferinţele psihologice şi emoţionale grave, atât ale recurentei, cât şi ale copiilor.
467. La caz la referinţa depusă de Gudima Victor au fost prezentate următoarele înscrisuri:
    - raport de analiză din 26.03.2025 efectuate de un expert din România;
    - capturi de ecran prin care se presupun acţiuni de agresiune din partea victimei Marian Diana asupra agresoarei Ana Gudima;
    - capturi de ecran prin care se presupun acţiuni de agresiune din partea victimei Marian Diana asupra agresorului Gudima Victor;
    - înscris redactat de mână despre care victima Marian Diana afirmă că nu îi aparţin;
    - capturi de ecran din discuţii pe un chat telefonic din data de 28.06.2025.
468. În acord cu prevederile art. 119/1 Cod de procedură civilă, toate aceste înscrisuri (excepţie capturi de ecran din telefon din 28.06.2025) Gudima Victor le deţinea la data examinării de către instanţa de fond a cererii privind emiterea ordonanţei de protecţie. Însă deşi era în posesia acestor înscrisuri, iar în cadrul şedinţelor de judecată Gudima Victor a fost reprezentat de avocat, aceste probe nu au fost prezentate de către presupusul agresor.
469. Raportul de analiză (anexa) prezentat de Gudima Victor datează din martie 2025, dar a fost anexat abia în apel, la data de 02.07.2025. Potrivit principiului contradictorialităţii şi a dreptului la apărare garantat de art. 6 CEDO, orice probă trebuie prezentată şi supusă dezbaterii în faţa primei instanţe, pentru a putea fi analizată în mod efectiv.

470. În speţă, Diana Marian nu a avut posibilitatea să conteste aceste documente în faţa primei instanţe, fiind privată de orice contradicţie. CPC prevede explicit că instanţa de apel nu poate primi probe noi decât în condiţii strict excepţionale (imposibilitatea obiectivă de a le depune anterior), ceea ce aici nu este justificat de partea adversă.
471. Prezentul raport de analiza urmează sa fie respins pe motiv ca este unul tardiv, nu a fost dezbătut, şi încalcă principiile fundamentale ale procesului echitabil, motiv pentru care instanţa de apel ar trebui să-l excludă de la analiză.
472. În consecinţă, solicită respingerea probelor depuse cu încălcarea termenului legal, ca fiind tardive şi dispunerea restituirii acestora în conformitate cu prevederile art. 119^1 alin. (1) CPC.
473. Cu privire la alegaţiile expuse de intimat prin referinţă, intimata le respinge şi indică următorarele:
474. Intimatul (Gudima Victor) susţine la punctul 3 că „nu ar fi fost atrasă autoritatea tutelară şi inspectoratul de poliţie în procesul de fond". Această susţinere este tardivă. Intimatul nu a invocat această obiecţie în faţa instanţei de fond, deşi a avut la dispoziţie toate termenele procesuale pentru a formula asemenea cereri de atragere în proces a acestor instituţii intimatul nu a înaintat astfel de solicitări.
475. În cadrul unei proceduri privind emiterea ordonanţei de protecţie legea nr. 45/2007 nu obligă atragerea autorităţii tutelare ca parte, iar poliţia participă doar ca organ de constatare, nu ca parte formală.
476. Raportat la obiectul cauzei (protecţia victimei violenţei domestice), participarea poliţiei sau a autorităţii tutelare nu ar fi schimbat cu nimic elementele de fond probate de (episoadele de violenţă, temerile victimei, situaţia copiilor), pe care instanţa de fond cu regret nu le-a analizat şi nu s-a expus. La fel, este de menţionat că intimatul nu a demonstrat că absenţa acestor intervenienţi ar fi prejudiciat dreptul său la apărare.
477. Recurenta respinge cu fermitate susținerile intimatului Gudima Victor din p.3 prin care invocă, în mod complet nefundamentat, că organizaţiile implicate în prezenta cauză — respectiv Centrul Naţional de Prevenire a Abuzului faţă de Copii, Agenţia Naţională pentru Prevenirea şi Combaterea Violenţei împotriva Femeilor şi a Violenţei în Familie, precum şi Centrul de Justiţie Familială — ar fi ONG-uri private, loiale recurentei şi intereselor acesteia.
478. Intimatul nu a prezentat nicio probă din care să rezulte că aceste instituţii ar acţiona partinic sau ar promova interesele private ale recurentei, astfel că această acuzaţie rămâne pur declarativă, lipsită de orice fundament juridic şi probator. Mai mult, este de notat că aceste instituţii: Centrul Naţional de Prevenire a Abuzului faţă de Copii, funcţionează în baza parteneriatelor aprobate de Guvernul Republicii Moldova şi cooperează cu autorităţile publice locale şi centrale pentru identificarea, referirea şi protecţia copiilor victime ale violenţei în conformitate cu Legea privind protecţia copilului aflat în situaţie de risc şi cu Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului. Această instituţie are ca scop principal

prevenirea abuzului asupra copiilor, intervenţia în situaţii de risc, promovarea siguranţei copilului şi a drepturilor sale fundamentale.

479. Cât priveşte *Agenţia Naţională pentru Prevenirea şi Combaterea Violenţei împotriva Femeilor şi a Violenţei în Familie* aceasta este o instituţie publică creată prin Hotărârea Guvernului nr. 446/2022 şi este autoritatea administrativă centrală din subordinea Guvernului care implementează politica statului în domeniile de activitate ce îi sunt încredinţate.

480. Agenţia Naţională pentru Prevenirea şi Combaterea Violenţei împotriva Femeilor şi a Violenţei în Familie are ca misiune sprijinirea victimelor violenţei în familie, protejarea lor şi asigurarea accesului la servicii integrate de protecţie şi monitorizarea, implementarea Convenţiei de la Istanbul în Republica Moldova.

481. Centrul de Justiţie Familială la fel a fost instituită prin Hotărîrea Guvernului RM, cu scopul de a oferi servicii integrate pentru victimele violenţei domestice şi ale abuzului asupra copiilor (asistenţă juridică, psihologică, socială, medicală) funcţionează ca un model de cooperare interinstituţională, la standarde europene, cu implicarea poliţiei, a serviciilor sociale şi a instanţelor de judecată are ca obiectiv principal protecţia victimelor violenţei şi promovarea unei justiţii centrate pe siguranţa şi interesul superior al copilului şi al femeilor.

482. Prin urmare, nu poate fi reţinută afirmaţia intimatului cum că, aceste instituţii ar fi „ONG private" partinice, în lipsa oricărei probe concrete. Statutul lor este reglementat prin acte normative de rang guvernamental, iar activitatea lor urmăreşte strict protejarea victimelor vulnerabile, în spiritul respectării Convenţiei de la Istanbul şi a dreptului internaţional în materia drepturilor omului.

483. Recurenta respinge în totalitate afirmațiile neprobate ale intimatului din pct. 4 al referinței sale, în care susține că cererea de eliberare a ordonanței de protecție ar fi formulată cu scopul de „victimizare" şi de a obține probatoriu pentru alte litigii privind domiciliul copiilor sau decăderea din drepturile părintești.

484. Această susținere este complet lipsită de temei din următoarele motive: intimatul nu a depus nicio probă concretă din care să rezulte că recurenta ar fi urmărit scopuri procesuale abuzive prin solicitarea ordonanței de protecție. Toate afirmațiile sale sunt pur declarative şi nu se pot substitui unei dovezi, potrivit art. 118 CPC (probele se administrează în mod nemijlocit, nu prin simple afirmaţii).

485. Recurenta a motivat în mod clar şi consistent că se teme pentru siguranţa proprie şi a copiilor, în contextul unui climat de violenţă psihologică, de intimidare şi defăimare constantă la care este supusă de către intimat şi soţia acestuia. Separarea ei de copii a fost una abuzivă. Acest climat a fost dovedit prin declaraţii, proces-verbale, înscrisuri, capturi de mesaje deja depuse în instanţa de fond, dar ignorate de prima instanţă. Inclusiv incidentul din incinta instanţei de judecată, când minorii au fost aduşi şi înconjuraţi de zece bărbaţi cu scopul de a intimida recurenta, demonstrează caracterul real şi legitim al temerilor acesteia şi justifică solicitarea măsurilor de protecţie. Acest comportament a agresorilor demonstreaza intenţia lor reala şi agresivă de a separa total prin alienare parentală copiii minori de propria mama.

486. Recurenta a explicat clar că nu a urmărit şi nu urmărește nici o separare definitivă a minorilor de tatăl lor, nici în sensul de a-i aliena psihologic, ci doar protejarea lor de un comportament abuziv, de expunerea lor publică pe toate reţelele sociale.
487. Este de remarcat că, dimpotrivă, intimatul împreună cu actuala sa soţie promovează comportamente alienante, instigând minorii la dispreţ faţă de mama lor, ceea ce reprezintă o formă gravă de abuz emoţional asupra copiilor.
488. Această practică, denumită alienare parentală, este documentată şi sancţionată de legislaţia Republicii Moldova şi de practica Curţii Europene a Drepturilor Omului (cauza M. c. României, 2014).
489. Acțiunile recurentei urmăresc strict protecția minorilor şi a propriei persoane faţă de amenințările şi hărțuirile repetate ale intimatului şi soției acestuia. Ascunderea copiilor, de la propria mama, alienarea lor, expunerea lor publică on-line etc. Expunerea minorilor la conflicte intense şi la comportamente de intimidare, cum a fost cazul în faţa instanţei, contravine principiului interesului superior al copilului prevăzut la art. 3 din Convenţia ONU privind Drepturile Copilului. Toate măsurile de protecţie solicitată de recurenta este justificată de nevoia de siguranţă, nu de vreo vendetă personală sau victimizare artificială.
490. Recurenta a depus multiple probe care arată hărţuirea zilnică, defăimarea publică şi tentativele de manipulare emoţională asupra minorilor, probe care din păcate nu au fost valorificate pe deplin de instanţa de fond, motiv pentru care a fost necesar de a depune prezentul recurs. Este esenţial ca instanţa de apel să analizeze toate aceste dovezi în mod efectiv, cu respectarea principiului contradictorialităţii şi al proporţionalităţii, astfel încât să protejeze interesele reale ale victimelor violenţei.
491. În concluzie Ordonanţa de protecţie solicitată de recurentă se bazează pe probe clare, nu pe dorinţa de victimizare, iar recursul trebuie judecat strict în funcţie de pericolul real pe care îl reprezintă intimaţii pentru recurentă şi copiii minori.
492. Recurenta respinge categoric susţinerile intimatului din p.8, 9 şi 10 prin care acesta invocă lipsa unor hotărâri judecătoreşti irevocabile care să stabilească vinovăţia lui pentru fapte de violenţă în familie, precum şi referirea confuză la alte litigii pendinte între părţi. Menţionează că procedura civilă privind ordonanţa de protecţie este distinctă de procedura penală. Ordonanţa de protecţie este reglementată de Legea nr. 45/2007 (Republica Moldova) şi este o măsură civilă provizorie de protecţie, care nu presupune existenţa unei hotărâri penale de condamnare definitivă a agresorului. Scopul acestei proceduri este de a interveni urgent, într-un regim de celeritate, pentru a preveni agravarea situaţiei de pericol şi a evita repetarea actelor de violenţă, protejând victima pe o perioadă determinată (Legea 45/2007).
493. Procedura civilă nu se confundă cu procesul penal de tragere la răspundere, unde se aplică prezumţia de nevinovăţie şi standardul probator mai ridicat dincolo de orice îndoială rezonabilă.
494. În cazul ordonanţei de protecţie, instanţa civilă poate dispune măsurile doar în baza probelor care arată un risc real şi iminent, fără a fi obligată să aştepte condamnarea penală a intimatului.

495. Intimatul face afirmaţii vagi şi nedovedite, susţinând că cererea de ordonanţă de protecţie ar fi legată de alte cauze civile pendinte. Aceste acuzaţii nu sunt probate; intimatul nu a precizat care dosare, numărul lor, obiectul lor concret şi nici nu a prezentat înscrisuri sau extrase de pe rolul instanţei care să confirme aceste afirmaţii.

496. Mai mult, recurenta a explicat coerent că motivele cererii de ordonanţă de protecţie sunt strict legate de actele de intimidare, hărţuire şi violenţă psihologică la care a fost şi continuă să fie supusă, inclusiv episodul din incinta instanţei (aducerea minorilor, intimidarea cu mai multe persoane), probe care nu au legătură directă cu litigiile de stabilire a domiciliului minorilor sau autoritatea părintească. Prin urmare, nu există nicio dovadă că ordonanţa de protecţie ar fi abuzivă sau folosită ca armă procedurală în alte litigii, iar aceste susţineri rămân simple speculaţii ale intimatului.

497. Legea stabileşte că ordonanţa de protecţie este un instrument juridic preventiv şi de urgenţă, menit să întrerupă orice comportament abuziv sau violent pe termen scurt, pentru a evita escaladarea pericolului şi a suferinţelor victimei. Victima nu este obligată să demonstreze o condamnare definitivă a agresorului, ci doar existenţa unor indicii temeinice de violenţă sau ameninţare, coroborate cu un risc real de repetare a agresiunii. Aceasta rezultă din principiul protecţiei imediate a victimelor consacrat atât de Legea 45/2007, cât şi de Convenţia de la Istanbul, care prevede în art. 52 că măsurile de protecţie provizorie trebuie să fie disponibile „independent de orice altă procedură penală în curs”. Cu alte cuvinte, protecţia civilă a victimei nu poate fi blocată sau amânată până la soluţionarea definitivă a unui dosar penal.

498. Recurenta respinge integral susţinerile intimatului din pct. 11-17 ale referinţei, care, de fapt, reprezintă simple preluări ale concluziilor părtinitoare a judecătorului de fond, fără o analiză proprie sau argumente suplimentare. Intimatul încearcă să susţină că orice conflict, contradicţie ori tensiune în familie nu ar putea constitui violenţă psihologică în lipsa intenţiei de a produce suferinţă victimei. Această interpretare este eronată, din următoarele motive. Potrivit Legii 45/2007 violenţa psihologică constă în orice act sau comportament cu caracter intenţionat sau neintenţionat care produce victimei suferinţe psihice, teamă, umilire sau afectează grav stima de sine. Aşadar, legea nu condiţionează reţinerea violenţei psihologice de o intenţie agresivă dovedită cu certitudine, fiind suficient ca faptele să aibă efectul obiectiv de suferinţă psihică asupra victimei. Cu alte cuvinte, inclusiv acţiuni aparent „neintenţionate” pot constitui violenţă psihologică dacă, în mod repetat, produc teamă, anxietate, ruşine sau frică.

499. Recurenta invocă că există totuşi indicii clare de intenţie directă. În speţă, recurenta a demonstrat prin probele depuse în prima instanţă (mesaje, comentarii publice, postări repetate, insulte, defăimări) că agresorii (intimatul şi soţia acestuia) manifestă o intenţie directă de a-i produce suferinţă psihică. Postările publice, comentariile calomnioase şi instigările zilnice sunt făcute cu bună ştiinţă, conştientizând că expunerea victimei la umilinţă publică şi la tensiuni constante o

afectează emoţional. Frecvenţa zilnică a acestor acţiuni confirmă caracterul deliberat al comportamentului abuziv.

500. Instanţa trebuie să analizeze impactul real asupra victimei: recurenta a prezentat documente, expertize, mesaje ameninţătoare, declaraţii de martori, care arată că starea sa psihică este grav afectată. Această suferinţă zilnică, menţinută prin expunere publică repetată şi umilitoare, se încadrează fără dubiu în definiţia legală a violenţei psihologice.

501. Conform Convenţiei de la Istanbul, art. 33 (violenţa psihologică), se sancţionează orice comportament repetat care provoacă un prejudiciu emoţional grav victimei, indiferent dacă agresorul recunoaşte sau nu intenţia. Convenţia pune accent pe protecţia efectivă a victimei, nu pe demonstrarea intenţiei agresorului la un nivel penal, cum ar presupune o condamnare pentru infracţiune.

502. Recurenta solicită instanţei de apel să reanalizeze aceste probe în ansamblu, să le interpreteze în logica protecţiei efective a victimei şi a minorilor, şi să constate că suferinţa zilnică a recurentei este reală, constantă şi rezultată dintr-un comportament abuziv conştient şi repetat.

503. Cu privire la invinuirile intimatului privind presupusa îndepărtare a minorilor de la tată şi decăderea din drepturile părinteşti aduse practic în fiecare paragraf a referinţei, recurenta le respinge. Aceste acuzaţii reluate de intimat de altfel, sunt simple preluări ale motivării instanţei de fond, fără niciun fundament probator. Intimatul nu a depus nicio probă din care să rezulte că recurenta ar fi urmărit îndepărtarea sa totală din viaţa fiicelor sau iniţierea unei proceduri de decădere din drepturile părinteşti pe criterii abuzive. Faptul că recurenta a solicitat ordonanţă de protecţie se referă exclusiv la protejarea sa şi a copiilor faţă de violenţa psihologică şi emoţională, nu la excluderea definitivă a tatălui din viaţa minorilor.

504. Recurenta a prezentat deja în dosar dovezi şi declaraţii care arată că minorii sunt expuşi manipulărilor, minciunilor şi ostilităţii promovate de intimat împreună cu soţia acestuia. Această influenţare emoţională şi comportamentală asupra copiilor este un exemplu clasic de alienare parentală, recunoscută şi sancţionată de jurisprudenţa CEDO (M. şi alţii c. României, 2014).

505. Problema interdicţiei de ieşire din ţară nu are ca obiect interzicerea ieşirii minorilor din ţară în mod arbitrar, ci protejarea lor de riscul real de a fi scoşi ilegal din ţară, fapt deja dovedit în alt dosar prin eliberarea unei încheieri care interzice părăsirea teritoriului Republicii Moldova fără acordul mamei. Intimatul a înscris copiii la şcoală peste hotare, fără acordul recurentei, ceea ce dovedeşte tocmai intenţia sa de a îndepărta copiii de propria mamă, nu invers. Scopul acestei interdicţii judiciare a fost, deci, să prevină un abuz, nu să limiteze relaţia copiilor cu tatăl în mod nejustificat.

506. Recurenta a solicitat exclusiv măsuri de protecţie civilă împotriva violenţei psihologice şi emoţionale aplicate de intimat şi de soţia acestuia, în interesul propriei siguranţe şi a copiilor minori. Recurenta nu a formulat nicio cerere de restrângere definitivă a autorităţii părinteşti în acest dosar, iar instanţa este obligată să analizeze strict faptele care privesc ordinul de protecţie, nu alte speculaţii.

Recurenta solicită în continuare doar protejarea propriei persoane şi a copiilor minori de violenţa psihologică şi emoţională, fără nicio intenţie de a le limita definitiv relaţia cu tatăl lor, atât timp cât acestuia i se va garanta comportamentul nedăunător faţă de minori şi faţă de ea.

507. Cu privire la pct. 20 şi 21 din referinţa intimatului aduce clarificări esenţiale în interesul recurentei - recurenta respinge prezentarea trunchiată şi incompletă a faptelor de către intimat în pct. 20 -21 al referinţei sale. Intimatul recunoaşte că în perioada 1 iunie 2025 - 17 iunie 2025 nu s-a aflat în ţară, însă nu menţionează circumstanţele reale şi grave ale plecării sale, respectiv: intimatul a părăsit teritoriul Republicii Moldova fără a informa recurenta, lăsând copiii în grija unei familii străine, necunoscute recurentei, cu indicaţii clare de a nu permite contactul cu mama. Aceasta este o formă clară de obstrucţionare a relaţiei copiilor cu mama lor, fiind un comportament abuziv, care contravine principiului interesului superior al copilului (art. 3 din Convenţia ONU privind drepturile copilului). În momentul în care recurenta a aflat public, dintr-o postare făcută de intimat şi soţia acestuia, că aceştia au părăsit ţara, recurenta s-a deplasat la domiciliul lor pentru a verifica starea copiilor, aceasta niciodata nu a fost informată despre intenţia lui de a pleca din Moldova.

508. Din relatările vecinilor şi imaginile camerelor de supraveghere, a rezultat că minorii au fost luaţi de un bărbat necunoscut (care ulterior s-a dovedit a fi tatăl actualei soţii a intimatului) şi transportaţi într-o locaţie nedivulgată recurentei. Copiii au fost ulterior găsiţi nesupravegheaţi pe stradă, speriaţi, refuzând să plece cu mama lor şi declarând că doar dacă tatăl lor le va spune să plece, atunci vor merge. Fraza copiilor „sună-l pe tata” dovedeşte controlul total al intimatului. Această expresie relevă fără dubiu manipularea psihologică exercitată de intimat asupra copiilor, care sunt condiţionaţi să nu facă nicio mişcare fără acordul său, inclusiv în relaţia cu propria mamă. Un astfel de comportament reprezintă o formă gravă de alienare parentală, definită drept acţiunea unui părinte de a determina copilul să respingă celălalt părinte în mod iraţional, prin manipulare, denigrare sau intimidare emoţională.

509. Chiar dacă intimatul susţine că recurenta ar putea „părăsi grupul” de Telegram unde comunică cu copiii, în realitate el controlează acele comunicări şi foloseşte grupul ca pe un instrument de manipulare, prezentând copiilor decizii judecătoreşti, conflicte între adulţi şi învinuiri la adresa mamei.

510. Astfel, minorii sunt permanent expuşi la un discurs negativ, la ostilitate şi la mesaje care le influenţează percepţia asupra mamei, ceea ce este calificabil drept violenţă psihologică, interzisă de art. 2 lit. c) din Legea 45/2007 şi de art. 33 din Convenţia de la Istanbul.

511. Tatăl ar fi trebuit, în perioada absenţei sale din ţară, să asigure o supraveghere corespunzătoare a minorilor şi să comunice mamei despre persoanele în grija cărora îi lasă. Ascunderea locaţiei minorilor, refuzul de a permite contactul cu mama, lipsa oricărei transparenţe, dublată de comunicările controlate prin Telegram, demonstrează un comportament sistematic de înstrăinare emoţională a

copiilor faţă de mamă.

512. Cu privire la pct. 31 din referinţă, recurenta respinge interpretarea eronată pe care intimatul o face asupra jurisprudenţei Ignaccolo-Zenide c. României (CEDO, 2000), invocată la paragraful 31 al referinţei sale. Intimatul susţine că exemplul ar confirma doar obligaţia de a menţine un climat afectiv echilibrat între copii şi ambii părinţi. În realitate, hotărârea CEDO din cauza Ignaccolo-Zenide demonstrează exact opusul poziţiei intimatului, respectiv: *alienarea parentală* produsă de un părinte, tolerată de autorităţi, poate duce la ruperea definitivă a relaţiei dintre copil şi celălalt părinte; statul este obligat să intervină prompt pentru a facilita reintegrarea copiilor cu părintele de la care au fost înstrăinaţi, prin măsuri ferme şi urgente. În speţă, recurenta subliniază că exact acest fenomen de alienare parentală se petrece în prezent, când intimatul: a părăsit ţara fără a informa mama, a lăsat copiii în grija unor persoane străine, i-a condiţionat să nu comunice cu mama lor, i-a manipulat emoţional prezentându-le decizii judiciare şi formulând acuzaţii la adresa recurentei, le-a impus să realizeze filmări publice (videouri) cu texte învăţate, i-a adus în faţa instanţei însoţiţi de 10 bărbaţi străini care i-au înconjurat şi filmat în mod organizat, ceea ce un copil de 7, 10 sau 12 ani nu ar fi putut face singur, fără instruire şi presiune adultă. Aceste acţiuni sunt tipice alienării parentale, confirmând un climat de violenţă psihologică, de intimidare şi de control asupra minorilor, incompatibil cu dezvoltarea lor sănătoasă din punct de vedere emoţional.

513. În prezent, minorii se află într-un mediu permanent tensionat, expuşi la discursuri de ură, defăimări zilnice şi comentarii publice negative despre propria mamă, difuzate inclusiv online. Aceste postări sunt partajate şi amplificate de persoane din anturajul intimatului, inclusiv de fugarul Gheorghe Cavcaliuc, ceea ce agravează stigmatizarea publică a recurentei şi expune minorii la o presiune socială şi emoţională inacceptabilă.

514. Atâta timp cât minorii rămân în contact exclusiv cu agresorii şi sub influenţa lor constantă, orice intervenţie psihologică este compromisă, fiindcă copilul nu poate beneficia de consiliere autentică atunci când zilnic i se inoculează ură faţă de mama sa.

515. Hotărârea Ignaccolo-Zenide, de fapt, susţine poziţia recurentei menţionată în par. 31 din referinţa, reclamă obligaţia autorităţilor de a reunifica de urgenţă copiii cu mama lor atunci când există dovezi de alienare parentală (în cauza dată sunt expertizele respinse de prima instanţa de a fi examinate) arată că simplul refuz al copiilor de a reveni la mamă nu poate fi acceptat pasiv, dacă acest refuz este determinat de manipularea şi presiunile tatălui; statul (prin instanţă) trebuie să dispună măsuri ferme, proporţionale, pentru protejarea copiilor şi restabilirea relaţiei părinte-copil.

516. Prin urmare, recurenta solicită instanţei să analizeze în profunzime toate aceste elemente, să observe manipularea sistematică, presiunile emoţionale, ameninţările şi defăimările zilnice care afectează grav minorii şi să adopte măsuri urgente de protecţie şi reechilibrare a relaţiei copiilor cu mama lor, inclusiv prin consiliere

psihologică independentă şi obiectivă, în afara influenţei agresorilor.

517. Alegaţiile din pct. 36 ale referinţei recurenta le respinge şi anume afirmaţiile intimatului privind pretinsa dorinţă a minorilor de a locui cu el, întrucât: prezentul litigiu nu are ca obiect stabilirea domiciliului copiilor minori, ci exclusiv analizarea cererii de eliberare a ordinului de protecţie pentru recurentă şi copiii minori, în contextul violenţei psihologice şi emoţionale exercitate de intimat.

518. Instanţa de apel trebuie să se concentreze asupra siguranţei imediate a victimei şi a minorilor, conform Legii 45/2007 şi Convenţiei de la Istanbul, şi nu asupra stabilirii locuinţei copiilor, aspect care se examinează doar în cadrul unui proces separat, de stabilire a domiciliului minorilor, cu administrarea probelor specifice în acest sens. Prin urmare, invocarea „dorinţei minorilor" de a locui cu intimatul este irelevantă în raport cu obiectul prezentului dosar şi nu poate justifica respingerea cererii de protecţie.

519. Alegaţiile din pct. 37, 38 şi 39 le respinge ca neprobate şi irelevante. Recurenta respinge în mod ferm susţinerile intimatului referitoare la presupusele acţiuni voluntare ale minorilor de a-şi exprima „opinia" în cadrul videoului realizat la 1 iunie 2025 în incinta Judecătoriei (pct. 40-41). Intimatul recunoaşte el însuşi, la pct. 40, că a fost complice şi organizator al acestei filmări, în care copiii au fost aduşi, însoţiţi de 10 bărbaţi adulţi, ceea ce demonstrează că situaţia nu a fost spontană, ci regizată cu scopul de a intimida recurenta şi de a crea o imagine falsă în spaţiul public. Chiar dacă el nu era în ţară, el a putut organiza acest eveniment. Din conţinutul materialului video reiese clar că doar unul dintre copii a vorbit, ceilalţi doi fiind vizibil speriaţi, puşi forţat „în rând" în cadru, sub presiunea adulţilor prezenţi, şi ulterior expuşi public pe reţele de socializare. Acest comportament reprezintă o utilizare abuzivă a copiilor ca instrument de presiune emoţională împotriva mamei lor. Este un tipar clasic de alienare parentală, în care părintele abuzator foloseşte minorii pentru a-i denigra celuilalt părinte, afectând profund echilibrul emoţional al copiilor. Expunerea minorilor în public, în faţa unor persoane necunoscute, fără consimţământul mamei, reprezintă o formă de violenţă psihologică asupra copiilor, prevăzută şi sancţionată de art. 33 din Convenţia de la Istanbul.

520. Cu privire la pct. 41 — presupusa „alungare" a copiilor de către recurentă sunt respinse categoric de recurentă. Nu există nicio probă care să demonstreze că recurenta ar fi alungat minorii din locuinţă sau că le-ar fi îngrădit vreodată dreptul de a comunica cu tatăl lor. Nu există nicio hotărâre judecătorească sau vreo sancţiune împotriva recurentei privind împiedicarea accesului la copii sau a contactului acestora cu intimatul. Recurenta a dovedit în procedura de fond că a facilitat constant comunicarea copiilor cu tatăl lor, în condiţiile unui cadru sigur şi fără violenţă, însă refuzul minorilor de a menţine contactul cu intimatul a apărut pe fondul traumei şi ostilităţii la care au fost expuşi chiar de către acesta, prin defăimări şi manipulări. Mai mult, ideea că mama i-ar fi „alungat" a fost implantată în percepţia copiilor chiar de către intimat, prin discursuri repetate, prin mesaje şi prin prezentarea tendenţioasă a conflictelor dintre părinţi, ceea ce

constituie încă o formă de alienare parentală. Astfel, aceste afirmaţii ale intimatului sunt nefondate, neprobate şi nu pot fi reţinute de instanţă în analiza ordinului de protecţie, care are ca scop exclusiv protejarea recurentei şi a minorilor faţă de violenţa psihologică şi emoţională la care au fost supuşi.

521. Recurenta atrage atenţia instanţei că susţinerile intimatului cu privire la presupusele apeluri către 112 din anul 2022 sau informările făcute în 2022 referitoare la domiciliul minorilor nu au nicio relevanţă în prezenta cauză. Obiectul prezentului litigiu vizează strict solicitarea unui ordin de protecţie ca urmare a violenţei psihologice şi emoţionale exercitate asupra recurentei şi a copiilor minori în perioada 2024-2025, culminând cu incidentele grave din 1-2 iunie 2025. Evenimentele din 2022 invocate de intimat sunt depăşite în timp, nu au legătură directă cu actualul context de pericol şi nu pot justifica refuzul eliberării unui ordin de protecţie pentru faptele recente.

522. În realitate, din însăşi declaraţia intimatului rezultă că încă din 2022 acesta s-a pregătit să îndepărteze copiii de mama lor, organizând strategii de a-i lua la domiciliul său fără acordul recurentei şi de a bloca contactul copiilor cu mama lor. Apelul la 112 din 7 februarie 2022 şi „informările” ulterioare nu reprezintă altceva decât dovada faptului că intenţia de a controla minorii şi de a restricţiona relaţia acestora cu mama lor există la intimat de ani de zile, fiind parte a unui comportament sistematic de manipulare şi alienare parentală.

523. Faptele grave din perioada 2024-2025 sunt însă esenţiale pentru soluţionarea cererii de protecţie, întrucât demonstrează: agravarea progresivă a violenţei psihologice, folosirea copiilor pentru campanii publice de defăimare a mamei, intimidarea recurentei prin expunerea minorilor în faţa unor adulţi străini, culminând cu situaţia traumatizantă din 2 iunie 2025, când recurenta a fost nevoită să solicite asistenţă medicală din cauza şocului emoţional produs de această acţiune regizată de intimat, cu implicarea a 10 bărbaţi străini care au înconjurat minorii în incinta instanţei.

524. Argumentele intimatului privind acţiuni din 2022 sunt nepertinente şi irelevante pentru prezenta cauză. Prezenta cauză vizează exclusiv violenţa psihologică şi emoţională actuală, cu elemente repetate şi agravate în 2024-2025, comportament care justifică pe deplin eliberarea ordinului de protecţie pentru recurenta şi minorii săi.

525. Instanţa este chemată să analizeze pericolul actual şi continuu, nu strategii vechi de apărare artificială invocate de intimat pentru a-şi justifica acţiunile de alienare parentală planificate încă din 2022.

526. Recurenta atrage atenţia instanţei că în paragrafele rămase ale referinţei sale, intimatul reia alegaţii, presupuse fapte sau argumente fără a anexa probe concrete care să le susţină în vreun fel, ori care ar demonstra că el nu a comis şi nu continuă să comită alienare parentală şi violenţa psihologică asupra recurentei şi copiilor minori. Aceste afirmaţii nu au fost invocate în mod contradictorial şi motivat în faţa primei instanţe, nu au făcut obiectul administrării de probe în procedura de fond, nu pot fi analizate în recurs ca fapte noi pentru că vor încălca principiul

contradictorialităţii şi dreptul la apărare al recurentei. Mai mult, aceste elemente depăşesc obiectul prezentei cauze, care este strict solicitarea ordinului de protecţie în temeiul Legii 45/2007, raportat la: violenţa psihologică aplicată recurentei şi minorilor, hărţuirea publică sistematică la care sunt supuşi, alienarea parentală şi manipularea copiilor de către intimat şi anturajul său.

527. Aspectele invocate de intimat, fără probe, nu pot justifica refuzul eliberării măsurilor de protecţie civile, deoarece nu combat în niciun fel: caracterul real şi repetat al hărţuirii susţinut şi probat de intimată, actele de intimidare şi control asupra minorilor, starea de vulnerabilitate şi suferinţa recurentei, confirmate prin documentele deja depuse în fond (inclusiv certificate medicale, mesaje, postări publice defăimătoare, declaraţii de martori, specialişti).

528. Recurenta solicită respectuos instanţei ca aceste afirmaţii nesusţinute probator, introduse tardiv şi care nu privesc direct obiectul cererii de protecţie, să fie apreciate critic şi respinse integral, ca fiind nefondate, irelevante şi incompatibile cu scopul ordinului de protecţie - acela de a preveni continuarea violenţei psihologice, a hărţuirii şi a alienării minorilor.

529. Recurenta respinge alegaţiile prin care Gudima Victor afirmă că „relaţia cu copiii este una pozitivă, stabilă şi fără riscuri”. Această afirmaţie contrazice actele din dosar (procese-verbale de constatare a violenţei, ordinele de protecţie emise în favoarea recurentei), care dovedesc un istoric constant de comportament abuziv, documentat oficial. Prezentarea abuzurilor psihologice repetate asupra Dianei Marian, precum şi atmosfera de insecuritate aplicată asupra inclusiv a copiilor minori, este confirmată de multiple declaraţii şi probe din dosar, fiind incompatibilă cu o „relaţie stabilă” invocată doar declarativ de Gudima Victor. Argumentul referitor la o relaţie stabilă este pur declarativ şi contrazis de probele administrate anterior în dosar. Copii nu doar ca sunt alienaţi, Gudima Victor împreună cu soţia sa şi rudele acesteia, intenţionat şi public o defăimează pe recurentă, o hărţuiesc on-line, le scriu texte copiilor minori, le pun în faţa camerilor şi le filmează, după le plasează în semn de hărţuire publică folosind ca armă copii minori pe toate reţelele sociale. Acest comportament nu doar că nu este în interesul superior a copiilor minori, ci dimpotrivă, este unul distructiv din punct de vedere moral.

530. Recurenta respinge alegaţiile recurentului prin care acesta invocă că Diana Marian ar „influenţa negativ” copiii. Această acuzaţie nu se sprijină pe nicio expertiză psihologică serioasă. Este pură afirmaţie unilaterală a intimatului. În plus, comportamentele de distanţare ale minorilor faţă de mama acestora sunt perfect explicabile prin alienarea copiilor minori din partea agresorilor, fapt confirmat de expertizele anexate la dosar.

531. Subliniază suplimentar că copii nu au plecat cu traiul la tatăl lor în mod benevol, ei au fost răpiţi de el împotriva voinţei lor şi a acordului mamei, iar ulterior a avut loc o campanie de alienare parentala din partea lui Gudima Victor şi soţia acestuia Gudima Ana manifestată inclusiv public, motiv pentru care pe rol se află un dosar penal în acest sens.

532. Aşadar, refuzul minorilor de a se vedea cu mama este motivată de alienare parentală_susţinut de probele anexate la dosar. Toate probele prin care se demonstrează denigrarea recurentei au fost depuse la materialele dosarului, doar că instanţa nu le-a examinat şi nu s-a expus asupra acestora.

Aprecierea instanței de recurs:

533. Analizând motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial al Curţii de Apel Centru consideră recursul declarat de avocatul Tatiana Macovei, în interesele victimei Marian Diana, neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea încheierii contestate, fără modificări, reieșind din următoarele considerente.
534. În conformitate cu articolele 423, 424 alin. (1) şi 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.
535. În conformitate cu prevederile art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii, recurenta respectând acest termen.
536. În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.
537. Colegiul reține că, potrivit Convenției nr. 1950 din 4 noiembrie 1950 pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, art. 8 cu privire la dreptul la respectarea vieții private şi de familie orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private şi de familie, a domiciliului său şi a corespondenței sale. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea naţională, siguranța publică, bunăstarea economică a ţării, apărarea ordinii şi prevenirea faptelor penale, protejarea sănătăţii sau a moralei, ori protejarea drepturilor şi libertăților altora.
538. Conform art. 278^3 alin. (1)-(2) Cod de procedură civilă, cererile privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie se examinează de instanțele judecătorești conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepțiile și completările stabilite în prezentul capitol și în legislația de prevenire și combatere a violenței în familie. (2) Instanța examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie cu participarea victimei și a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituțiile abilitate prin lege cu funcții de prevenire și combatere a violenței în familie, în funcție de circumstanțele individuale ale cazului.
539. În corespundere cu art. 278^4 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea privind

aplicarea măsurilor de protecție se depune la instanța judecătorească de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vârstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliție, organul de asistență socială sau de către procuror. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție în interesele copilului sau ale persoanei în privința căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea și protecția personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire și în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

540. Conform prevederilor art. 278^6 alin.(3) Cod de procedură civilă, declarația victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice.

541. În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, subiecţi ai violenţei în familie sânt agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii. Iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, membri de familie, în sensul prezentei legi, sînt: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

542. Conform prevederilor art. 11 alin. (1) al Legii nr.45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, victimei i se garantează apărarea drepturilor şi intereselor legitime.

543. În conformitate cu art. 12 alin. (1) al Legii nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă în familie şi să solicite protecţie.

544. Conform materialele cauzei Colegiul a reținut, că la 03 iunie 2025, pretinsa victimă Marian Diana, în nume propriu şi în interesele copiilor minori *****, ***** şi *****, a sesizat instanța de judecată cu privire la eliberarea ordonanţei de protecţie a victimelor violenţei în familie împotriva acţiunilor presupuşilor agresori Gudima Victor, Gudima Ana şi Bogdevici Ludmila (mama agresoarei Gudima Ana) (f.d.7-26, vol. I, f.d. 12-21, vol.II).

545. Iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 4 iunie 2025, s-a respins cererea concretizată depusă de pretinsa victimă Marian (anterior Gudima) Diana, în nume propriu şi în interesele copiilor minori Gudima Samantha - Anastasia, ***** şi *****, cu privire la eliberarea ordonanţei de protecţie a victimelor violenţei în familie împotriva acţiunilor presupuşilor agresori Gudima

Victor, Gudima Ana şi Bogdevici Ludmila, ca neîntemeiată.

546. În conformitate cu capitolul XXII[2] din Cod de procedură civilă cu privire la aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie, cât și din prevederile art. 15 alin. (1) al Legii nr. 45-XVI din 1 martie 2007, în raport cu circumstanțele speței, Colegiu conchide că prima instanță corect a considerat că nu este necesar a aplica măsurile de protecție victimei violenței în familie.

547. Potrivit art. 2 din Legea nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, violență în familie reprezintă acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

548. *Scopul eliberării ordonanţei de protecţie*, în cazurile de violenţă în familie constă în prevenirea unui risc real, iminent şi imediat pentru viaţa sau sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violenţă asupra victimei sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

549. În cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se indică circumstanţele actului de violenţă, intensitatea, durata, consecințele suportate şi alte circumstanțe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protecţie, informația referitoare la relația dintre victimă şi agresor, circumstanţele care indică la pericolul iminent de violenţă în viitor.

550. Raportând la caz prevederile legale susmenționate, instanţa de recurs relevă că instanţa de fond corect a respins cererea petiționarei Marian Diana, în nume propriu şi în interesele copiilor minori *****, ***** şi *****, or, nu s-a demonstrat existența pericolului iminent al aplicării violenței fizice sau psihologice din partea presupuşilor agresori Gudima Victor, Gudima Ana şi Bogdevici Ludmila, la materialele dosarului nu există probe pertinente și concludente în privința violenței admise de presupușii agresori, din care s-ar putea concluziona existența pericolului imediat, real și iminent.

551. Colegiul reține că pretinsa victimă, Marian Diana (anterior Gudima) şi presupusul agresor, Gudima Victor s-au aflat în relaţii de căsătorie începând cu data de 27 aprilie 2012.

552. Din căsătorie s-au născut 3 (trei) copii minori: *****, a.n.:***** (f.d.47, vol.II), *****, a.n.:***** (f.d.48) şi *****, a.n.:***** (f.d.49).

553. Prin hotărîrea irevocabilă a Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, nr.2-1582/20 din 20 noiembrie 2020 a fost desfăcută căsătoria încheiată între Gudima Victor şi Gudima (Marian) Diana şi a fost determinat domiciliul copiilor minori cu mama - Gudima Diana (f.d.42-43, vol.II).

554. Totodată, prin decizia Direcţiei pentru Protecţia Drepturilor Copilului, sectorul Rîşcani, Comisia pentru protecţia copilului, nr.42/1 din 14 septembrie 2020, la solicitarea tatălui, s-a stabilit şi întocmit programul de întrevederi al copiilor *****, născută la *****, *****, născută la ***** şi *****, născută la ***** cu

tatăl Gudima Victor (f.d.44-46, vol.II).

555. Prin urmare, Marian Diana (anterior Gudima) în raport cu Gudima Victor întruneşte condiţiile prevederilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 45-XVI cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie din 01 martie 2007, atestându-se aplicabilitatea normelor referitoare la violența în familie în acest context.

556. Între Gudima Victor şi copiii minori, *****, ***** şi ***** se stabilesc legături de rudenie de gradul unu, din moment ce minorele sunt descendente directe ai primului, prin urmare, şi în această parte sunt aplicabile normele de protecţie a victimelor violenţei în familie.

557. Subsidiar, instanţa reţine că, Marian Diana (anterior Gudima) şi presupusele agresoare Gudima Ana, actuala soţie a lui Gudima Victor, şi Bogdevici Ludmila, mama lui Gudima Ana, nu au avut careva relații de rudenie, afinitate sau alte relații ce ar cădea sub incidența legislaţiei ce se referă la violenţa în familie, respectiv, nu au avut niciodată careva relații de familie şi nu au fost, în general, membri ai aceleiași familii nici în condiția de conlocuire şi nici în condiţia de locuire separată.

558. Totodată, Colegiul reține că, copii minori *****, născută la *****, *****, născută la ***** şi *****, născută la *****, în condițiile de conlocuire împreună cu Gudima Ana, întrunesc condiţiile prevederilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 45-XVI cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie din 01 martie 2007.

559. Astfel, Colegiul reține că instanța de fond a apreciat în mod eronat că Marian Diana, care a acționat și în numele copiilor *****, ***** și *****, nu ar avea calitate procesuală activă în raport cu Gudima Ana în cadrul cererii de aplicare a măsurilor de protecție, motivând că aceasta nu ar fi membru de familie în sensul Legii nr. 45/2007. Această concluzie este greșită, întrucât cererea nu a fost formulată doar în interes propriu, ci și în numele și pentru protecția celor trei minore – *****, ***** și *****.

560. Respectiv, în raport cu aceste minore, sunt întrunite condițiile legale privind calitatea de membru de familie al pârâtei Gudima Ana, întrucât aceasta conviețuiește cu copiii în cadrul gospodăriei tatălui lor, căsătorindu-se cu acesta și asumând de facto un rol asemănător celui de părinte. Prin urmare, relația de conlocuire și influență asupra minorilor plasează situația în sfera de aplicare a art. 3 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 45/2007, justificând pe deplin posibilitatea înaintării cererii privind aplicării măsurilor de protecție și în raport cu persoana Gudima Ana.

561. Colegiul reiterează că, potrivit prevederilor art. 3 alin.(2) lit.a) din Legea nr. 45-XVI cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie din 01 martie 2007, membri de familie, în sensul prezentei legi, sînt: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, *persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii.*

562. Colegiul conchide că, în speța de față, chiar dacă intimata Ana Gudima nu este

rudă și nu are autoritate tutelară, ea poate fi subiect activ al violenței în familie față de copii în sensul normei precitate, în baza conlocuirii.

563. Colegiul atestă că la caz nu se confirmă prezența violenței în familie în sensul Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr. 45 din 1 martie 2007 care la art. 2 definește *violența în familie* ca fiind – acte de violență fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral; *violență fizică* – vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar; *violență sexuală* – orice violență cu caracter sexual sau orice conduită sexuală ilegală în cadrul familiei sau în alte relații interpersonale, cum ar fi violul conjugal, interzicerea folosirii metodelor de contracepție, hărțuire sexuală; orice conduită sexuală nedorită, impusă; obligarea practicării prostituției; orice comportament sexual ilegal în raport cu un membru de familie minor, inclusiv prin mângâieri, sărutări, pozare a copilului și prin alte atingeri nedorite cu tentă sexuală; alte acțiuni cu efect similar; *violenţă psihologică* – impunere a voinţei sau a controlului personal, provocare a stărilor de tensiune şi de suferinţă psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, şantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, prin ameninţări verbale, prin afişare ostentativă a armelor sau prin lovire a animalelor domestice; neglijare; implicare în viaţa personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenţie, inclusiv în locuinţa familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere a realizării profesionale, interzicere a frecventării instituţiei de învăţământ; deposedare de acte de identitate; privare intenţionată de acces la informaţie; alte acţiuni cu efect similar; *violenţă spirituală* – subestimare sau diminuare a importanţei satisfacerii necesităţilor moral-spirituale prin interzicere, limitare, ridiculizare, penalizare a aspiraţiilor membrilor de familie, prin interzicere, limitare, luare în derâdere sau pedepsire a accesului la valorile culturale, etnice, lingvistice sau religioase; impunere a unui sistem de valori personal inacceptabile; alte acţiuni cu efect similar sau cu repercusiuni similare; *violenţă economică* – privare de mijloace economice, inclusiv lipsire de mijloace de existenţă primară, cum ar fi hrană, medicamente, obiecte de primă necesitate; abuz de variate situaţii de superioritate pentru a sustrage bunurile persoanei; interzicere a dreptului de a poseda, folosi şi dispune de bunurile comune; control inechitabil asupra bunurilor şi resurselor comune; refuz de a susţine familia; impunere la munci grele şi nocive în detrimentul sănătăţii, inclusiv a unui membru de familie minor; alte acţiuni cu efect similar; *prejudiciu moral* – cauzare a suferințelor fizice și/sau psihice, care conduce la umilire, frică, înjosire, incapacitate de apărare împotriva violenței, la sentimente de frustrare și la alte consecințe cu caracter similar; *prejudiciu material* – daune materiale, susceptibile de evaluare sau estimare financiară/pecuniară,

rezultând din orice act de violenţă în familie, în concubinaj, precum și costurile pentru instrumentarea cazurilor de violență în familie; *agresor* – persoană care comite acte de violenţă în familie, în concubinaj. În cazul plângerilor din partea mai multor membri de familie, cu învinuiri reciproce de comitere a actelor de violenţă, agresorul va fi identificat luându-se în considerare următoarele circumstanţe: care dintre subiecţii implicaţi a acţionat în apărarea sa ori a altei persoane; probabilitatea survenirii unor situaţii critice pentru fiecare persoană; modul de acţionare în cadrul scenei de violenţă şi gravitatea leziunilor provocate de fiecare persoană; plângerile anterioare de violenţă în familie, alte împrejurări care indică la iniţiatorul actelor de violenţă; *victimă* – persoană, adult sau copil, supusă actelor de violenţă în familie, în concubinaj; *ordonanţă de protecţie* – act legal prin care instanţa de judecată aplică măsuri de protecţie a victimei; *situaţie de criză/situaţie critică* – totalitate a circumstanţelor ce prezintă pericol iminent pentru viaţa şi/sau integritatea fizică şi/sau psihică a persoanei, necesitând intervenţie în regim de urgenţă cu măsuri de protecţie.

564. Din considerentele mai sus relatate, chiar dacă cererea privind aplicarea măsurilor de protecție a fost înaintată de subiectul potrivit, Colegiul constată că la materialele dosarului nu au fost prezentate probe pertinente și admisibile a violenței psihologice, afirmațiile fiind doar declarative. Or, în prezenta cauză nu au fost administrate probe pertinente și concludente care să ateste că intimații au exercitat acte de violență în asemenea mod încât să rezulte existența unui pericol real, imediat și iminent față de reclamantă sau copiii minori.

565. Respectiv, în speța dată Colegiul constată că relațiile dintre Marian Diana și Gudima Victor, sunt afectate de neînțelegeri privind modul de viață, modul de a participa la creșterea și educarea copiilor minori *****, ***** şi *****, în privința cărora a fost pronunțată hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, nr.2-1582/20 din 20 noiembrie 2020 prin care a fost desfăcută căsătoria încheiată între Gudima Victor şi Gudima (Marian) Diana şi determinat domiciliul copiilor minori cu mama - Gudima Diana (f.d.42-43, vol. II).

566. Astfel, atât din declarațiile pretinsei victime Marian Diana, cât și din declarațiile pretinsului agresor Gudima Victor, minorele *****, ***** şi *****, într-adevăr au locuit cu mama lor până la data de 06 februarie 2022, când ultima le-a pregătit valizele și le-a trimis cu traiul la tatăl lor, astfel, că începând cu data de 06.02.2022 copii minori ai foștilor soți Gudima sunt cu traiul, întreținerea și educația la domiciliu lui Gudima Victor.

567. La fel, Colegiul reține că potrivit dispoziţiilor nr.655-d, nr.656-d, nr.657-d emise de Direcţia pentru Protecţia Drepturilor Copilului, sector Ciocana la 05 aprilie 2024 prin care copiii *****, Cataleya şi Mia au fost plasaţi de urgenţă în familia cet. Gudima Ana pe un termen de 72 ore cu posibilitatea prelungirii termenului de plasament până la 45 zile (f.d.81, 82, 83, vol.II), or, în urma unei noi plângeri depusă de pretinsa victimă a fost emis ordin de restricţie pentru 10 zile de I.P. Ciocana în privinţa lui Gudima Victor, iar toate 3 (trei) minore au refuzat categoric să meargă la mama, Gudima Diana. Astfel Direcţia pentru Protecţia Drepturilor

Copilului, sector Ciocana a avut ca temei acordul fiecărui copil în parte de a rămâne în grija Anei Gudima, cât si în urma evaluării situaţiei copilului de către echipa multidisciplinară în protecţia copiilor aflaţi în situaţie de risc, precum şi interviurile de protecţie realizate cu fiecare minoră individual la 04 aprilie 2024.

568. Prin urmare, Colegiul reiterează că Direcţia pentru Protecţia Drepturilor Copilului, sector Ciocana, cunoştea faptul că domiciliul copiilor a fost stabilit prin hotărâre judecătorească cu mama copiilor minori, totuşi autoritatea tutelară, luând în consideraţie interesele şi părerea copiilor, a considerat necesar şi oportun plasarea copiilor minori cu Gudima Victor și Ana Gudima, ultima fiind actuala soție a tatălui minorelor, cu care au locuit împreună începând din 6 februarie 2022, până în prezent.

569. În acest sens, judecarea acestei categorii de cauze urmează să se înfăptuiască pe principiul asigurării interesului superior al victimei, consfinţit în actele internaționale fundamentale în domeniul drepturilor omului, asumate ca obligaţiuni ale statului, şi, la fel, pe principiul toleranţei „zero”, adică aplicarea măsurilor de protecţie trebuie să aibă un efect descurajant pentru agresor.

570. La fel, instanța are în vedere că declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta. În acest caz, pentru probarea violenței fizice este indispensabilă prezența pe corpul victimei a vătămărilor corporale vizibile, ceea ce la caz nu s-a demonstrat, or, victima violenței în familie nu a prezentat careva probe pertinente că din partea presupușilor agresori ar fi fost aplicată violența fizică în privința fostei soții.

571. Mai mult ca atât, recurenta Marian Diana acționând atât în interes propriu cât și în interesul fiicelor minore, nu a anexat careva probe pertinente și concludente precum că presupușii agresori Gudima Victor, Gudima Ana şi Bogdevici Ludmila, ar fi aplicat violența fizică față de minorele *****, ***** şi *****, iar din probele administrate la materialele cauzei nu se constată asemenea circumstanțe.

572. În continuare, Colegiul reține că, la constatarea faptul existenței sau nu a violenței psihologice, care ar necesita emiterea ordonanței de protecție, urmează a fi luat în calcul faptul că din definiția legală a acestui tip de violență rezultă că, manifestările descrise de legiuitor trebuie să se desfășoare pe o perioadă de timp suficient de lungă ca să determine crearea unei stări de suferință psihologică victimei, respectiv să prezinte caracter repetitiv și de intensitate care să conducă la formarea în plan psihic a credinței sincere că aceste violențe sunt reale.

573. Totodată, Colegiul va reține că, nu orice divergențe, contradicție sau stare de tensiune, constituie în sine formă de violență psihologică în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință.

574. În același timp, instanța subliniază că în cadrul examinării cererii privind emiterea ordonanței de protecție urmează a fi verificat dacă sub pretextul existenței violenței în familie și solicitarea aplicării măsurilor de protecție nu se urmărește soluționarea altor litigii ce există între membrii familiei.

575. La caz, Colegiul constată că între foștii soți, la momentul actual este formată o relație ostilă, fapt ce se confirmă atât prin declarațiile părților, cât și din materialele administrate.
576. În aceeași ordine de idei, Colegiul punctează că prin hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, nr.2-1582/20 din 20 noiembrie 2020 a fost desfăcută căsătoria încheiată între Gudima Victor şi Gudima (Marian) Diana şi a fost determinat domiciliul copiilor minori cu mama - Gudima Diana (f.d.42-43, vol.II).
577. Totodată, prin decizia Direcţiei pentru Protecţia Drepturilor Copilului, sectorul Rîşcani, Comisia pentru protecţia copilului, nr. 42/1 din 14 septembrie 2020, la solicitarea tatălui, s-a stabilit şi întocmit programul de întrevederi al copiilor Gudima Samantha- Anastasia, născută la *****, *****, născută la ***** şi *****, născută la ***** cu tatăl Gudima Victor (f.d.44-46, vol.II).
578. Mai mult ca atât pe rolul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, judecătorul Tatiana Sîrcu, se află spre examinare cauza civilă nr.2-14423/2022, la cererea de chemare în judecată depusă de Marian (Gudima) Diana către Gudima Victor privind obligarea de a nu crea obstacole, cât şi cererea de chemare în judecată depusă de Gudima Victor către Marian (Gudima) Diana, intervenient accesoriu, Direcţia pentru Protecţia Drepturilor Copilului sectorul Ciocana, mun. Chişinău cu privire la schimbarea domiciliului copiilor minori, eliberarea permisiunii tatălui să perfecteze, să solicite, să ridice actele pntru copiii săi minori, în lipsa acordului mamei Marian Diana; permiterea ieşirii/intrării din/în Republica Moldova a copiilor minori *****, Cataleya şi Mia, însoţiţi de tatăl lor Gudima Victor în lipsa acordului mamei, Marian Diana şi anularea titlului executoriu.
579. Astfel, instanța de fond corect a adoptat soluția de respingere a cererii de aplicare a măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie, or, în lipsa probelor care să confirme existența violenței asupra petiționarei și asupra copiilor minori, și a riscului de a fi supuse actelor de violență pentru viitor din partea presupușilor agresori Gudima Victor, Gudima Ana şi Bogdevici Ludmila, nu rezultă un pericol iminent de comitere a violenței psihologice în privința presupusei victime Marian Diana sau a copiilor minori *****, născută la *****, *****, născută la ***** şi *****, născută la *****.
580. *Or, după cum s-a remarcat, scopul eliberării ordonanței de protecție constă în prevenirea unui risc real şi imediat, prin care poate fi pusă în pericol viaţa şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violenţă.*
581. Colegiul va analiza temeiurile invocate de recurentă și sub aspectul existenței violenței psihologice manifestate prin alienare parentală, și anume că copiii sunt influențați psihologic de către tata pentru a avea o atitudine ostilă față de recurenta Diana Marian, mama copiilor.
582. Astfel, Colegiul reiterează că, potrivit art.2 Legii nr. 45/2007, violența în familie include violență psihologică : acțiuni sau inacțiuni intenționate, manifestate prin intimidare, șantaj, umilire, izolare forțată, etc., care afectează integritatea psihică a

persoanei.

583. Colegiul nu exclude ceea că, alienarea parentală, deși nu este definită expres în lege, poate constitui în sine violență psihologică, doar că pentru a o constatata aceste circumstanțe trebuie să existe dovezi pertinente și admisibile că părintele cu care locuiesc copiii induce, prin manipulare sau intimidare, ostilitate față de celălalt părinte, de asemenea că, minorii suferă tulburări emoționale sau de dezvoltare din cauza acțiunilor părintelui alienator, și că, acțiunile sunt sistematice, planificate, și au efect de izolare emoțională.

584. În acest sens, CEDO în jurisprudența sa consideră că alienarea parentală este o formă de violență psihologică atunci când se demonstrează că unul dintre părinți *exercită o influență abuzivă asupra copilului*, afectând relația cu celălalt părinte (cauza *Estrada c. Spaniei*, 2021).

585. În asemenea circumstanțe, într-adevăr statul are obligații pozitive de a interveni prompt pentru a preveni deteriorarea relației părinte-copil, concluzii de asemenea reținute în jurisprudența CEDO (cauza *Ignaccolo-Zenide c. României*, 2000).

586. În speță, Colegiul conchide că, emiterea unei ordonanțe de protecție trebuie să fie justificată legal, și trebuie să fie proporțională cu scopul prevenirii violenței și protecției interesului superior al copilului, și poate fi dispusă doar în situații de pericol iminent.

587. Iar, în acest sens, Colegiul reține că, conform jurisprudenței CEDO instanțele trebuie să analizeze în mod individual și concret situația copiilor, să evite decizii care, deși aparent protejează drepturile unui părinte, generează traume emoționale copiilor, să pună accent pe stabilitatea psihologică, continuitatea relațiilor și dezvoltarea emoțională a minorilor (ex. Cauza *Neulinger și Shuruk c. Elveției*, 2010).

588. Pentru a analiza circumstanțele impuse de jurisprudența CEDO, Colegiul reține că, cazul minorelor *****, născută la *****, *****, născută la ***** şi *****, născută la ***** sunt în vizorul Direcţiei pentru Protecţia Drepturilor Copilului, sector Ciocana, care cunoscând faptul că domiciliul copiilor a fost stabilit prin hotărâre judecătorească cu mama copiilor minori, luând în consideraţie interesele şi părerea copiilor, a considerat necesar şi oportun plasarea copiilor minori în familia lui Victor Gudima și Ana Gudima.

589. Colegiul apreciază ca fiind corectă concluzia instanței de fond cu privire la nepertinența rapoartele de expertiză judiciare nr.92, nr.93, nr.94 din 11 noiembrie 2024 întocmite de expertul judiciar, Bucşa Viorica, deoarece aceste expertize au fost efectuate în temeiul încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, nr.2-14423/2022 din 20 mai 2024, în cauza civilă pendinte la judecătorul Tatiana Sîrcu, care nu au fost supuse aprecierii.

590. Mai mult ca atât rapoartele de expertiză judiciare, nr. 92, 93, 94 au fost întocmite la *11 noiembrie 2024*, pe când cererea în prezenta cauză a fost depusă la *04 iunie 2025*, adică peste 7 luni, suficient timp, în care pot apărea opinii ale copiilor minori, diferite de cele reținute în aceste rapoarte.

591. În acest sens, Colegiul va reține explicațiile date în ședința de judecată de către

reprezentantul Agenției Naționale de Prevenire și Combatere a Violenței împotriva Femeilor și a Violenței în Familie (A.N.P.C.V.F.), care a informat instanța despre faptul că, sunt implicați în proces, deoarece în aprilie 2024 doamna Marian Diana a depus o sesizare cu privire la violența în familie. Fiind o Agenție pentru combaterea acestor fenomene, au luat cazul pentru monitorizare, dar atribuțiile Agenției în contextul examinării sesizărilor țin de coordonarea activității intersectoriale și intervențiilor în cazuri de violență. Pornind de la aceasta, au organizat două ședințe pentru a găsi soluție cele mai potrivite. Din perspectiva intereselor superioare a copiilor și drepturilor egale a părinților, și îi pare rău că nu au rapoartele de expertiză a expertului judiciar autorizat.

592. De asemenea, a mai menționat că, în viziunea Agenției Naționale de Prevenire și Combatere a Violenței împotriva Femeilor și a Violenței în Familie (A.N.P.C.V.F.), interesul copiilor trebuie să fie superior, este necesar de luat în considerație părerea copiilor, și să fie examinat cazul prin prisma Legii nr. 140 și Legea nr. 45, pentru că violența psihologică nu se vede, dar are un impact mare asupra persoanelor, mai ales copiilor.

593. Astfel, în urma audierii în ședința de judecată în instanța de fond, în condiții speciale, și în lipsa părinților, minorele *****, născută la *****, *****, născută la ***** şi *****, născută la *****, instanța de fond corect a concluzionat că, copii minori *si-au expus clar doleanţa de a locui în continuare cu tatăl lor biologic*, au mai relatat că, anume mama biologică, Marian Diana este cea care, prin toate acţiunile sale (de solicitare a poliţiei, de urmărire a fetelor la scoală/oraş, de adresare a cuvintelor urâte în partea tatălui), doar le intimidează și le distanţează de ea, astfel încât minorele nu au interes de a petrece timpul cu mama, deoarece pretinsa victimă îl numește pe fostul soţ în prezenţa copiilor cu cuvinte necenzurate, fapt confirmat și prin video-protest înregistrat și plasat pe rețelele de socializare prin care Gudima Samantha - însoţită de celelalte surori, Cataleya şi Mia, vor să fie auzite și anume, că nu vor accepta să plece cu mama biologică, şi nici nu vor accepta să fie plasate în centru de plasament.

594. Subsecvent celor relatate, în condițiile în care, la materialele dosarului lipsesc probe ce ar confirma faptul Gudima Victor, Gudima Ana şi Bogdevici Ludmila ar atenta la viața și integritatea fizică sau psihică a pretinselor victime, se atestă netemeinicia aplicării măsurilor de protecție a victimei violenței în familie pentru copii minori *****, născută la *****, *****, născută la ***** şi *****, născută la *****.

595. Materialele anexate la dosar, nu confirmă prezența actelor de persecuție sau a unui pericol iminent prin aplicarea violenței fizice sau psihologice.

596. Sub acest aspect, Colegiul reține că ținând cont de consecințele juridice ale emiterii ordonanței de protecție, care impune în mod necesar restrângeri ale drepturilor și libertăților constituționale ale pretinsului agresor, urmează a fi administrate probe concludente care ar demonstra săvârșirea de către pretinsul agresor al actelor de violență împotriva pretinsei victime, or, probe în acest sens nu au fost prezentate.

597. La acest compartiment, Colegiul punctează că în lipsa dovezilor concludente care ar demonstra circumstanțele actelor de violență în perioada invocată de petiționară, cererea urmează a fi respinsă, nefiind suficiente doar argumentele petiționarei fără coroborare cu alte mijloace de probe administrate de către organele de drept.
598. Prin urmare, Colegiul ajunge la concluzia că instanța de fond în urma cercetării minuțioase a probatoriului administrat, cât și audiind părțile, inclusiv copii minori, just a concluzionat despre netemeinicia acțiunii înaintate de Marian Diana, iar ca urmare a respins această acțiune ce fiind neîntemeiată, or, sensul stabilit de legiuitor în contextul examinării unor astfel de categorii de cereri este anihilarea pericolului real și iminent al aplicării violenței în raport cu victima, lucru care la caz nu s-a constatat.
599. Colegiul constată că în raportul dat nu există subiectul-agresorul violenței în familie, or, în dependență de caracterul probelor prezentate, Gudima Victor, Gudima Ana şi Bogdevici Ludmila nu sunt persoanele care au comis acte de violență în familie în perioada invocată de petiționara Marian Diana.
600. Colegiul constată că contrar prevederilor art.118 din Codul de procedură civilă, nu au fost prezentate probe pertinente care ar confirma că Gudima Victor, Gudima Ana şi Bogdevici Ludmila aplică violența fizică sau psihică în privința minorelor *****, ***** şi ***** sau în privința Dianei Marian.
601. Sub acest aspect, Colegiul remarcă, că ținând cont de consecințele juridice ale emiterii ordonanței de protecție, care impune în mod necesar restrângeri ale drepturilor și libertăților constituționale ale pretinșilor agresori, urmează a fi administrate probe concludente care ar demonstra săvârșirea de către pretinșii agresori a actelor de violență împotriva pretinselor victime, or, probe în acest sens nu au fost prezentate (careva extrase medicale, confirmări sau martori).
602. La acest compartiment, Colegiul punctează că în lipsa dovezilor concludente care ar demonstra circumstanțele actelor de violență în perioada invocată de petiționară, cererea urmează a fi respinsă, nefiind suficiente doar argumentele petiționarei fără coroborare cu alte mijloace de probe administrate de către organele de drept.
603. În aceeași ordine de idei, Colegiul reține că cele invocate în cerere de Marian Diana, sunt circumstanțe care nu reprezintă o violență psihologică sau fizică, în sensul prevăzut de art. 2 din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr. 45 din 1 martie 2007, or, după cum s-a constatat părțile sunt în litigiu privind determinarea domiciliului minorelor *****, ***** şi *****.
604. În altă ordine de idei, Colegiul va respinge argumentele expuse în recurs precum că judecătorul instanței de fond a dat dovadă de părtinire la examinarea cauzei, or, această poziție este o presupunere subiectivă a recurentei, întrucât la materialele cauzei este anexată încheierea din 4 iunie 2025 prin care a fost respinsă cererea de recuzare înaintată de Marian Diana judecătorului Natalia Moldovan de la examinarea prezentei cauze, ca fiind neîntemeiată. Prin urmare afirmațiile recurentei în raport cu presupusa nepărtinire a judecătorului a fost supusă

verificării, iar careva motive de a considera întemeiate alegațiile recurentei, nu s-au reținut (f.d. 71-75, vol. III).

605. În astfel de circumstanțe, având în vedere faptul că, încheierea primei instanţe este întemeiată, instanţa de recurs ajunge la concluzia de a respinge ca nefondate recursul inițial, cât și cel suplimentar al petiționarei Marian Diana, în nume propriu şi în interesele copiilor minori *****, ***** şi *****, cu menținerea în vigoare a încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 04 iunie 2025, fără modificări.

606. În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de avocata Macovei Tatiana, în interesele victimei Marian Diana (Gudima), împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 iunie 2025, pronunțată în cauza civilă intentată la cererea depusă de victima Diana Marian (Gudima), în nume propriu și în interesele copiilor minori Gudima Samantha Anastasia, ***** și *****, cu privire la eliberarea ordonanței de protecție a victimelor violenței în familie împotriva acțiunilor agresorilor Gudima Victor, Gudima Ana și Bogdevici Ludmila.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul Ruxanda PULBERE

Judecătorii Constantin ROȘCA

Roman PASCARI